

Dobrá zvest'¹ mieru Ježiša Krista podľa učeníka Jána

¹ Evanjelium = „Dobrá zvest“

Dejiny prekladu Evanjelia Ježiša Krista podľa učeníka Jána

V roku 1928 Edmond Bordeaux Szekely prvýkrát vydal svoj preklad knihy prvej Evanjelia mieru od esejev — starovekého rukopisu, ním objaveného v archívoch Vatikánu vďaka nekonečnej trpezlivosti, širokej erudovanosti a bezchybnej intuícii. Opísal to vo svojej knihe «Objavenie Evanjelia mieru od esejev». Anglický preklad starovekého rukopisu uvidel svetlo sveta v roku 1937. Od tých čias táto nevelká knižka obišla celý svet, vydávaná v najrozličnejších jazykoch a dobývajúca každým rokom srdcia nových čitateľov. V tomto pokračuje dodnes – pritom bez akejkoľvek komerčnej reklamy. Len v USA bolo predaných viac ako milión exemplárov. Druhá a tretia kniha boli vydané až o tridsať rokov neskôr po vydaní prvého prekladu do francúzštiny, napriek tomu rýchlo dobehli v popularite knihu prvú. V roku 1981 v súlade s poslednou vôľou E.B. Szekelyho bola posmrtno vydaná kniha štvrtá.

O prekladateľovi z aramejského jazyka

Edmond Bordeaux Szekely, vnuk Alexandra Szekelyho, vynikajúceho poéta a unitariánskeho² biskupa v Cluji (dnešný Cluj-Napoca v Rumunsku)*³, bol takisto potomkom Kőrösi Csomu Sándora, transylvánskeho cestovateľa a filológa, ktorý pred vyše 150 rokmi zostavil prvú gramatiku tibetského jazyka, anglicko-tibetský slovník a napísal neprekonateľnú prácu «Azijské výskumy». E.B. Szekely získal doktorský titul na Parížskej univerzite a ďalšie svoje vedecké tituly na Viedenskej a Lipskej univerzite. Takisto bol profesorom filozofie a experimentálnej psychológie na Clujskej univerzite. Stanúc sa známym filológom, špecialistom na sanskrt, aramejčinu, gréčtinu a latinčinu, rozprával desiatimi súčasnými jazykmi.

V roku 1928, spolu so spisovateľom Romain Rollandom, ktorý bol hlboko oduševnený Evanjeliom mieru od esejev, vytvoril Spoločnosť biogeniky. Jeho najdôležitejšie preklady zahŕňajú vybrané texty zo zvitkov od Mŕtveho mora, Evanjelium mieru od esejev, texty zo «Zend-Avesty» a dokolumbijske rukopisy starovekého Mexika. Jeho posledné práce o biogenickom živote stále priťahujú pozornosť na celom svete. Počas svojho života Edmond Bordeaux Szekely napísal vyše 80 kníh o filozofii a starovekých kultúrach, ktoré boli vydané v mnohých krajinách.

V krátkosti o všetkých štyroch knihách

Súbor štyroch kníh je úplný preklad aramejských textov, nájdených v tajných archívoch Vatikánu v našom storočí. Preklad prvej časti týchto textov, ako kniha prvá — «Evanjelium mieru od esejev» — bol prvýkrát publikovaný v roku 1928. Jej anglický variant sa objavil v roku 1937. Od tých čias sa táto nevelká kniha rozšírila do celého sveta, získavajúca čoraz väčšie množstvo čitateľov. História jej vytvorenia je vysvetlená v Szekelyho trojdielnej knihe «Ako bolo nájdené Evanjelium mieru od esejev». Neskôr došlo k prekladom ďalších častí v podobe knihy druhej a tretej — «Neznáme knihy esejev» a «Stratené zvitky bratstva esejev», ktoré rýchlo dosiahli popularnosť prvej knihy. V roku 1981, posmrtno, v súlade s vôľou Szekelyho bol vydaný preklad poslednej časti v podobe knihy štvrtej — «Učenie vyvolených».

² * sú označené krátke doplnenia a vysvetlivky prekladateľa do slovenčiny priamo v texte. Rozsiahlejšie doplnenia a poznámky sú uvedené pod čiarou. – pozn. prekl.

³ unitarizmus - náboženské hnutie zdôrazňujúce jednotu Boha a odmietajúce dogmu o Trojici. – pozn. prekl.

Tu sú názvy niektorých jej kapitol: «Občiny esejov», «Sedmoraký svet», «Sväté prúdy Života, Svetla a Zvuku», «Dar obyčajnej trávy».

Preklad do ruštiny (a slovenčiny)*

Do ruštiny bolo toto evanjelium oficiálne prvýkrát preložené z francúzskeho prekladu a vydané nakladateľstvom "Tovariščestvo" v roku 1991. V ruštine bola kniha, zahŕňajúca všetky štyri časti Evanjelia mieru od esejov⁴, vydaná Moskovským vydavateľstvom «Satva» v roku 2005.

Preklad z angličtiny:

Kniha 1: Tatiana Danilevič

Knihy 2, 3: Sergej Il'jin

Kniha 4: Mark Dračinskij

Evanjelium je do slovenčiny prekladané z ruského prekladu z roku 2005, publikovaného vydavateľstvom „Satva“. Žiaľ, okrem fragmentu zhruba polovice prvej knihy, prekladateľ nemal k dispozícii prvé ruské vydanie z roku 1991. Do slovenského prekladu sú navyše oproti ruskému prekladu z angličtiny, vydanom v roku 2005 vydavateľstvom „Satva“, zaradené aj predslov vydavateľstva „Tovariščestvo“, predslov objaviteľa apokryfu a autora pôvodného prekladu E.B. Szekelyho a predslov prekladateľa do francúzštiny E. Bertoleho.

Preklad z ruštiny:

popolvár

Rok 2017

Slovo vydavateľa («Tovariščestvo»)

Kniha, ktorú v danom momente čitateľ drží v rukách, nie je predmetom kultu, ani objektom uctievania, ani posvätnou relikviou. Tento apokryf, došlý k nám z hlbín vekov a nevyspytateľnými cestami teraz padnuvší do rúk čitateľa, je prvýkrát vydaný v ruskom jazyku (a slovenskom tiež)*. Tento apokryf je unikátne a celostné učenie o metódach prirodzeného bezliekového uzdravenia človeka. Je o to cennejším, že súčasný človek, oddelivší sa od prírody múrom liekov, postupne aj sám začína pociťovať svoju neschopnosť uspieť so stavbou tohto múru, kvôli progresívnemu rozpadu vlastného zdravia. Zostáva mu len sklúčene pozorovať, ako všetky nové choroby ľahko obchádzajú bašty jeho chémie. A často dnes ani netuší, že všetky potrebné zdroje na úspešné odolávanie ochoreniam sa nachádzajú v jeho vlastnom vnútri. O tom je do vašej pozornosti predkladaná kniha (kniha prvá)*.

Nie je vylúčené, že môže zaujať aj špecialistov v oblasti dejín relígií.

Vydavateľstvo považuje za svoju povinnosť vyjadriť hlbokú vďaku Nadežde Alexejevne Semenovej za poskytnutý rukopis.

⁴ Toto evanjelium sa uvádza v rôznych zdrojoch aj pod inými názvami: **Evanjelium mieru Ježiša Krista podľa učeníka Jána** (k tomuto názvu som sa priklonil pri preklade do slovenčiny) alebo **Blahá mierová zvest' Ježiša Krista**. Ruské vydanie z roku 2005 vydavateľstvom „Satva“ je publikované pod názvom „**Evanjelium od esejov**“. Môžeme sa len domnievať, čo k tomu vydavateľa viedlo (snáď E.B. Szekely v aramejskom apokryfe našiel niečo, čo poukazovalo na spojitost' Ježiša s esejcami), keď čerpal z pôvodného aramejského zvitku, stáročia uloženého v knižnici Vatikánu, ktorého starobylý odpis v staroslovančine sa storočia nachádzal na území Ruskej ríše a skončil v pohnutých časoch v Habsburskej knižnici vo Viedni. No tento zvitok isto nepochádza z Kumránskych zvitkov od Mŕtveho mora, nájdených v r. 1947 v pozostatkoch po starovekých esejoch. Viac o esejoch pozri na: <https://sk.wikipedia.org/wiki/Esejci> a <https://sk.wikipedia.org/wiki/Esejci> – pozn. prekl.

Predslov (k vydaniu vydavateľstva „Tovariščestvo“)*

Skoro dvetisíc rokov sa naplnilo od tých čias, keď prišiel Syn Človeka, aby poučil ľudstvo na «cestu pravdy-istiny⁵ a života».

On prinášal zdravie chorým, múdrosť nevedomým, a tým, ktorí boli nešťastní a biedni — šťastie.

Slová Jeho, spolu zabudnuté, boli verifikované až niekoľko pokolení po tom pokolení, pri ktorom oni boli vyslovené.

Prirodzene, oni boli rekonštruované s chybami, stokrát prepracované, stokrát korigované a nanovo preložené. No, nehľadiac na to, prešlo už skoro dvetisíc rokov, čo dobývajú a rozochvievajú mysle a srdcia kresťanov.

A tak predsa len neskôr tieto slová, vďaka ktorým dnes žijeme podľa Nového zákona, boli zaznamenané, a nehľadiac na jednotlivé nepresnosti a protirečenia, aj tak pokorili polovicu sveta a pomohli vybudovať súčasnú civilizáciu Západu.⁶

Učenie Krista uchováva večnú životaschopnosť a vznešenosť činov, i samotného života, i všetkých jednotlivých aspektov slov Učiteľa.

Práve preto tak dôležitým je obnoviť všetko Kristom vykonané, i všetky originálne slová Ježiša, neskôr preložené z rodného aramejského jazyka, ktorým hovoril Ježiš, čo rozliční interpreti ponúkali často v skazenom, pozmenenom obraze.

Ján, ako jediný z učeníkov Ježiša, autenticky bez pozmenení zapísal úplne ponaučenia Učiteľa.

To nám dáva možnosť s plnou zodpovednosťou vyhlásiť, nehľadiac na to, že Nový zákon je základom pre všetky kresťanské písma a je kanonizovaný, že niet nič vyššie než relígia⁷, než pravda-istina, a preto pre bádateľa má hodnotu ľubovoľný dokument, ktorého pravosť a pravdivosť je potvrdená tým či oným spôsobom.

Kniha, ktorú drží čitateľ v rukách, predstavuje ôsmu časť úplného aramejského rukopisu, chráneného vo Vatikánskej knižnici, ktorého duplikát existuje aj v staroslovanskom jazyku v kráľovskej knižnici Habsburgov – teraz súc vlastníctvom rakúskej vlády.

Za to, že disponujeme týmito dvoma verziami, sme zviazaní kňazom okolo Nestora, ktorí pred hrozbou Džingischánových hord boli nútení sa zachrániť útekou na Západ. Odviezli so sebou všetky staroveké Písma a všetky svoje posvätné Ikony. Tento staroveký aramejský text je z 1. storočia nášho letopočtu a staroslovanský variant je jeho doslovným prekladom.

Archeológia ešte nie je schopná nám presne objasniť, ako sa tieto texty dostali z Palestíny do centrálnej časti Ázie, a ako sa dostali do rúk kronikárov okolo Nestora.

⁵ Pravda-istina. Ruština má dva pojmy pre pravdu: „правда“ a „истина“, ktoré slovenčina prekladá rovnako – pravda. No „истина“ je viac než len pravda, je to pravda objektívna, pochádzajúca od Boha, nepozmenená subjektívnosťou človeka. – pozn. prekl.

⁶ Žiaľ, kvôli týmto jednotlivým nepresnostiam a protirečeniam, plus vsuvkám, vymysleným neskoršími pisateľmi Evanjelií, zaradených do Nového zákona podľa objednávky zadávateľov (mocných sveta v šere skrytých) pôvodné učenie Ježiša stratilo celosť a je zámerne rozbité a fragmentálne roztrúsené v Novom zákone. A všetky Evanjeliá v biblickom Novom zákone sa tak viac-menej stali len prerazprávaním niekoľkých časových úsekov života Ježiša, a odvedením pozornosti od jeho skutočného a pre človeka výsostne dôležitého učenia. A skutočne, aj toto vybudovalo civilizáciu Západu so všetkým jej pokrytectvom, vojnami a vytvorením nevládaných sociálno-ekonomických kríz dneška – pozn. prekl.

⁷ Relígia – no nie ako náboženstvo, kult, či rád (viď. <https://sk.wikipedia.org/wiki/Rel%C3%ADgia>), ale relígia, ako viera, dôvera Bohu v zmysle vzájomného osobného, súkromného rozhovoru človeka s Ním aj formou modlitieb, či prosieb a Jeho odpovedí človeku rečou Života, podľa miery chápania a mravnosti daného jedinca. – pozn. prekl.

Úplné vydanie tohto textu so všetkými potrebnými odkazmi a vysvetlivkami (archeologickými a interpretačnými) sa pripravuje do tlače. Úplný text je v anglickom jazyku: tri zväzky, vydavateľstvo Kalifornia, San Diego.⁸

Tá časť, ktorú v súčasnosti publikujeme, sa vzťahuje k liečiteľskej činnosti Ježiša. Publikujeme prvú časť rukopisu (prekladu poskytnutého vydavateľovi)*, pretože obsahuje poučenia, ktoré strádaajúce ľudstvo dnes bezodkladne potrebuje.

Text sme nekomentovali, hovorí sám za seba. Čitateľ, ktorý ho bude študovať s potrebnou pozornosťou, pocíti dych večného života a očividnosť týchto hlbokých právd-istín, ktoré dnes ľudstvo bezodkladne potrebuje viac, než kedykoľvek predtým. A PRAVDA-ISTINA POVIE SAMA ZA SEBA.

Edmond Bordeaux Szekely

Predslov prekladateľa do francúzštiny⁹

Vďaka záväzku doktora Szekelyho, môžeme sprístupniť pre francúzsky hovoriacu verejnosť ním vykonané kapitálne preskúmanie jedného rukopisu v staroslovanskom jazyku, ktorý sa nachádza v kráľovskej knižnici Habsburgovcov a originál ktorého (v aramejskom jazyku) sa nachádza vo Vatikánskej knižnici.

Doktor Szekely bedlivo preveril dokonalú zhodnosť oboch variantov rukopisu: myslí si, že variant v aramejskom jazyku, hovorovom jazyku počas života Ježiša¹⁰, ktorým disponujeme, je presným prekladom jednej časti Učenia Ježiša, predanou jeho milovaným učeníkom Jánom.

Vedci a filológovia sa budú hádať o dátume, ku ktorému možno priradiť tieto dokumenty. Doktor Szekely je presvedčený, že rukopis v aramejskom jazyku je pôvodným dokumentom, patriacim do doby počiatkov kresťanstva; pre širokú verejnosť mimoriadne zaujímavým je odhalenie jednej stránky činnosti Ježiša, ktorú dnešní kresťania príliš ignorujú a ktorá sa týka jeho obširnej činnosti pri liečení chorôb.

Nám sa javí, že kresťania musia byť ohromení z čítania mnohých fragmentov Evanjelia, z ktorých úplne očividne vyplýva, že Ježiš neprišiel len kvôli tomu, aby liečil duše, ale aj preto, aby ľuďom priniesol telesné zdravie.

Učiteľ nikdy nezanedbával túto stránku svojej misie: «Ja musím ešte vyhnať démonov a vrátiť zdravie chorým» (Lukáš).

Navyše, v tejto dvojitej misii uzdravenia: duší i tiel — Ježiš nikdy neašpiroval na svoju výnimočnosť, lebo on dal takúto jasnú inštrukciu svojim učeníkom i tým, ktorí chceli nasledovať jeho cestu: «Chorých uzdravujte, malomocných očisťujte, mŕtvych kriesite, besov vyhánajte...» (Matej).

V našej knihe «Kristus a vyliečenie chorôb» sme odhalili a katalogizovali mnohopočetné uzdravenia, vykonané Ježišom počas jeho krátkej pozemskej misie, a takisto sme hovorili o nie menej početných uzdraveniach, vykonanými svätcami a mystikmi počas celých dejín.

Pri takomto skonštatovaní ťažko pochopiť, ako táto úloha liečenia tiel je ignorovaná súčasnými kresťanmi, ktorí takýmto spôsobom zabudli na presné inštrukcie Učiteľa.¹¹

⁸ Štvrtý zväzok bol vydaný až po smrti E.B. Szekelyho. – pozn. prekl.

⁹ V úvode je uvedené, že prvý preklad aramejského rukopisu bol vydaný v r. 1928 a anglický až v r. 1936 prekladom z francúzskeho vydania. Prekladateľom do franúzštiny je Dr. E. Berthollet. Ale to potom vyvstávajú otázky: Je prvé vydanie z roku 1928 to francúzske, z ktorého bol robený preklad do angličtiny? Ak áno, tak potom do akého jazyka je preložený aramejský originál E.B Szekelym, a kde je tento preklad? Ak nie, tak v akom jazyku bolo prvé vydanie z roku 1928?. – pozn. prekl.

¹⁰ Prekladateľ do francúzskeho jazyka E. Berthollet používa slovo Kristus. V slovenskom preklade Predslovu k francúzskemu vydaniu je slovo Kristus nahradené slovom Ježiš., čo je v súlade aj s textom Evanjelia a menom, pod ktorým Ježiša jeho učeníci poznali. – pozn. prekl.

¹¹ ...lebo sú to „ovečky“ nahnané cirkevnými „pastiermi“ do košiara tej ktorej cirkvi. A tí nemajú sebamenší záujem o telesné zdravie tupoveriacich, lebo „v zdravom tele – zdravý duch“ a zdravý duch to je aj zdravá myseľ,

Rukopisy, odhalené doktorom Szekelym a ich preklad ešte raz potvrdzujú tento fakt a utvrďujú nás v tom názore, že počas svojej misie na zemi sa Ježiš rovnakou mierou zaoberal fyzickým, morálnym a duševným zdravím svojich poslucháčov.

V týchto dvoch starovekých rukopisoch sú dané presné, veľmi jasne vyjadrené rady ako viesť zdravý spôsob života.

Zdržanie sa akejkoľvek mäsitej potravy, alkoholu, narkotických jedov; liečebné vlastnosti prírodných faktorov: slnka, vzduchu, vody, zeme; prevaha zeleniny a ovocia v ich prírodnom stave; okamžitá terapeutická sila liečenia hladom na obnovu zdravia, podlomeného našim porušením zákonov prírody, zákonov nastolených samotným Bohom; tieto staroveké rukopisy ukazujú, že Ježiš chcel naučiť ľudí prežiť múdry a zdravý život v súlade s vôľou Stvoriteľa. Je zaujímavé poukázať, že ten istý ideál života už bol vyzdvihnutý sektou terapeutov-esejcov, ku ktorej, ako si myslia, sa Ježiš pripojil.

Je pochopiteľné, že doktor Szekely uznal za vhodné zverejniť dôležité naturálne učenie tohto drahocenného rukopisu; a my mu musíme byť vďační za to, že on, vďaka svojej náročnej práci, priniesol ľudstvu nové potvrdenie toho, že fyzické zdravie, ako aj mravné a tak aj duchovné, nemôže byť dosiahnuté inak, než v súlade so zákonmi Boha.

A ak sme nedokázali viesť múdry a zdravý život, nasledujúc tieto zákony, ak sme hromadili množstvo morálnych chýb a stravovali sme sa nesprávne, tak najlepším a najúčinnjším prostriedkom obnovy narušeného zdravia je liečba hladom (viď. «Návrat k zdraviu a zdravému životu cestou hladovania». Metóda je veľmi jednoduchá, veľkolepé výsledky. Vydavateľ)¹². Je to veľmi prostý ideálny spôsob očisty — sám Ježiš to potvrdzuje v uvedenom dokumente (a aj on sám ho dodržiaval. Viď. zmienka v biblických evanjeliách o dlhodobom pôste Ježiša na púšti)*.

Čítanie tohto diela bude najužitočnejšie pre tých, ktorí sa rozhodli viesť zdravý, múdry život a ktorí sú znepokojení stavom svojej duše.

Oni sa môžu presvedčiť, že, dodržiavajúc rozumné rady hygieny a naturálnej terapie, ktoré obsahuje tento dokument, budú žiť v súlade so zákonmi Ježiša, a to im poslúži k ich veľkému šťastiu teraz aj v budúcnosti.

Dr. E. Berthollet, laureát
Univerzity v Lausanne

Kniha prvá

Predslov

Skoro dve tisícročia prešlo od doby, ako Syn Človeka učil ľudí ceste, pravde-istiny a životu. On dával zdravie chorým, múdrosť tým, ktorí prebývali v nevedomosti a šťastie utláčaným. On si podmanil polovicu ľudstva a celú západnú civilizáciu. Tento fakt dokazuje večnú aktuálnosť slov Učiteľa a ich vyššiu a unikátnu hodnotu.

a vtedy hrozí, že z tupých oviec by sa zdravomysliaci jedinci stali, ktorým by došlo, že „pastieri“ ich len dojit, strihať a rezať chcú... Ozaj, je to tak ťažké pochopiť? – pozn. prekl.

¹² Tomu, kto sa skutočne zaujíma o očistu nielen tela, sa oplatí pozrieť knihu Gennadija Malachova „Dokonalá očista“. A ten, koho zaujíma očista vlastnej psychiky, predovšetkým od manipulácií a zavádzania, chce sa naučiť zdravo myslieť, tak ten nech si pozrie Konceptiu spoločenskej bezpečnosti, dostupnú napr. tu: <http://leva-net.webnode.cz/koncepcie-socialni-bezpecnosti/>. Tu preložené Evanjelium Ježiša Krista podľa učeníka Jána je popri mnohých jedným zo zdrojových materiálov danej Konceptie spoločenskej bezpečnosti. – pozn. prekl.

Obsah danej knihy je len cca tretinou celého rukopisu, ktorý je v aramejskom jazyku v tajných archívoch Vatikánu a v staroslovanskom jazyku v Kráľovskej knižnici Habsburgov (v súčasnosti je vlastníctvom rakúskej vlády).

Za existenciu týchto dvoch variantov textu vďačíme nestorianskym¹³ kazateľom, ktorí kvôli hrozbe útočiacich hord Džingizchána boli nútení utekať z Východu na Západ, vezmúc so sebou všetky staroveké písma a ikony.

Staroveké aramejské texty sú datované počínajúc tretím storočím¹⁴ po Kristovom narodení, staroslovanský variant je doslovným prekladom aramejských rukopisov.

Presne stanoviť, akým spôsobom sa texty dostali z Palestíny do vnútorných oblastí Ázie, do rúk nestoriánskych kazateľov, archeológovia dosiaľ nevedia.

Nemáme čo doplniť k tomuto textu, On hovorí sám za seba. Čitateľ, ktorý s celou pozornosťou sa oddá štúdiu nasledujúcich stránok, dokáže pocítiť večnú aktuálnosť a neklamnú presvedčivosť týchto najhlbších právd-istín, ktoré ľudstvo dnes potrebuje oveľa viac, než kedykoľvek predtým.

«Pravda-istina sa sama sebou preukáže».

Londýn, 1937. Edmond Bordeaux Szekely

Dobrá mierová zvesť Ježiša Krista podľa učeníka Jána (*Evanjelium mieru od esejev)

A vtedy mnohí nemocní a zmrzačení prišli k Ježišovi a prosili ho:

— Ak ty všetko vieš, povedz nám, prečo trpíme týmito mučivými útrapami? Prečo nie sme zdraví ako iní ľudia? Majster, uzdrav nás, aby sme sa tiež mohli stať silnými, a aby sme viac nemuseli trpieť naše strádania. My vieme, že je v tvojej sile liečiť všetky druhy nemocí. Oslobod' nás od Satana a od všetkých jeho veľkých úskokov. Majster, prejav nám súcit.

A Ježiš odpovedal:

— Šťastlivci ste, že ste hladní po pravde-istine, lebo ja vás nasýtim chlebom múdrosti. Šťastlivci ste, že klopete, lebo ja vám otvorím dvere života. Šťastliví ste, že chcete sa zbaviť moci Satana, lebo ja vás privediem do ríše anjelov našej Matky, kde Satan nemá moc.

A v údive sa ho spýtali:

— Kto je naša Mat' a kto sú jej anjeli? A kde je ich ríša?

¹³ **Nestoriánstvo** alebo **nestorianizmus** je christologická náuka šírená od r. 428 a pomenovaná podľa konštantínopolského patriarchu Nestoria, († asi 451) ktorá bola odsúdená na Efezskom koncile v roku 431. Prívrženci tejto náuky sa nazývajú **nestoriáni**. Nestorios vyšiel z antiochijskej teologickej školy a popieral, že večný Logos sám je reálnym jediným subjektom i ľudskej skutočnosti v Ježišovi. Subjekt, ktorému možno prisudzovať božské i ľudské, je podľa neho Kristus. V Ježišovi Kristovi je jedna božská a ľudská osoba (t. j. osoba s božskou prirodzenosťou a osoba s ľudskou prirodzenosťou). Na kríži teda zomrela iba ľudská osoba Krista, nie božská (ale napríklad Korán celkovo odmieta ukrižovanie Krista, aj keď jeho existenciu ako proroka, Božieho posla, uznáva). Jeho učenie o „osvedčení“ hovorí, že Ježiš ako človek mohol hrešiť a božské atribúty získal až odmenou za svoje osvedčenie. O jednote týchto dvoch prirodzeností v osobe Krista sa však vyjadroval nejasným spôsobom (napr. používal termín synapheia, „spojenie“, namiesto enosis, „zjednotenie“). V zásade uznal len ľudstvo Ježiša, že ho chápal len ako človeka, ako význačného proroka. Nestorius tiež odmietal Márii priznať titul Theotokos (Θεοτόκος) – Bohorodička, pretože Mária porodila len človeka Ježiša.¹ Podľa neho sa malo hovoriť skôr o Kristorodičke – Christotokos (Χριστοτόκος) – pozn. prekl.

¹⁴ Tu je rozpor s francúzskym vydaním, kde sa tvrdí, že apokryf pochádza z prvého storočia. Vzhľadom na to, že toto evanjelium spísal Ježišov učeník Ján, tak logicky jeho datovanie spadá do prvého storočia n.l. Otázkou je, či chybné uvedenie datovania apokryfu v anglickom vydaní je preklepom, chybou vydavateľa, či prekladateľa do angličtiny, alebo je to niečí zámer spochybníť nielen pravosť apokryfu ale aj Ježišovho Učenia. – pozn. prekl.

— Vaša Mat' je vo vás a vy v nej. Ona vás nosí: ona vám dáva život. Práve ona vám dala vaše telo a príde deň, keď jej ho opäť vrátite. Budete šťastní, ak poznáte ju aj jej ríšu, ak prijmete anjelov vašej Matere a podriadite sa jej zákonom. Pravdivo hovorím vám — kto toto spraví, nikdy neuvidí chorobu. Lebo sila našej Matere prevyšuje všetko. A ona rúca Satana i jeho vládu a vládne, spravuje vaše telá i všetko žijúce.

Krv, ktorá tečie v nás, je zrodená z krvi našej Matky Zeme. Jej krv padá z oblakov, derie sa z útrov zeme, zurčí v horských potokoch, rozlieva sa v nížinných riekach, spí v jazerách, mocne šumí v búrlivých moriach.

Vzdych, ktorý dýchame, je zrodený z dychu našej Matky Zeme. Jej dych belasie vo výšinách nebies, šeleští v končiaroch hôr, šepoce v listí lesov, kolíše sa nad poľami, drieme v hlbokých dolinách, fúka páľavou v púštiach.

Tvrdosť našich kostí je zrodená z kostí našej Matky Zeme, zo skál a kameňov. Obnažené stoja na vrcholoch hôr, ako spiače giganty ležia na svahoch, sedia ako modly v pustatinách i sú skryté v hĺbinách zeme.

Jemnosť nášho tela, mäsa je zrodená z tela našej Matky Zeme, ktorej telo, mäso láka žltou a červenou v plodoch stromov a vyživuje nás ornitou polí.

Naše vnútornosti sú zrodené z vnútorností našej Matky Zeme a sú skryté pred našimi očami, podobne ako neviditeľné hlbiny zeme.

Svetlo našich očí, sluch našich uší, zrodené sú z kvetov a zvukov našej Matky Zeme, ktoré nás obklopujú zo všetkých strán, ako morské vlny obklopujú rybu, ako vzduch vtáka.

Pravdivo hovorím vám: človek je synom Matky Zeme a menovite od nej syn človeka dostáva svoje telo, ako telo novorodenca sa rodí z lona jeho matky. Pravdivo vám hovorím, vy ste jedno s Matkou Zemou — ona je vo vás a vy ste v nej. Z nej ste sa zrodili, v nej žijete a znova sa do nej navráťte. Dodržiavajte preto jej zákony, lebo iba ten, kto uznáva svoju Matku Zem a riadi sa jej zákonmi, môže žiť dlho a byť šťastným. Lebo váš dych — to je jej dych, vaša krv — je jej krv, vaše kosti — sú jej kosti, vaše telo — je jej telo, vaše vnútornosti — sú jej vnútornosti, vaše oči i uši sú jej očami a jej ušami.

Pravdivo hovorím vám: ak porušujete čo i len jeden z týchto zákonov, ak čo i len škodíte hocijakej časti tela svojho — úplne zahyniete vo svojej strašnej chorobe a nastane kvílenie a škripot zubov. Hovorím vám, ak nebudete dodržiavať zákony svojej Matky, tak nijako nedokážete utiecť smrti. Toho, kto sa pridrižava zákonov svojej Matky, toho sama Mat' bude takisto držať. Ona vylieči všetky jeho choroby a on nikdy viac nebude chorľavieť. Ona mu dá dlhý život a ochráni ho pred ľubovoľnou chorobou — z ohňa, z vody, z uštipnutia jedovatých hadov. Lebo Mat' vaša vás porodila a ona podporuje život vo vás. Ona vám dala vaše telo, a len ona má moc vás uzdraviť. Šťastlivec je ten, kto ľúbi svoju Mat' a kto pokojne prilnul k jej hrudi. Lebo Mat' vaša vás ľúbi, aj keď sa od nej odvraciate. A o koľko viac vás bude ľubiť, ak sa k nej znova obrátite. Popravde vám hovorím, nezmerateľne veľká je jej ľúbosť, väčšia než horské výšiny, hlbšia než morské hlbiny. A tých, ktorí ľúbia Mat' svoju, ona nikdy neopúšťa. Ako sliedka chráni svoje kuriatka, levica — svoje levíčatá, mat' — svojho novorodenca, tak aj Matka Zem ochraňuje syna človeka pred akýmkoľvek nebezpečenstvom a pred akýmkoľvek zlom.

Popravde hovorím vám, zlo a nebezpečenstvá sú nespočítateľné a striehnu na syna človeka na každom kroku. Belzebub, knieža všetkých démonov, pôvodca všetkého zla, sa schoval v telách všetkých synov človeka. On je smrť, vládca všetkých nešťastí a, nastrojac slušný zovňajšok, uvádza do pokušenia a nástrah synov človeka. On sľubuje bohatstvo a moc, prepychové paláce a odevy zo zlata a striebra, množstvo sluhov. On sľubuje popularitu a slávu, cudzoložstvo a chtíč, obzerstvo a pijanstvo, zaháľku a hýrenie i lenivosť. A pokúša každého tým, po čom duša človeka najviac prahne. A v ten deň, keď sa už synovia človeka stanú otrokmi všetkých týchto odporných vecí a pýchy, ako platbu za ne on berie synom človeka všetko, čím ich štedro obdarila ich Mat' Zem. Berie im dych, ich krv, ich kosti, ich tkanivá, ich vnútornosti, ich oči i uši. A dych syna človeka sa stane ťažkým, chorým a páchnucím, podobným dychu nečistých zvierat. A jeho krv zhustne a zosmradne, ako vody stojatého močiara, stáča sa a tmavne ako

noc smrti. A jeho kosti tvrdnú a uzlovatejú, zvnútra sa stenčujú a lámu sa na časti ako kamene, padajúce do rokliny. A jeho mäso, tkanivá obrastajú tukom, vodnatejú, začínajú hniť a rozkladať sa, pokrývajú sa odpornými chrastami a nádormi. A jeho vnútornosti sa naplňajú hnusnými odpadmi, mokvajúcimi pásmi rozkladu a usádza sa tu množstvo hnusných červov. A jeho oči sa zakaľujú, pokiaľ ich temná noc úplne nepohlí, uši prestanú počuť, nastupuje hrobové ticho A nakoniec zblúdilý syn stráca svoj život. Lebo on sa nepridržiaval zákonov Matky svojej a páchal hriech za hriechom. A preto sú mu odoberané všetky dary Matky Zeme: dych, krv, kosti, tkanivá, vnútornosti, oči aj uši a nakoniec aj samotný život, ktorým ovenčila Mať Zem jeho telo.

No ak zblúdivejší syn človeka oľutuje svoje hriechy a všetky ich odstráni a navráti sa k svojej Matke Zemi, a ak bude dodržiavať jej zákony a oslobodí sa z pazúrov Satana, odmietnuc jeho pokušenia, vtedy opäť Matka Zem príjme svojho zblúdivejšieho syna a pošle mu svojich anjelov, aby mu slúžili¹⁵. Pravdivo hovorím vám, keď syn človeka odvrhne Satana v ňom prebývajúceho a prestane plniť jeho vôľu, v tom momente sa zjavia anjeli Matky, aby mu slúžili zo všetkých síl a konečne oslobodili syna človeka z moci Satana.

Lebo nikto nemôže slúžiť dvom pánom naraz. Buď slúži Belzebubovi, alebo slúži našej Matke a jej anjelom. Buď slúži smrti, alebo slúži životu. Pravdu vám hovorím, šťastným je ten, kto dodržiava zákony života a stráni sa cesty smrti. Lebo silnejú v ňom sily života a uniká pazúrom smrti.

A všetci, ktorí sa zišli okolo neho, s údivom počúvali tieto slová, lebo jeho slova mali silu a on učil nie to, čo kázali kňazi a zákonníci.

A hoci už slnko zapadlo za horizont, nerozhádzali sa do svojich domovov. Sadli si okolo Ježiša a začali sa ho pýtať:

— Učiteľ, akéže sú tieto zákony života? Zostaň s nami ešte a uč nás. Budeme počúvať tvoje učenie, aby sme sa mohli uzdraviť a stať sa pravednými¹⁶.

A vtedy si samotný Ježiš sadol medzi nich a povedal:

Popravde hovorím vám, nikto nemôže byť šťastný bez naplňania Zákona.

A iní sa pýtali:

— My všetci dodržiavame nám Mojžišom dané zákony, presne tak, ako sú zapísané v svätých knihách.

A Ježiš odvetil:

— Nehľadajte zákon vo vašich knihách s písmami, lebo zákonom je život, a písmá sú mŕtve. Pravdivo vám hovorím, Mojžiš dostal tieto zákony od Boha nie v písomnom obraze, ale prostredníctvom živého slova. Zákon je živé slovo živého Boha, daného živým prorokom pre živých ľudí. Vo všetkom, čo je život sám, je zapísaný tento zákon. Môžete ho nájsť v tráve, v stromoch, v riekach, v horách, vo vtácoch nebeských, v rybách morských, no predovšetkým ho hľadajte v samých sebe. Lebo pravdivo vám hovorím, všetko živé je bližšie k Bohu než písmá, v ktorých niet života. Boh stvoril život a všetky živé bytosti tak, aby mohli večným slovom učiť človeka zákonom skutočného Boha. Boh písal tieto zákony nie na stránkach kníh, ale vo vašich srdciach a vašom duchu. Oni sú vo vašom dychu, vašej krvi, vo vašich kostiach, vo vašich tkanivách, vo vašich vnútornostiach, vašich očiach, vašich ušiach a v každej najmenšej čiastočke vašich tiel. Oni sú vo vzduchu, vo vode, v zemi, v rastlinách, v lúčoch slnka, v hĺbinách i výšinách. Oni všetky hovoria s vami, aby ste mohli pochopiť jazyk a vôľu

¹⁵ ...aby mu slúžili... – tu aj v ďalšom to treba chápať v zmysle *aby mu poslúžili, boli mu nápomocní*. Nie v zmysle byť mu podriadení, slúžiť mu ako sluhovia – pozn. prekl.

¹⁶ „праведными“ – slovenčina to prekladá *spravodlivými*. No ruština má pre slovo *spravodlivý* dva výrazy: „справедливый“ – *spravodlivý* podľa ľudských zákonov, písaných aj nepísaných, a „праведный“ – *spravodlivý* nie podľa subjektívnych ľudských zákonov, ale podľa objektívnych zákonov, tu z kontextu, podľa zákonov Matky Zeme a Otca Nebeského. To jest, znalými a riadiacimi sa Pravdou-istinou. Preto pre rozlíšenie budeme uvádzať slovo *pravedný*, t.j. vedomý si objektívnej pravdy-istiny – pozn. prekl.

Boha živého¹⁷. No vy si zakrývate vaše oči, aby ste nevideli, a zakrývate vaše uši, aby ste nepočuli. Pravdivo vám hovorím, že písma — to sú výtvary človeka, a život a celá jeho mnohoobraznosť je stvorením nášeho Boha. Prečo nepočúvate slová Boha, zapísané v jeho výtvoroch? A prečo študujete mŕtve písma, ktoré sú výtvormi ľudských rúk?

— A akože my môžeme čítať zákony Boha, ktoré nie sú v písmach? Kde sú zapísané? Prečítaj nám ich odtiaľ, kde ich ty vidíš, lebo nepoznáme nič, okrem písem, zdedených od našich predkov. Porozprávaj nám o zákonoch, o ktorých hovoríš, aby sme ich počuli, aby sme sa mohli uzdraviť a bolo nám odpustené.

Ježiš povedal:

— Vy nerozumiете slovám života, pretože prebývate v smrti. Temnota vám zakrýva oči a vaše uši sú hluché. Lebo pravdivo vám hovorím, nemáte žiadny úžitok zo štúdia mŕtvych písem, ak v skutočnosti zavrhuje toho, kto vám tieto písma dal. Pravdivo vám hovorím, Boh a jeho zákony nie sú v tom, čo vy robíte. Nie sú v obžerstve a pijanstve, nie v hýrení a žiadostivosti, nie v snahe o bohatstvá, i nie v nenávisti k vašim nepriateľom. Lebo toto všetko je ďaleko od skutočného Boha a jeho anjelov a pochádza z ríše tmy a pána zla. A všetko to vy v sebe nosíte, a preto slovo a sila Boha nemôžu do vás vojsť, lebo všemožné zlo a hanebnosť prebývajú vo vašom tele i vašom duchu. Ak si prajete, aby slovo Boha živého i sila jeho vošli do vás, nepoškrvňujte vaše telo ani vášho ducha, lebo telo je chrámom ducha a duch je chrámom Boha. A preto očisťujte celý chrám, aby Vladyka chrámu mohol v ňom prebývať, a aby zaujal miesto preň dôstojné.¹⁸

A pred všetkými vábeniami, pokušeniami vášho tela a vášho ducha, pochádzajúcimi od Satana, nachádzajte útočisko v tieni nebies Boha.

Obnovte sa a postite sa. Lebo popravde vám hovorím, že Satan a všetky jeho nástrahy môžu byť vyhnané len pôstom a modlitbou. Utiahnite sa do ústrania a postite sa v samote, nikomu neukazujúc svoj pôst. Živý Boh ho uvidí a veľiká bude vaša odmena. A postite sa do tých čias, pokiaľ Belzebub i všetko jeho zlo vás neopustia a neobjavia sa anjeli Matky Zeme a nebudú vám slúžiť. Lebo pravdu vám hovorím, ak sa nebudete postiť, nikdy sa neoslobodíte z moci Satana a všetkých chorôb od neho pochádzajúcich. Postite sa a vrúcne sa modlite, snažiac sa získať silu Boha živého pre vaše uzdravenie. A pokiaľ sa postíte, vyhýbajte sa synom človeka a upierajte sa k anjelom Matky Zeme, lebo ten kto hľadá — nájde.

¹⁷ Jazyk Boha živého – reč Života, lebo Život stvoril Boh. Reč Života je rečou-jazykom dokonalým, živým, lebo v ňom sú zakomponované všetky zákonitosti Stavby Sveta, celého Ves-míru, zákonitosti, z ktorých mnohým dnešná veda nielenže nerozumie, ale často nemá o nich, o ich existencii ani poňatia. Kdežto jazyk písem, a je jedno, či svätých písem náboženských kultov alebo najvedeckejších štúdií a publikácií, je stále len jazykom ľudí, jazykom odrážajúcim subjektívne videnie a chápanie prejavov Života, jeho zákonitostí tým-ktorým pisateľom písem v súlade s mierou jeho chápania a mierou jeho mravnosti. Teda aj príslušnou mierou chybovosti, nepochopenia objektívnej reality. Pritom reč Života je živá a jak všeobecne bez výnimky platná, tak zároveň aj adresná, konkrétna voči každému jednotlivcovi v súlade s jeho poznaním, mravnosťou a aktuálnymi potrebami. Len ju počúvať... – pozn. prekl.

¹⁸ „Telo je chrámom ducha a duch je chrámom Boha“. A nemožno jedno od druhého oddeľovať, bo jak Ves-mir celistvým je, tak aj telo a duch jeden celok v konkrétnom žití tvoria. Preto umelé vyzdvihovanie ducha človeka a potláčanie potrieb tela tzv. kresťanskými cirkvami je pre nimi pasené ovečky smrť prinášajúcim odklonením zo skutočnej cesty Života. (A vyvstáva otázka: je to len chybou, nepochopením skutočného Života a Ježišovho posolstva cirkevnými pohlavármi, alebo zámerným zvedením z pravej cesty?). Či už tento Ježišov výrok, či východné učenia a poznatky o čakrách, čakrovo-energetickom systéme človeka, tvrdiace, že zanedbávanie spodných čakier, reprezentujúcich materiálne telo a jeho prepojenie so Zemou a pozemskými potrebami človeka a nadmerný rozvoj horných čakier, reprezentujúcich ducha a jeho napojenie na vyššie sféry vedie k disharmónii človeka, odtrhnutiu od reálneho života a často k predčasnému odchodu z tohto sveta, či ľudová múdrosť: „v zdravom tele - zdravý duch“, ktorú pre nás naši predkovia zachovali – oni všetky poukazujú na celistvosť človeka a neoddeliteľnosť tela a ducha, ak má žitie byť harmonické a v súlade so Zákonmi Otca Stvoriteľa a Zákonmi Matky Zeme. – pozn. prekl.

Upierajte sa k sviežemu vzduchu lesov a polí a tam nájdete anjela vzduchu. Zhod'ťte vašu obuv i odev a dovoľte anjelovi vzduchu objať vaše telo. Potom sa dlho a hlboko nadýchnite, aby anjel vzduchu mohol do vás preniknúť. Pravdu vám hovorím, anjel vzduchu vyženie z vášho tela všetkú nečistotu, ktorá ho poškvŕňovala zvonku i vo vnútri. A vtedy všetko páchnuce a nečisté sa zodvihne a odíde z vás ako chuchvalce dymu a rozplynie sa v oceáne vzduchu. Lebo popravde hovorím vám, svätý je anjel vzduchu, očisťujúci všetko nečisté a meniaci na príjemnú vôňu všetko páchnuce. Nikto z ľudí nemôže predstúpiť pred tvár Boha, ak neprešiel cez anjela vzduchu. Vskutku, vy všetci sa musíte nanovo zrodiť zo vzduchu a z pravdy, lebo telo vaše dýcha vzduch Matky Zeme a duch váš dýcha pravdu Otca Nebeského.

Po anjelovi vzduchu sa obráťte k anjelovi vody. Zhod'ťte obuv svoju i odev a dovoľte anjelovi vody objať celé vaše telo. Celí sa oddajte jeho objatiu a vždy, keď pohnete vzduch svojim dychom, pohnite vodou svojim telom. Popravde vám hovorím, anjel vody vyženie z vášho tela všetku nečistotu, ktorá ho poškvŕnila vo vnútri i zvonku. A všetko nečisté a páchnuce sa vyplaví a odíde z vás podobne, ako špina pri praní a rozplynie sa v prúde rieky. Pravdivo vám hovorím, svätý je anjel vody, očisťujúci všetko nečisté a meniaci na príjemnú vôňu všetko páchnuce. Ani jeden z ľudí nemôže predstúpiť pred tvár Boha, ak neprešiel cez anjela vody. Vskutku, vy všetci sa musíte nanovo zrodiť z vody a z pravdy, lebo vaše telo je omývané v rieke pozemského života a duch váš — v rieke večného života. Lebo vašu krv ste dostali od našej Matky Zeme a pravdu od nášeho Otca Nebeského.

A nemyslíte si, že stačí, aby vás anjel vody objal len zvonku. Pravdivo vám hovorím, nečistota vo vnútri mnohokrát prevyšuje tú vonkajšiu. A ten, kto sa očisťuje navonok, no vnútri zostane nečistým, je podobný hrobke, zvonku svetlo vymaľovanej, no vo vnútri plnej všelijakej desivej špiny a hnusu. A preto vám pravdivo hovorím, dovoľte anjelovi vody pokrstiť vás aj zvnútra, aby ste sa mohli oslobodiť od všetkých vašich minulých hriechov, a aby ste aj vo vnútri boli čistí ako riečna pena, ihrajúca v lúčoch slnka.

A tak, nájdite veľkú tekvicu s dlhým tenkým koncom, ktorý sa rovná výške človeka. Vyberte všetko, čo je v jej vnútri, aby bola dutá a naplňte ju vodou z rieky, ktorú slnko zohrialo. Zaveste ju na konár stromu a pokľaknite pred anjelom vody a zaveďte koniec tekvice do konečníka, aby mohla voda vojsť do vášho čreva. A zostaňte kolenami na zemi pred anjelom vody a modlite sa k živému Bohu, aby vám odpustil všetky vaše minulé hriechy a modlite sa k anjelovi vody, aby oslobodil vaše telo od všetkého nečistého a chorobného. Potom nechajte vodu vyjsť z vášho tela, aby mohla vyplaviť všetko nečisté a páchnuce, čo patrí Satanovi. I svojimi očami uvidíte a vlastným nosom ucítite všetku nečistotu a hnus, poškvŕňujúce chrám vášho tela, i všetky hriechy, pobývajúce vo vašom tele, spôsobujúce vám všemožné trápenie. Pravdivo vám hovorím, krstanie vodou vás zbavuje toho všetkého. Opakujte svoje krstanie vodou každý deň počas svojho pôstu dovtedy, pokiaľ nevidíte, že z vás vytekajúca voda sa stala čistou ako riečna pena. Potom sa odoberte k rieke a tam, v objatí anjela vody, vzdajte vďaku Bohu živému za to, že vás oslobodil od vašich hriechov. A toto sväté krstanie anjelom vody predstavuje narodenie sa do nového života. Lebo vaše oči budú vidieť dopredu a vaše uši — počuť. A viac nehrešte po ukončení krstenia, aby anjeli vzduchu a vody mohli vo vás večne prebývať a slúžiť vám na veky vekov.

— No, po tom všetkom ešte zostane niečo vo vás z vašich minulých hriechov a nečistôt, preto obráťte sa k anjelovi slnečného svetla. Zhod'ťte svoju obuv a odev a dovoľte anjelovi slnečného svetla objať vaše telo. Potom pomaly a hlboko sa nadýchnite, aby anjel slnečného svetla mohol do vás preniknúť. A vyženie z vás anjel slnečného svetla všetko nečisté a páchnuce, podobne tomu, ako tma noci mizne pod jasnými lúčami vychádzajúceho slnka. Lebo popravde hovorím vám, svätý je anjel slnečného svetla, očisťujúci všetko nečisté a mení na príjemnú vôňu všetko páchnuce. Nikto z ľudí nemôže predstúpiť pred tvár Boha, ak neprejde cez anjela slnečného svetla. Popravde, všetci sa musia znovuzrodiť zo slnka a z pravdy, lebo vaše telo sa kúpe vo svetle slnka Matky Zeme, a duch váš sa kúpe v lúčoch pravdy Otca Nebeského.

Anjeli vzduchu, vody a slnečného svetla sú bratmi. Oni boli daní synovi človeka, aby mu mohli slúžiť a aby on mohol večne prechádzať od jedného k druhému.

A ich objatia sú tiež sväté. Oni sú neoddeliteľné deti Matky Zeme, preto nerozdeľujte tých, koho zem i nebesia spravili jednotným. Dovoľte týmto trom anjelom-bratom vás dennodenne objímať a nech prebývajú vo vás počas celého pôstu.

Lebo pravdivo vám hovorím, sila diablov, hriechov a nečistoty v chvate opustí to telo, ktoré je objaté týmito troma anjelmi. Podobne, ako zloději sa dajú na útek, keď sa priblíži pán domu — jeden dvermi, druhý oknom, tretí cez strechu, každý z toho miesta, kde ho našli a tadiaľ, kde je východ — tak isto opustia vaše telá aj všetci diabli zla, všetky minulé hriechy, všetka nečistota i všetky choroby, poškrvňujúce chrám vášho tela. Keď anjeli Matky Zeme vojdú do vašich tiel a vládcovia chrámov ich znova zaujmú, vtedy sa všetok smrad v spechu vzdiali vašim dychom a vašou kožou, všetky špinavé vody — vašim potom a kožou, konečníkom a pohlavnými orgánmi. A toto všetko uvidíte svojimi očami, ucítite svojim nosom a dokážete ohmatať svojimi rukami. A keď všetky hriechy a všetko nečisté zmiznú z vášho tela, vaša krv bude čistá ako krv našej Matky Zeme i ako riečna pena, ihrajúca v lúčoch slnečného svetla. A dych váš bude čistý ako vôňa príjemne voňajúcich kvetov, tkanivá čisté ako dužina plodov zrejúcich pod listami stromov, svetlo vašich očí bude jasné a čisté ako jasné svetlo slnka žiariaceho na belasom nebi. A všetci anjeli Matky Zeme vám budú slúžiť. A váš dych, vaša krv, vaše tkanivá budú zajedno s dychom, krvou i telom Matky Zeme a váš duch dokáže sa zjednotiť s duchom vášho Otca Nebeského. Lebo, vskutku, nikto nemôže dosiahnuť k Otcovi Nebeskému inak ako skrze Matku Zem. Tak ako novorodenec môže pochopiť učenie svojho otca až potom, ako ho mať oddojí svojou hruďou, vykúpe a ukolíše i vychová. Pokiaľ dieťa je ešte malé, jeho miesto je vedľa matky a musí matku svoju poslúchať. Ale ako dieťa podrastie, berie ho otec so sebou do práce na pole a dieťa sa vracia k svojej matke len v čase obeda a večere. A teraz už otec ho učí, aby sa stal skúseným v práci svojho otca. A keď otec vidí, že syn pochopil to, čomu ho on učil a robí dobre svoju prácu, odovzdá mu všetok svoj majetok, aby patril jeho milovanému synovi, aby syn mohol pokračovať v práci svojho otca. Popravde vám hovorím, šťastný je ten syn, ktorý prijíma radu svojej matky a nasleduje ju. A stokrát šťastnejší je ten syn, ktorý prijíma radu svojho otca a nasleduje ju, lebo bolo vám povedané: «Ctite otca svojho i mat' vašu, aby vaše dni boli dlhými na zemi». No ja vám hovorím, synom človeka: «Ctite si vašu Matku Zem a dodržiavajte všetky jej zákony, aby vaše dni boli dlhými na zemi, a ctite si vášho Otca Nebeského a získate večný život na nebesiach». Lebo Otec Nebeský je stokrát väčší než všetci otcovia po semene a po krvi, a Matka Zem je väčšia, než všetky matky po tele. A syn človeka je drahší v očiach jeho Nebeského Otca a jeho Matky Zeme než deti v očiach ich otcov po semene a po krvi a ich materí po tele. A múdrejšie sú slová a zákony vášho Otca Nebeského a vašej Matky Zeme, než slová a vôľa všetkých otcov po semene a po krvi a všetkých matiek po tele. A oveľa cennejšie je takisto dedičstvo vášho Otca Nebeského a vašej Matky Zeme — večná ríša pozemského a nebeského života, než všetko dedičstvo vašich otcov po semene a po krvi a vašich materí po tele.

A vaši skutoční bratia sú všetci tí, ktorí naplňajú vôľu vášho Otca Nebeského a vašej Matky Zeme, a nie vaši pokrvní bratia. Pravdivo vám hovorím, že vaši ozajstní bratia z vôle Otca Nebeského a Matky Zeme vás budú ľúbiť tisíckrát silnejšie než vaši pokrvní bratia. Lebo od čias Kaina a Ábela, keď pokrvní bratia porušili vôľu Boha, niet skutočného pokrvného bratstva. A bratia sa správajú k bratom ako k cudzím. Preto vám hovorím, ľúbte vašich skutočných z vôle Otca bratov tisíckrát silnejšie ako vašich pokrvných bratov.

Lebo váš Otec Nebeský je Lúbobst¹⁹.

¹⁹ Uprednostnili sme pôvodné, dnes už trocha archaicky znejúce slovo *lúbobst'* namiesto slova láska. V dnešnom ponímaní sa slovo láska zúžilo viac-menej na lásku telesnú, zmyslovú. Slovo *lúbobst'* je však slovo, pojem širší, objemnejší, zahŕňajúci v sebe nielen lásku, ale ďaleko viac. *Lúbobst'* možno chápať v zmysle všeobjímajúcej, všezahŕňajúcej, bezpodmienečnej lásky, uvedomujúcej si, že všetko živé má život daný Bohom a svojim spôsobom

Lebo vaša Matka Zem je Lúbosť.

Lebo syn človeka je Lúbosť.

Len prostredníctvom Lúlosti Otec Nebeský a Matka Zem i syn človeka sa stanú jedným. Lebo duch syna človeka bol stvorený z ducha Otca Nebeského a telo jeho z Matky Zeme. A preto sa staňte dokonalí, ako sú dokonalé duch vášho Otca Nebeského a telo vašej Matky Zeme. A ľúbte tak vášho Otca Nebeského, ako on ľúbi vášho ducha. A ľúbte tak vašu Matku Zem, ako ona ľúbi vaše telo. A ľúbte tak vašich ozajstných bratov, ako ich ľúbia váš Otec Nebeský a vaša Mať Zem. A vtedy vám dá váš Otec Nebeský svojho svätého ducha a vaša Matka Zem vám dá svoje sväté telo. A vtedy synovia človeka, ako skutoční bratia, budú jeden druhému prejavovať ľúbosť, ľúbosť, ktorú oni dostali od svojho Otca Nebeského a svojej Matky Zeme, i stanú sa utešiteľmi vzájomne. A vtedy zmizne zo zeme všetko zlo a všetok smútok a nastane ľúbosť i radosť na zemi. A vtedy sa stane zem podobná nebesiam — príde cárstvo Boha²⁰. A vtedy príde syn človeka vo všetkej svojej sláve, aby zdedil ríšu²¹ Boha. A vtedy synovia človeka si podelia ich božské dedičstvo, ríšu Boha. Lebo teraz synovia človeka budú prebývať v Otcovi Nebeskom a v Matke Zemi a Otec Nebeský i Matka Zem budú prebývať v nich. A vtedy s cárstvom Boha príde koniec vekov.²² Lebo ľúbosť Otca Nebeského dá každému život večný v cárstve Boha. Lebo ľúbosť je večná a má prevahu nad smrťou.

Ak hovorím jazykmi ľudskými a anjelskými, no ľúlosti nemám, tak sa stávam podobným zuniacej medzi alebo rinčiacemu kimvalu.²³ Ak mám dar prorocstva a poznám všetky tajomstvá a vládne všetkou múdrosťou i vieru mám mocnú jak uragán, ktorý vrchy zdvíha, no ľúlosti nemám — tak som nič. A ak všetko rozdám, čo mám, aby som biednych nakínil a vydám všetok svoj oheň²⁴, ktorý som dostal od môjho Otca, no ľúlosti nemám, nemám z toho žiadny prospech²⁵. Lúbosť je trpezlivá, ľúbosť je dobrá. Lúbosť nezávidí, netvorí zlo, nechváli sa, nepozná hrubosť a požadovačnosť, neponáhľa sa hnevať, nezamýšľa zlo, neraduje sa nepravde, ale kochá sa pravdou. Lúbosť všetko pokrýva, všetkému verí, vždy sa nádejá²⁶, Lúbosť všetko vydrží, nikdy nezaniká: pokiaľ ide o jazyky — ty zmiznú, čo sa týka vedomostí — ty prejdú.

je živé všetko, a tak ako Človek je v Bohu a Boh je v ňom, tak aj všetko živé je v Človeku a Človek je vo všetkom živom, čiže Život jedno jest a rôzne formy žitia len rôznymi prejavmi, formami toho istého večného Života sú. Preto v súlade s kontextom a zmyslom Ježišovho posolstva ľuďom — *ľúbosť, ľúbiť, ľúbený...* — pozn. prekl.

²⁰ V cirkevných textoch a prekladoch tzv. svätých písem je zaužívaný výraz *Kráľovstvo Božie*, či *Kráľovstvo Boha*. Vhodnejší a objektívnej realite adekvátnej je však výraz *cárstvo*, *cisárstvo*, *riša*, ktoré v dejinách boli vždy hierarchicky vyššie než *kráľovstvá*, t.j. boli im nadradené a často aj viaceré z nich do seba zahŕňali. Vid. napr. tzv. Svätá ríša rímska, Byzantská ríša a pod. Naviac, v druhej zmyslovej rovine sa dá *cárstvo* chápať aj ako *moc cára*, t.j. *vláda*, *vládnutie*. Preto *Cárstvo Boha* — ríša a zároveň *vláda Boha*. — pozn. prekl.

²¹ Tu zase sa rozumie ako *dedičstvo svet*, *riša*, kde panuje *vláda Boha*. Syn človeka ju zdedí, no funkciu *vládnutie Boha* nezdedí. Lebo **Boh sa s nikým o svoju moc nedelí**. — pozn. prekl.

²² No nie v zmysle biblickej Apokalypsy zo Zjavení Jána, ale v tom zmysle, že život Človeka sa stane večným, t.j. plynutie času, cyklus zrodzenia a smrti, prestane mať preň platnosť. — pozn. prekl.

²³ Kimval, kimvala, (gr. kymbalon). Biblický hudobný nástroj, pozostávajúci z dvoch kovových čaší (niečo ako malé činely), vydávajúci pri údere o seba rezký zvoniaci až rinčiaci zvuk. "Kimval zvoniaci alebo rinčiaci" — ironické označenie pyšnej, slávnostne znejúcej, no obsahovo prázdnej reči, slov... «*Táto reč..., podobná zuniacej medzi a rinčiacemu kimvalu, zasiahla jedine sluch.*» Belinskij. (Z biblického výrazu "zuniaca medzi a rinčiaci kimval".) — pozn. prekl.

²⁴ Iskru života, životnú energiu — pozn. prekl.

²⁵ Je mi to na nič, sú to prázdne činy, nemajúce váhu pred Bohom — pozn. prekl.

²⁶ „*všetkému verí*“ — no nie v zmysle naivnej dôverčivosti. Pre správne pochopenie je dôležité to chápať min. v kontexte „*všetkému verí, vždy sa nádejá*“..., to jest, dôveruje prebiehajúcim udalostiam ako tomu, čo je momentálne najlepšou variantou pre tu a teraz. A ako nie v zmysle naivnej dôverčivosti, tak takisto nie v zmysle bezalternatívnej odovzdanosti sa prebiehajúcemu zlu, ale v zmysle aktívneho konania na zlepšenie situácie jak pre seba, tak pre okolie. Vždy sa postav zlu, *veriac a nádejác sa* na zmenu k lepšiemu. Kto, ak nie ty a kedy, ak nie teraz? Zmienaná pasáž o Lúlosti je v preklade z francúzštiny uvedená takto: „*Lúbosť všetko objasňuje, verí všetkému, Lúbosť sa vždy nádejá, Lúbosť všetko vydrží, nikdy neustanúť: čo sa týka jazykov — oni zaniknú, čo sa týka poznania — ono nastane.*“ — pozn. prekl.

Lebo my čiastočne vieme a čiastočne sa mýlime, no keď nastane úplná dokonalosť, to, čo je čiastočné, skončí. Keď človek bol mládencom, hovoril mladicky, mladicky chápal, mladicky myslel, a keď dospel, tak mladické zanechal. Lebo teraz vidíme skrze sklo a skrze nejasné výroky. Teraz vieme čiastočne, ale keď predstúpime pred Boha, budeme vedieť nie čiastočne, ale tak, ako nás On bude učiť. Teraz existujú tri: Viera, Nádej a Lúbosť, ale najväčší z nich je Lúbosť.

Teraz s vami hovorím živým jazykom živého Boha, prostredníctvom ducha svätého nášho Otca Nebeského. Aj keď niet uprostred vás ani jedného, ktorý je schopný pochopiť všetko o čom ja hovorím. Ten, kto vykladá vaše písma, hovorí s vami mŕtvym jazykom mŕtvych, prostredníctvom svojho slabého a smrteľného tela. A všetci ho môžu pochopiť len preto, lebo všetci ľudia sú chorí a prebývajú v smrti. Nikto nevidí svetlo života. Slepí vedú slepých po temných chodníkoch hriechov, chorôb a trápení a koniec koncov všetci padajú do jamy smrti. Ja som k vám poslaný Otcem, aby som vám mohol zapáliť svetlo života. Svetlo osvetľuje seba samé i tmu, tma pozná len seba, a svetlo nepozná. A mnohé ešte vám mám povedať, no ešte nie ste v stave to zniest'. Lebo vaše oči privykli tme a plné svetlo Otca Nebeského vás oslepí. Preto zatiaľ nemôžete pochopiť to, o čom vám ja hovorím o Otcovi Nebeskom, ktorý ma k vám poslal. Preto najprv dodržiavajte aspoň zákony vašej Matky Zeme, o ktorých som vám hovoril. A keď jej anjeli očistia a obnovia vaše telá a posilnia vaše oči, dokážete zniest' svetlo nášho Otca Nebeského. Ak dokážete pozerat' do jasného obedňajšieho slnka bez žmúrenia očí, tak vtedy dokážete pozrieť do oslepivého svetla vášho Otca Nebeského, ktoré je tisíckrát jasnejšie, než žiara tisícky slnc. A ako by ste dokázali pozrieť do oslepivého svetla vášho Otca Nebeského, ak nedokážete zniest' ani svetlo žiariaceho slnka. Uverte mi, slnko je podobné plamienku sviečky v porovnaní so slnkom pravdy Otca Nebeského. A preto majte Vieru, Nádej i Lúbosť. Popravde vám hovorím, nebudete chcieť inú odmenu. Ak veríte mojim slovám, veríte aj Tomu²⁷, kto mňa poslal, kto je vládcom všetkého, s ktorým je všetko možné. Lebo to, čo je nemožné pre ľudí, to všetko je možné s Bohom. Ak máte vieru k anjelom Matky Zeme a naplňate jej zákony, viera vaša vás bude podporovať a nikdy nevidíte chorobu. Takisto majte nádej na Lúbosť vášho Otca Nebeského, lebo ten, kto Jemu dôveruje, nikdy nebude oklamáný a nikdy neuvidí smrť.

— Lúbtu druh druhu, lebo Boh je Lúbosť a Jeho anjeli budú vedieť, že kráčate Jeho cestami. A vtedy všetci anjeli predstúpia pred vašu tvár a budú vám slúžiť. A Satan so všetkými jeho hriechmi, chorobami a nečistotami opustí vaše telo. Choďte a vyhýbajte sa hriechom, kajajte sa, prijímajte krst²⁸, aby ste mohli sa znovuzrodiť a viac nikdy nehrešiť.

Potom Ježiš vstal, no všetci ostatní zostali sedieť, lebo každý cítil silu jeho slov. A potom sa spoza oblakov ukázal plná luna a obostrela Ježiša svojim jasným svetlom. A iskry vychádzali z jeho vlasov a on medzi nimi stál v svetle lúny, ako keby sa vznášal vo vzduchu. A ani jeden človek sa nezdvihol z miesta a ani jedno slovo nebolo počuť. A nikto nevedel, koľko času prešlo, lebo čas sa zastavil.

Potom Ježiš rozprestrel nad nimi svoje ruky a povedal:

— Mier vám.²⁹

²⁷ Autori prekladu, či už E.B. Szekely pri preklade z pôvodného aramejského zvitku do angličtiny, alebo Tatiana Danilevič pri preklade z angličtiny do ruštiny, alebo obaja sa stali poplatnými zaužívanej tzv. kresťanskej „viere v Boha“ namiesto správnej a logickej „viery Bohu“. Logicky, ako vyplýva z textu, „Ak veríte mojim slovám, tak veríte aj Tomu, kto mňa poslal...“ – lebo ten, koho poslal, hovorí Jeho slovami. Teda, **veríme Jeho slovám**, a teda **Jemu - Bohu**, a nie v Neho. Správnosť tejto úvahy a správnosť spojenia **veriť Bohu** namiesto veriť v Boha bude potvrdená v nasledujúcom texte Evanjelia. – pozn. prekl.

²⁸ Pozor, nie krst ako kresťanský rituál, ale krst, ako očistný proces skrze anjelov vzduchu, vody a snečného svetla. V preklade z francúzštiny je zmienená veta uvedená takto: „Choďte že, zrieknite sa svojich hriechov, sami seba sa kajajte, sami seba posväťte, aby ste sa mohli znovuzrodiť a viac nikdy nehrešiť.“ – pozn. prekl.

²⁹ V prekladanom texte je uvedené: *Да будем мир вам*. To sa zvyčajne v biblických evanjeliách prekladá ako *Pokoj vám*. No hlavným významom ruského slova *мир* je význam *svet*, no používa sa aj vo význame *mier*. Pre

A vzdialil sa ako závan vetra, kníšuci zeleň stromov.

A ešte dlho nehybne sedela skupina ľudí, potom sa jeden za druhým začali prebúdzat' ako z dlhého sna. No nikto neodchádzal — vyzeralo, že slová toho, kto ich opustil, ešte stále zneli v ich ušiach. A oni sedeli, akoby počúvali nejakú zázračnú hudbu.

No, nakoniec, jeden z nich nesmelo prehovoril:

— Ako dobre je tu.

Druhý:

— Keby táto noc večne trvala.

A iní:

— Keby on mohol byť s nami vždy. Naozaj, on je vyslancom Boha, lebo zasial nádej do našich sŕdc.

A nikto nechcel odísť domov, hovoriac:

— Ja nechcem ísť domov, kde je všetko ponuré a neradostné. Načo máme ísť domov, kde nás nikto neľúbi?

Tak hovorili všetci a boli biednymi, chromými, slepými, zmrzačenými, chudobnými, bezdomovcami, opovrhovanými vo svojom nešťastí, narodivšími sa len na to, aby vyvolali smútok v domoch, kde nachádzali útočisko počas niekoľkých dní. Taktiež tí, ktorí mali aj dom aj rodinu, hovorili:

— My takisto zostaneme s vami. — lebo každý cítil, že slová toho, kto odišiel, spojili ich maličkú skupinu neviditeľnými niťami. A cítili, že dostali znovuzrodenie. Videli pred sebou žiarivý svet, hoc mesiac bol mrakmi zakrytý. A v srdci každého z nich rozkvitli zázračné kvety nevidanej krásy, kvety radosti.

A keď jasné lúče slnka sa objavili nad horizontom, všetci pocítili, že to bolo slnko nastávajúceho cárstva Boha. A s radostnými tvármi išli vítať anjelov Boha.

A mnohí chorí a nečistí nasledovali slová Ježiša a zamierili ku brehu rieky. Zhodili svoju obuv a odev, začali sa postíť a oddali svoje telá anjelom vzduchu, vody i slnečného svetla. A anjeli Matky Zeme ich objali, ovládnuc ich telá jak zvnútra, tak aj zvonku. A oni všetci uvideli, ako všetko zlo, všetky hriechy a všetká nečistota ich náhle opúšťa.

A dych niektorých páchol ako plyny z čriev, niektoré odchádzali slinou a špinavými zvratkami. Všetká tá nečistota vychádzala ústami. U niektorých nosom, u iných očami a ušami. A mnohé odchádzali smradľavým jedovatým potom, pokrývajúcim celé telo, celú kožu. U mnohých sa na končatinách objavili vredy, z ktorých s príšerným zápachom odchádzala nečistota. Aj moč hojne vychádzal z ich tiel a u mnohých moč skoro akoby zoschol a zhustol ako včelí med, moč iných bol takmer červený alebo čierny a tvrdý takmer ako riečny piesok. A ich smrad bol tak príšerný, že nikto ho nemohol zniesť.

A keď prijali krst, anjel vody vošiel do ich tiel a vyteklo z nich všetko odporné, všetka nečistota ich minulých hriechov a ako horský vodopád vyvalil sa z nich prúd tvrdej a mäkkej ohavnosti. A zem, kam vytekali ich tekutiny, bola tak znečistená a smrad bol tak príšerný, že nikto tam viac zostať nemohol. A diabli opustili ich telá ako množstvo červov, zvíjajúcich sa od bezvládneho hnevu, potom ako anjel vody ich vyhnal z vnútorností synov človeka. A potom dopadla na nich sila anjela slnečného svetla a červy zahynuli v svojej zúfalej agónii, spálené anjelom slnečného svetla. A všetci sa triasli od hrôzy, hľadiac na ten všetok hnus Satana, ktorého ich anjeli zbavili. A vzdali vďaka Bohu, zoslavšieho im svojich anjelov k spásu. A boli takí, ktorých trýznili neznesiteľné bolesti, ktoré ich neopúšťali. A nevediac, čo majú robiť, rozhodli sa jedného spomedzi seba poslať za Ježišom, lebo túžobne si priali, aby bol s nimi.

slovo *pokoj* má ruština výraz *покой* alebo *спокойствие*. Za úvahu stojí aj preklad vo význame „*Nech vám patrí svet.*“ Aj z predchádzajúceho textu logicky vyplýva, že im Ježiš praje, nech im ako uzdraveným Synom Človeka, zjednoteným s Otcom Nebeským a Matkou Zemou, svet - ríša Božia patrí. Teda žela im úspešnú cestu k dedičstvu Boha cez znovuzrodenie skrze anjelov vzduchu, vody a slnečného svetla. Napriek tejto úvahe zostaneme pri tvare „*Mier vám.*“ – pozn. prekl.

A keď sa dvaja rozhodli ho hľadať, uvideli Ježiša, približujúceho sa k nim po brehu rieky. A naplnili sa ich srdcia nádejou a radosťou, keď počuli jeho pozdrav:

— Mier vám.

A mnoho bolo otázok, ktoré mu chceli položiť, no k vlastnému údivu nevedeli začať, lebo nič im do hláv neišlo. Vtedy im Ježiš povedal:

— Prišiel som, lebo ma potrebujete.

A jeden z nich zakričal:

— Učiteľ, my ťa skutočne potrebujeme, príď a zbav nás našich bolestí.

A Ježiš hovoril k nim v podobenstvách:

— Podobní ste zblúdilemu synovi, ktorý počas mnohých rokov jedol i pil a trávil svoje dni v hýrení a úpadku so svojimi priateľmi. A každý týždeň bez vedomia svojho otca robil nové dlhy, utratiac všetko za pár dní. A veritelia mu vždy požičiavali peniaze, lebo jeho otec bol veľmi bohatý a vždy trpezlivo splácal dlhy svojho syna. A márne on dohovárať svojmu synovi, lebo ten nikdy nepočúval rady svojho otca, ktorý ho úpenlivo prosil aby skončil s nekonečným úpadkom a dohliadal na prácu sluhov na jeho poliach. A syn mu zakaždým všetko prisľúbil, ak zaplatí jeho staré dlhy, no nasledujúci deň všetko začalo nanovo. A tak vyše sedem rokov syn pokračoval vo svojom hýrivom živote. No nakoniec otec stratil trpezlivosť a prestal splácať veriteľom dlhy svojho syna: «Ak budem naďalej splácať», povedal, «nebude konca hriechom môjho syna». A vtedy oklamaní veritelia vo svojom hneve zobrali syna do otroctva, aby každodennou prácou v potu tváre im vrátil tie peniaze, ktoré im bol dlžný. A vtedy skončilo jeho plytvanie jedlom a pitím. Od rána do noci v potu tváre svojej pracoval na poliach a všetky údy ho boleli od neprivyknutej práce. A jedol suchý chlieb i viac nič nemal okrem slíz, ktorými ho mohol zvlhčovať. A po troch dňoch bol tak vyčerpaný od horúčavy a únavy, že zašiel k svojmu pánovi a povedal mu:

«Ja nemôžem viac pracovať, lebo všetky údy môjho tela sužujú bolesti. Dokedy ma ešte budete mučiť?»

«Do tých čias, pokiaľ mi prácou svojich rúk nesplatiš všetky svoje dlhy, a keď uplynie sedem rokov, budeš slobodný».

A syn, plačúc, v zúfalstve odpovedal:

«Ale ja nevydržím ani sedem dní. Zmilujte sa nado mnou, lebo všetky údy ma bolia a horia».

Nahnevaný veriteľ v odpoveď zakričal:

«Pokračuj vo svojej práci! Ak si mohol sedem rokov všetky svoje dni a noci flámoviť, tak teraz musíš sedem rokov pracovať. Neodpustím ti dlhy, pokiaľ ich všetky nesplatiš do poslednej drachmy».

A syn, ktorého údy boli zmorené bolesťou, sa vrátil v zúfalstve na pole, aby pokračoval vo svojej práci. Už ledva stál na nohách od únavy a bolesti, keď nastal siedmy deň – Šabat, kedy nikto na poli nepracuje. Vtedy syn pozbieral všetky svoje zvyšné sily a, tackajúc sa, prišiel k domu svojho otca. A hodil sa k nohám svojho otca i povedal:

«Otec, odpusť mi posledný krát a prepáč mi všetko, čím som ti ublížil. Prisahám, že viac nikdy nebudem viesť hýrivý život a že ťa vo všetkom budem poslúchať. Dostaň ma z rúk môjho utlačovateľa. Otec, pozri na mňa a moje boľavé údy a nezatvrď svoje srdce».

A vtedy sa v očiach otca objavili slzy, objal syna a povedal:

«Radujme sa, syn môj, lebo dnes mám veľkú radosť, lebo dnes som našiel svojho milovaného syna, ktorého som stratil».

A on ho obliekol do najlepších šiat a celý deň sa radovali. A nasledujúce ráno dal synovi brašnu so striebrom, aby mohol zaplatiť svojim veriteľom všetko, čo bol dlžný. A keď syn sa vrátil, povedal mu: «Syn môj, vidíš, ako ľahko neviazaným životom možno narobiť dlhy na sedem rokov, a náročné je ich splatenie ťažkou prácou počas siedmich rokov».

«Otec, skutočne je ťažké ich splatiť, nech by aj za sedem dní».

A otec mu dohovárať, hovoriac:

«Tentokrát ti bolo dovolené zaplatiť tvoje dlhy za sedem dní namiesto uložených sedem rokov, ostatné sa ti odpúšťa. No hľad', aby si v budúcnosti nerobil žiadne dlhy. Lebo pravdu ti hovorím, že nikto okrem tvojho otca ti neodpustí tvoje dlhy, preto že si jeho syn. Pri ostatných by si musel ťažko pracovať počas siedmich rokov, ako je určené našimi zákonmi».

«Otec môj, odteraz budem tvojim milujúcim a poslušným synom a nebudem viac robiť dlhy, lebo viem, že ich splatenie je ťažké».

A odišiel na otcovo pole a každý deň dohliadal na prácu sluhov svojho otca. A nikdy nenútil svojich robotníkov pracovať príliš ťažko, lebo si pamätal svoju vlastnú ťažkú prácu. A šli roky a vlastníctvo jeho otca sa stále viac a viac zväčšovalo pod jeho rukou, lebo požehnanie jeho otca bolo na jeho práci. A postupne on dal otcovi desaťkrát viac, než utratil za sedem rokov. A keď otec uvidel, že syn rozumne zaobchádza s jeho robotníkmi a všetkým jeho vlastníctvom, povedal mu:

«Syn môj, ja vidím, že moje vlastníctvo je v dobrých rukách. Dám ti všetok môj dobytok, môj dom, moje zeme i moje peniaze. Nech všetko to bude tvojim dedičstvom, pokračuj v jeho zveľad'ovaní, aby som mohol byť na teba hrdý».

A keď syn dostal dedičstvo svojho otca, odpustil dlhy všetkým svojim dlžníkom, ktorí mu nemohli zaplatiť, lebo nezabudol, že jeho dlh mu bol odpustený, keď ho on nemohol zaplatiť. A Boh ho požehnal dlhým životom, veľkým počtom detí a veľkým bohatstvom, lebo bol dobrý ku všetkým svojim sluhom i k vlastnému dobytku.

Potom sa Ježiš navrátil k chorým a povedal:

— Hovorím s vami v podobenstvách, aby ste mohli lepšie pochopiť konanie Boha. Sedem rokov plytvania v jedení a pití a hýrivom živote — to sú hriechy minulosti. Zlostný veriteľ — to je Satan. Dlhy — to sú choroby. Ťažká práca — to je utrpenie. Zblúdilý syn — to ste vy sami. Splatenie dlhov — to je vyhnanie diablov i chorôb a uzdravenie vášho tela. Brašna so striebrom získaná od otca — to je sila anjelov, prinášajúca slobodu. Otec — to je Boh. Vlastníctvo otca — to je zem a nebesia. Sluhovia otca — to sú anjeli. Pole otca — to je svet, ktorý sa pretvára na kráľovstvo nebeské, ak synovia človeka na tom pracujú spolu s anjeli Otca Nebeského. Lebo hovorím vám, že je lepšie synovi poslúchať otca a dohliadať na otcových sluhov na poli, než sa stať dlžníkom zlostného veriteľa a pracovať ako otrok v potu tváre na splatenie všetkých svojich dlhov. Takže je lepšie synom človeka podvoliť sa zákonom Otca Nebeského a pracovať spolu s jeho anjeli na jeho ríši, než sa stať dlžníkmi Satana, vládcu smrti, všetkých hriechov a všetkých chorôb, než trpieť bolesťami a umierať, pokiaľ nevykúpia všetky svoje hriechy. Pravdivo vám hovorím, veľké a mnohopočetné sú vaše hriechy. Mnoho rokov ste podliehali pokušeniam Satana. Oddávali ste sa obžerstvu, vínu a smilstvu a vaše predošlé hriechy sa rozrástli. A teraz ich musíte odčiniť, vykúpenie bude ťažké a prácne. Preto nestrácajte už po treťom dni trpezlivosť ako zblúdilý syn, ale trpezlivo očakávajte siedmy deň, ktorý je Bohom posvätený, a vtedy predstúpte pred tvár vášho Otca Nebeského, aby vám mohol odpustiť všetky vaše hriechy i všetky vaše predošlé dlhy. Pravdivo vám hovorím, nekonečná je Lúbošť vášho Otca Nebeského k vám, lebo on vám takisto dovoľuje splatiť za sedem dní dlhy, navrhované za sedem rokov. Tým, ktorí majú hriechy a choroby za sedem rokov, no čestne ich odčinia a neochvejne vydržia všetko do siedmeho dňa, odpustí náš Otec Nebeský dlhy za celých sedem rokov.

— A ak sme hrešili sedemkrát po sedem rokov? — spýtal sa jeden chorý, ktorého útrapy boli príšerné.

— Aj v tomto prípade Otec Nebeský vám odpustí všetky vaše hriechy za dobu, rovnú sedemkrát po sedem dní.

— Šťastliví sú tí, ktorí neochvejne vytrpia do konca, lebo diabli Satana zapisujú všetky vaše zlé činy do knihy, do knihy vášho tela a vášho ducha. Popravde vám hovorím, všetky mnohopočetné hriechne konania sa zapisujú od počiatku sveta a o nich všetkých je náš Otec Nebeský oboznámený. Môžete sa vyhnúť zákonom, ktorí vytvorili cisári, no zákonom nášho Otca Nebeského nikto zo synov človeka sa vyhnúť nemôže. A keď predstúpite pred tvár Boha,

diabli Satana budú svedčiť proti vám o vašich skutkoch a Boh uvidí vaše hriechy zapísané v knihe vášho tela a ducha a jeho srdce zosmutnie. No, ak vy oľutujete svoje hriechy a pôstom a modlitbou sa obrátite k anjelom Boha, tak za každý deň pôstu a modlitby anjeli Boha vyčiarknú jeden rok vašich zlých činov z knihy vášho tela a ducha. A keď posledná stránka takisto bude vyčiarknutá a očistená od všetkých vašich hriechov, vy predstúpíte pred tvár Boha a Boh sa zaraduje v srdci svojom a zabudne všetky vaše hriechy. On vás zbaví pazúrov Satana a trápení, vovedie vás do svojho domu a rozkáže všetkým svojim sluhom, všetkým svojim anjelom, aby vám slúžili. I dá vam dlhý život a nikdy chorobu nevidíte. A ak od tých čias namiesto toho aby ste hrešili, budete tráviť vaše dni konaním dobrých skutkov, vtedy anjeli Boha zapíšu všetky vaše dobré činy do knihy vášho tela a ducha. Pravdivo vám hovorím, ani jeden dobrý skutok od počiatku sveta nezostal nepovšimnutým a Bohom nezapísaným. Lebo vy môžete márne čakať na vyznamenania od vašich cisárov a vládcov, no blahé činy nikdy nebudú čakať na odmenu od Boha.

A keď predstúpíte pred tvár Boha, jeho anjeli budú svedčiť vo váš prospech o vašich dobrých skutkoch. A Boh uvidí vaše blahé činy, zapísané vo vašich telách a vašom duchu, a zaraduje sa v srdci svojom. On požehná vaše telo a vášho ducha i všetky vaše diela a zdedíte svoju pozemskú i nebeskú ríšu, aby ste v nej mohli mať život večný. Šťastný je ten, kto môže vojsť do cárstva Boha, lebo on nikdy neuvidí smrť. Pri týchto slovách nastalo hrobové ticho. A tí, ktorí prepadli zúfalstvu, sa naplnili novou silou z jeho slov a pokračovali v pôste a modlitbe. A ten, kto prvý prehovoril, mu povedal:

— Ja vytrvám do siedmeho dňa.

A druhý mu takisto povedal:

— Ja takisto vytrvám sedemkrát sedem dní.

Ježiš im odvetil:

— Šťastní sú tí, ktorí vytrvávajú do konca, lebo oni zdedia zem.

A bolo medzi nimi veľa chorých, trýznených strašnou bolesťou, a oni sotva sa mohli doplaziť k Ježišovým nohám, lebo už nemohli sa udržať na nohách. Oni povedali:

— Učiteľ, nás mučí strašná bolesť, povedz nám, čo máme robiť.

A ukázali Ježišovi svoje chodidlá, ktorých kosti boli skrivené a znetvorené hrčami, a povedali:

— Ani anjel vzduchu, ani anjel vody, ani anjel slnečného svetla nám nezmiernili naše bolesti, nehľadiac nato, že sme prijali krst a postili i modlili sme sa a nasledovali vo všetkom tvoje slová.

— Pravdivo vám hovorím, vaše kosti budú vyliečené. Neprepadáajte zúfalstvu, ale hľadajte vo vašej blízkosti liečiteľa kostí, anjela zeme. Lebo odkiaľ sa vzali vaše kosti, tam sa aj navrátia. A ukázal im na miesto, kde tečúca voda a teplo slnečných lúčov zmäkčili zem tak, že sa zmenila na mazľavú hlinu.

— Pohrúžte svoje chodidlá do tohto bahna, aby objatie anjela zeme mohlo vytiahnuť z vašich kostí všetku nečistotu a všetky choroby. I vy uvidíte, ako odíde Satan i vaše bolesti od objatia anjela zeme. A hrče na vašich nohách zmiznú a kosti spevnejú a odídu všetky vaše bolesti.³⁰

A nasledovali chorí jeho slová, lebo vedeli, že budú vyliečení.

Takisto tam boli aj iní chorí, ktorí veľmi trpeli svojimi bolesťami, no naďalej húževnato pokračovali v pôste. Sily im odchádzali a morila ich horúčka. A keď sa pokúšali vstať, aby podišli k Ježišovi, zatočili sa im hlavy, ako keby ich poryv vetra zrážal, a zakaždým, keď sa pokúšali postaviť sa na nohy, padali vzápätí na zem.

Vtedy Ježiš podišiel k nim a povedal:

— Trpíte, lebo Satan a choroby vyčerpávajú vaše telá. No nebojte sa, lebo čoskoro bude koniec ich moci nad vami. Lebo Satan je podobný človeku zlej povahy, ktorý vnikol do domu svojho

³⁰ A niečo podobné praktizujú Piešťanske kúpele pri bahenných terapiách. Takisto medzi prostým ľudom boli v niektorých oblastiach zaužívané terapie, keď chorého výdatne namazali bahnom alebo až po krk zakopali na stojato do zeme. – pozn. prekl.

suseda počas jeho neprítomnosti, aby odniesol jeho veci k sebe domov. No niekto oznámil susedovi, že zloděj vyčíňa v jeho dome, a majiteľ bežal domov. A keď tento človek, nahádzuc na jednu kopu všetko, čo sa mu zapáčilo, uvidel v spechu vracajúceho sa domov majiteľa, pochytal ho veľký hnev, že nemohol všetko zo sebou odniesť, a začal rozbíjať a kaziť všetko navôkol, aby to zničil. Keď on nedostal tieto veci, nech ich ani druhý nemá. No tu vošiel pán domu a skôr, než darebák stihol vykonať zamýšľané, schytil ho a vyšmaril von zo svojho domu. Popravde vám hovorím, presne takisto vošiel Satan do vašich tiel, ktoré sú obydlím Boha. A ovládol všetko, čo si zaželel zobrať: váš dych, vašu krv, vaše kosti, vaše tkanivá, vaše vnútornosti, vaše oči i vaše uši. No pôstom a modlitbou ste vrátili Pána vášho tela i jeho anjelov. A teraz Satan vidí, že skutočný Pán vášho tela sa vracia a že prichádza koniec jeho moci. A tu vo svojom hneve nanovo zberá svoju silu, aby zničil vaše telá predtým, než sa navráti Pán. Z tohto dôvodu vás Satan tak kruto mučí, lebo on cíti, že nastal jeho koniec. No nedovoľte sa triasť vašim srdciam, lebo čoskoro sa zjavia anjeli Boha, aby nanovo zabrali svoje obydlie a nanovo ho zmenili na chrám Boha. A schmatnú Satana a vyhodia ho z vašich tiel so všetkými jeho chorobami a všetkými jeho nečistotami. A budete šťastní, lebo dostanete odmenu za svoju vytrvalosť a nikdy viac neuvídite chorobu.

A uprostred chorých bol jeden, ktorého Satan mučil oveľa viac než iných. Jeho telo vyschlo tak, že zostala len kostra, a jeho koža bola žltá ako jesenný list. On bol tak slabý, že ani na rukách sa nemohol doplaziť k Ježišovi a mohol len zďaleka mu zakričať:

— Učiteľ, zľutuj sa nado mnou, lebo od stvorenia sveta ani jeden človek netrpel tak ako ja. Ja viem, že ty, opravdu, si Bohom poslaný a ja viem, že ak budeš chcieť, tak môžeš okamžite vyhnúť Satana z môjho tela. Vari sa anjeli nepodriadia vyslancovi Boha? Príď, Učiteľ, a vyžeň zo mňa Satana, lebo sa v hneve besní v mojom vnútri a neznesiteľné sú muky, ktoré spôsobuje. A Ježiš mu odpovedal:

— Satan ťa mučí tak strašne, lebo sa postíš už mnoho dní a nedávaš mu jeho daň. Ty ho nekrmíš všetkými tými odpornými vecami, ktorými si doposiaľ znečisťoval chrám tvojho ducha. Ty moríš Satana hladom a on vo svojom hneve je nútený mučiť aj teba. Nepoddávaj sa strachu, lebo pravdivo ti hovorím, Satan bude zničený skôr, než bude zničené tvoje telo. Pokiaľ sa postíš a modlíš, anjeli Boha chránia tvoje telo, aby moc Satana ťa nemohla zahubiť. A hnev Satana je bezmocný voči anjelom Boha.

Po tomto všetci podišli k Ježišovi a s hlasným nárekom ho začali prosiť:

— Učiteľ, zľutuj sa nad ním, lebo on trpí viac než my všetci, a ak ty teraz nevyženieš z neho Satana, bojíme sa, že do zajtra nedožije.

A Ježiš im povedal:

— Veľká je vaša viera. Nech sa stane podľa vašej viery a vy skoro uvidíte zoči-voči hnusnú tvár Satana a moc syna človeka. Ja vyženiem z teba mohutného Satana silou nevinného baránka božieho, najslabšieho zo všetkých bytostí Hospodina. Lebo svätý duch Boha z najslabšieho robí silnejšieho než je najmocnejší.

A Ježiš podojil ovcu, ktorá sa pásala na tráve. I postavil mlieko na slnkom zohriaty piesok, hovoriac:

— Pozrite, sila anjela vody vošla do tohto mlieka. A teraz do neho vojde aj sila anjela slnečného svetla.

A mlieko sa zohrialo od slnka.

— A teraz anjeli vody a slnka sa spoja s anjelom vzduchu.

A zrazu sa para horúceho mlieka začala pomaly vznášať vo vzduchu.

— Pristúp a vdýchni svojimi ústami silu anjelov vody, slnečného svetla a vzduchu, aby mohla vojsť do tvojho tela a vyhnúť Satana.

A chorý človek, ktorého tak silno mučil Satan, hlboko do seba vdýchol stúpajúcu bielu paru.

— Satan okamžite opustí tvoje telo, lebo on už tri dni hladuje, nenachádzajúc potravu v tvojom vnútri. On vyjde z teba, aby zahnal svoj hlad horúcim pariace mliekom, lebo takúto potravu

chce. On ucíti túto vôňu a nevydrží muky hladu, ktoré ho trápia už tri dni. No syn človeka zničí jeho telo, aby nikoho viac nemohol mučiť.

A zrazu telo chorého zachvátila triaška, začalo ho nutkať na zvracanie, no nezvracal. On lupal ústami po vzduchu, lebo mu nestačil dych. A na Ježišových rukách upadol do bezvedomia.

— Hľa, Satan opúšťa jeho telo, pozrite sa naň, — a Ježiš ukázal na odkryté ústa chorého.

A oni všetci s hrôzou a úžasom uvideli Satana, vychádzajúceho z jeho úst v podobe odporného červa, ktorý liezol priamo k pariacemu sa mlieku. Medzitým Ježiš zobral do rúk dva ostré kamene a rozbil hlavu Satana a vytiahol z chorého celé telo monštra, ktoré bolo dlhé skoro ako telo človeka. Keď mrzký červ vyšiel z tela človeka, ten začal v momente dýchať a všetka bolesť sa skončila. A všetci s úžasom pozorovali odporné telo Satana.

— Pozri, akého odporného zvera si nosil v sebe a křmil mnohé roky. Vyhnal som ho z teba a zabil, aby ťa nemohol viac mučiť. Vzďakuj Bohu za to, že jeho anjeli ťa oslobodili, a viac nehreš, inak sa Satan k tebe znova vráti. Nech odteraz tvoje telo bude chrámom zadaným tvojmu Bohu.

A všetci boli ohromení jeho slovami a jeho silou. A povedali:

— Učiteľ, ty naozaj si vyslancom Boha a poznáš všetky tajomstvá.

— A vy, — odvetil Ježiš, — buďte ozajstnými synmi Boha, aby ste tiež mohli mať jeho silu a znanie všetkých tajomstiev. Lebo múdrosť a sila môžu vzísť len z ľúbosti k Bohu. A preto ľúbte vášho Otca Nebeského a vašu Matku Zem celým vašim srdcom a celým vašim duchom. A slúžte im, aby ich anjeli takisto mohli slúžiť vám. Nech všetky činy vaše budú zasvätené Bohu. A nekřmte Satana, lebo odplatou za hriech je smrť. U Boha je odmenou za dobro jeho Ľúbosť, ktorou je poznanie a sila večného Života.

A oni si všetci kľakli na kolená, ďakujúc Bohu za jeho Ľúbosť.

A odchádzajúc, Ježiš povedal:

— Ja sa ešte vrátim ku každému, kto vytrvá v modlitbe a pôste do siedmeho dňa. Mier vám.

A ubolený človek, z ktorého Ježiš vyhnal Satana, vstal na nohy, lebo sila života sa mu znova vrátila. Zhlboka vydýchol a jeho oči zjasneli, lebo bolesť ho úplne opustila. A hodil sa na zem, kde Ježiš stál, i bozkal stupaje jeho nôh a slzy sa mu liali z očí.

A toto sa dialo pri potoku. Mnohí chorí sa postili a oddávali modlitbám s anjelmi Boha počas siedmich dní a siedmich nocí. A veľká bola ich odmena, lebo nasledovali slová Ježiša. A po uplynutí siedmeho dňa všetky ich bolesti ich opustili. A keď slnko vystúpilo nad horizont, uvideli Ježiša, idúc k nim od hôr, jeho hlavu obkolesovala žiarivá aureola vychádzajúceho slnka.

— Mier vám.

A oni nevyslovili ani jedno slovo, iba sa hodili pred ním na zem a dotýkali sa okraja jeho šiat na znak svojho uzdravenia.

— Nie mne ďakujte, ale vašej Matke Zemi, ktorá vám poslala svojich anjelov-liečiteľov. Choďte a nehrešte viac, aby ste viac nevideli chorobu. A nech sa anjeli-liečitelia stanú vašimi anjelmi-ochrancami.

A oni mu odpovedali:

— A kam že máme ísť, Učiteľ, keď pri tebe sú slová večného Života? Povedz nám, akým hriechom sa máme vyhýbať, aby sme nikdy viac nevideli chorobu?

Ježiš odpovedal:

— Nech je v súlade s vierou vašou, — a posadil sa medzi nich na zem, hovoriac:

Bolo povedané: «Cti si svojho Otca Nebeského i svoju Matku Zem a dodržiavaj ich požiadavky, aby dlhé boli tvoje dni na zemi». A následne bolo dané prikázanie: «Nezabi», lebo život každému je daný Bohom, a to, čo je Bohom dané, človek nemôže zobrať. Lebo pravdivo vám hovorím, z jednej Matky pochádza všetko živé na zemi. A preto ten, kto zabíja, zabíja svojho brata. A odvráti sa od neho Matka Zem a odníme svoju hrud', dávajúcu život. A jej anjeli sa ho budú strániť a Satan nájde obydlie svoje v jeho tele. A tkanivá zabitých zvierat v jeho tele sa stanú jeho vlastným hrobom. Lebo popravde vám hovorím, kto zabíja — zabíja samého seba,

a kto je tkanivá zabitých zvierat — je telá smrti. Lebo v krvi jeho sa každá kvapka ich krvi premieňa na jed, v jeho dychu sa ich dych mení na zápach, v jeho tkanivách ich tkanivá — na hnisavé rany, v jeho kostiach ich kosti — na vápno³¹, v jeho vnútornostiach ich vnútornosti — na hnilobu, v jeho očiach ich oči — na závoj, v jeho ušiach ich uši — na sírnu zátku. A ich smrť sa stane jeho smrťou. Lebo len skrze slúženie vášmu Otcu Nebeskému sa vaše sedemročné dlhy odpustia za sedem dní. No Satan vám nič neodpustí, a jemu zaplatíte za všetko. «Oko za oko, zub za zub³², ruka za ruku, noha za nohu, oheň za oheň, rana za ranu, život za život, smrť za smrť³³. Lebo odmenou za hriech je smrť. Nezabíjajte a nekrmte sa telami nevinnej obeť, aby ste sa nestali otrokmi Satana. Lebo to je cesta utrpenia a vedie k smrti. Ale naplňajte vôľu Boha, aby jeho anjeli vám mohli slúžiť na ceste života. A tak, poslúchajte slová Boha: «Pohl'ad'te, dal som vám všetky trávy, prinášajúce zrno, ktoré sú po celej zemi, i všetky stromy, prinášajúce plody, aby ste ich prijímali ako potravu. A každému zvieraťu na zemi i každému vznášajúcemu sa vtáku i všetkému, čo plazí sa po zemi a v čom je dych života, dal som všetky zelené trávy za potravu. Takisto aj mlieko všetkých bytostí pohybujúcich sa a žijúcich na zemi má byť vašou potravou. Tak isto, ako som im ja dal trávu zelenú, dávam vám ja ich mlieko. No krv a tkanivá vy nemusíte jesť. A, samozrejme, ja vyžadujem (mne patrí)* vašu krv prúdiacu, vašu krv, v ktorej je duša; ja vyžadujem (mne patria)* všetky zabité zvieratá i duše všetkých zabitých ľudí. A ja, Boh váš, som Boh silný a horlivý, trestajúci za bezprávie deťom do tretieho i štvrtého pokolenia tých otcov, ktorí živia nenávisť voči mne, a darujúci milosť tisíckam tých, ktorí ma ľúbia a vyplňajú moje prikázania. Lúbtte že Boha svojho celým vašim srdcom i celou vašou dušou i všetkou silou vašou — to je prvé a najhlavnejšie prikázanie». A druhé: «Miluj blížneho svojho ako seba samého».

A po týchto slovách všetci zostali v mlčaní okrem jedného, ktorý zvolal:

— Čože mám robiť, Učiteľ, ak vidím, ako divý zver trhá v lese môjho brata? Či mám nechať môjho brata zahynúť alebo zabiť divé zviera? Neprestúpim zákon v tomto prípade?

A Ježiš odvetil:

Povedané bolo: «Nad všetkými zvieratami, žijúcimi na zemi, i všetkými morskými rybami i všetkými lietajúcimi vtákmi dávam vám moc». Popravde vám hovorím, zo všetkých bytostí, žijúcich na zemi, iba človeka stvoril Boh na svoju podobu. A preto sú zvieratá pre človeka, a nie človek pre zvieratá. To znamená, zabíjajúc divého zvera, kvôli záchrane života svojho brata, ty neprestúpiš zákon. Lebo pravdivo vám hovorím, človek je väčší než zviera. No ak niekto zabíja zviera bez príčiny, keď zviera naň neútočí, alebo kvôli túžbe zabiť alebo pre jeho mäso alebo kožu alebo kly, tak koná zlo, lebo on sám sa mení na divokého zvera. A jeho koniec bude taký istý ako koniec divokých zverov.

Potom druhý povedal:

— Mojžiš, najväčší človek Izraela, dovolil našim pradedom jesť tkanivá čistých zvierat a zakazoval len tkanivá nečistých zvierat. Prečo nám ty zakazuješ tkanivá všetkých zvierat? Aký je zákon od Boha? Mojžišov alebo tvoj?

³¹ na vápno, presnejšie na vápenný prach v zmysle chápania vtedajších ľudí. To jest, dochádza k uvoľňovaniu vápnika z chemických väzieb, štruktúr, tvoriacich pevný kostný skelet a následnému vyplavovaniu, čo má za následok krehkosť a lámavosť kostí. – pozn. prekl.

³² „Oko za oko, zub za zub...“ nosná línia tiahnuca sa celým Starým zákonom. Ak by chcel vnímavý človek-čitateľ Biblie jednou vetou vyjadriť ducha Starého zákona, stačilo by mu len povedať: „Oko za oko, zub za zub!“ Kohože heslo je to? Boha milostivého, či Satana neľútostného? Kohože ideí nositeľmi sú potomkovia kmeňov, ušlých z Egypta a besniacich v krvi a zabíjaní, v genocíde národov starovekej Palestíny? Jak to, že sa toto besnenie, idey Satana do kresťanstva, jeho (v skutku jeho?) Biblie dostalo? Spýtaj sa čitateľ cirkevných hierarchov na schizofrenizmus dnešnej Biblie – starozákonné „Oko za oko, zub za zub!“ versus „Kto do teba kameňom, ty doň chlebo...“ z evanjelií Nového zákona. Habkanie, či záplava dogmatických rečí ti bude odpoveďou... – pozn. prekl.

³³ ... neutíchajúca špirála pomsty, vedúca do pekla, ktorá v dejinách stála ne jeden rod pokračovanie. A za čo, prečo? Veď všetkým nám jeden Otec a Matka život dali..., a tak, nasledujúc pomstu Satana, v bratovražedných mordoch bývalí Synovia Človeka svoj večný život na oltár Satana, krvilačného Jehovu obetujú... – pozn. prekl.

A Ježiš odvetil:

— Boh dal skrze Mojžiša desať prikázaní vašim pradedom. «Tieto prikázania sú ťažké», — povedali a nedokázali ich dodržať. Keď Mojžiš toto uvidel, naplnil sa ľútosťou voči svojmu národu a nechcel jeho záhubu. A dal im on desaťkrát po desať prikázaní. Lebo ten, koho nohy jak hora pevné sú, nepotrebuje barly, no ten, koho údy sa trasú, s pomocou barlí sa pohybuje lepšie než bez nich. I Mojžiš povedal Bohu: «Srdce moje je plné smútku, lebo môj národ zahynie. Lebo nemajú dost' poznania a nie sú schopní pochopiť tvoje prikázania. Sú podobní malým deťom, ktoré ešte nemôžu pochopiť slová svojho otca.³⁴ Dovoľ mi, Hospodin, dať im iné zákony, aby nezahynuli. Ak nemôžu byť s tebou, Hospodin, nech aspoň nie sú proti tebe, aby si mohli pomôcť, a keď príde doba a dozrejú pre tvoje slová, odhaľ im svoje zákony». A s týmto úmyslom rozbil Mojžiš dva kusy kameňov, na ktorých bolo napísaných desať prikázaní a miesto nich dal desaťkrát desať. Z tých desaťkrát po desať zákonníci a farizeji spravili stokrát po desať prikázaní. A oni naložili neznesiteľný náklad na vaše plecia, taký, aký ani oni sami nemajú síl uniesť. Lebo čím bližšie sú prikázania k Bohu, tým menej ich potrebujeme. A čím sú ďalej od Boha, tým viac (čo do počtu)* ich potrebujeme. Preto zákony farizejov a zákonníkov sú nespočetné, zákonov Syna Človeka³⁵ je sedem, anjelov — tri, Boha — jeden.

Preto vás ja učím len tie zákony, ktoré môžete pochopiť, aby ste sa mohli stať ľuďmi a dodržiavať sedem zákonov Syna Človeka. Vtedy anjeli Otca Nebeského takisto odhalia vám svoje zákony, aby svätý duch Boha mohol zostúpiť na vás a priviesť vás k jeho zákonu.

A všetci boli udivení jeho múdrosťou i poprosili ho:

— Pokračuj, Učiteľ, a nauč nás všetky tie zákony, ktorým môžeme porozumieť.

A Ježiš pokračoval:

— Boh prikázal našim predkom: «Nezabi». No ich srdca zosuroveli a oni začali zabíjať. Vtedy Mojžiš rozhodol, že oni nesmú aspoň ľudí zabíjať a povolil im zabíjať zvieratá. A vtedy srdcia vašich predkov zosuroveli ešte viac a začali zabíjať ľudí, rovnako tak ako zvieratá. No hovorím vám, nezabíjajte ani ľudí, ani zvieratá, ani to, čo vám bude za potravu. Lebo ak prijímate živú potravu, tak vás ona naplní životom, ale ak vy svoju potravu zabíjate, mŕtva potrava zabije takisto aj vás. Lebo život pochádza len zo života, a od smrti vždy len smrť prichádza. Lebo všetko, čo zabíja vašu potravu, rovnako zabíja i vaše telá. A všetko, čo zabíja vaše telá, zabíja takisto i vaše duše. I telá vaše sa stanú tým, čo je vašou potravou, rovnako, ako duch váš sa stane tým, čo sú vaše myšlienky. Preto nepožívajte ako potravu nič, čo bolo rozložené ohňom, mrazom alebo vodou. Lebo obhorená, zhnitá alebo zmrznutá potrava takisto spáli, rozloží alebo zmrazí vaše telo. Nepodobajte sa hlúpemu oráčovi, ktorý osial svoju zem vareným, zamrznutým a zhnitým osivom. A keď prišla jeseň, nič sa na jeho poliach neurodilo. Veľký bol jeho žiaľ. Ale buďte podobní oráčovi, ktorý osial svoje pole živými semenami a pole urodilo živé klasy pšenice a stokrát viac, než on zasial. Lebo pravdivo vám hovorím, vyživujte sa len ohňom Života a nehotovte svoju potravu pomocou ohňa smrti, ktorý zabíja vašu potravu, vaše telá a takisto vaše duše.

— Učiteľ, kde je ten oheň Života? — spýtali sa niektorí z nich.

³⁴ A takými malými deťmi, neschopnými porozumieť slovám Otca Nebeského aj zostali dodnes... Dodnes sa skostnatene držia do absurda zvedených zákonov Mojžiša, a nie sú schopní (alebo nechcú?) pochopiť Zákony Boha. Boli povolani, no ich (ne)poznatie a (ne)mravnosť im zabránili byť národom vyvoleným. A namiesto dodržiavania Zákonov Boha držia sa zákonov Zlatého teľaťa – mamonu a zlata. Mnohí sú povolani, no málo je vyvolených – málo synov človeka si vyvolilo Zákony Boha namiesto svetských zákonov, zákonov farizejov a zákonníkov, zákonov Zlatého teľaťa – a kleslo na úroveň človekupodobných... A ty, čitateľ, sám si položiť otázku: „Nasledujem ako syn človeka Zákony Boha? Alebo som sa stal človekupodobnou ovcou, nahnanou do košiara zákonmi farizejov a zákonníkov?“ Odpoveď - toť na tebe, na tvojom svedomí... – pozn. prekl.

³⁵ Syn Človeka – tu s veľkými počiatocnými písmenami, lebo Človek na rozdiel od človeka sa svedomím riadi, siedmym zmyslom, spájajúcim ho s Bohom. On nehreší, bo vie, i mravný je a zákony Zeme i Boha dodržiava. – pozn. prekl.

— Vo vás, vo vašej krvi a vo vašich telách.

— A oheň smrti? — spýtali sa iní.

— To je oheň, blčiaci mimo vášho tela, horúcejší než vaša krv. Pomocou tohto ohňa smrti pripravujete potravu vo vašich domoch a na poli. Pravdivo vám hovorím, oheň, ktorý rozkladá vašu potravu a vaše telá, je ohňom zloby, ktorá rozožiera vaše mysle, rozožiera vášho ducha. Lebo telo vaše — to je to, čo vy jete, a duch váš — to je to, čo vy myslíte. Preto neprijímajte ako potravu nič, čo bolo zničené ohňom silnejším než oheň Života. Pripravujte a požívajte ako potravu všetky plody stromov, všetky trávy polí, mlieko zvierat vhodné na pitie. Lebo všetko to je odchované a vypestované ohňom Života, všetko je darom anjelov našej Matky Zeme. Ale nepožívajte ako potravu nič, čo stratilo svoju chuť od ohňa smrti, lebo taká potrava je od Satana. — A ako že máme pripravovať náš chlieb bez ohňa, Učiteľ? — spýtali sa niektorí s veľkým údivom.

— Nech anjeli Boha hotovia vám chlieb. Navlhčite svoju pšenicu, aby anjel vody mohol do nej vojsť. Potom ju vystavte vzduchu, aby anjel vzduchu ju takisto mohol objasť. A nechajte ju z rána do večera na slnku, aby anjel slnečného svetla mohol na ňu zostúpiť. A po požehnaní troch anjelov, čoskoro vo vašej pšenici vyklíčia klíčky života. Rozdrvte potom vaše zrno a spravte tenké placky, aké pripravovali vaši pradedovia pri úteku z Egypta, domova otrokov. Potom znovu ich vystavte lúčom slnka, len čo sa objaví, a keď vystúpi na vrchol, prevráťte ich na druhú stranu, aby aj tu anjel slnečného svetla mohol ich objasť, a nechajte ich tak do tých čias, pokiaľ slnko nezapadne. Lebo anjeli vody, vzduchu a slnečného svetla nachovali a vypestovali pšenicu na poliach a oni majú pripraviť aj váš chlieb. A to isté slnko, ktoré prostredníctvom ohňa Života umožnilo pšenici vyrásť a dozrieť, musí upiecť váš chlieb v tom samom ohni. Lebo oheň slnka dáva život pšenici, chlebu aj telu. No oheň smrti zabíja pšenicu, chlieb i telo. A živí anjeli Boha živého slúžia len živým ľuďom. Lebo Boh je Bohom živých, a nie Bohom mŕtvych.

A tak, vždy požívajte potravu zo stola Boha: plody stromov, obilniny a trávy polí, mlieko zvierat a včelí med. Lebo všetko, okrem toho, je od Satana a vedie cestou hriechov a chorôb k smrti. Jedlo, ktoré prijímate z hojného stola Boha, dáva silu a mladosť vášmu telu a vy nikdy nevidíte chorobu. Lebo stôl Boha dával jedlo Matuzalemovi v dávnych dobách a pravdivo vám hovorím, ak budete žiť ako on žil, vtedy vôľa Boha živých dá aj vám dlhý život na zemi, ako aj jemu dal.

Lebo pravdivo vám hovorím, Boh živých je bohatší, než všetci bohatí na zemi a jeho stôl hojnosti je bohatší, než najhojnejší stôl na hodokvase všetkých boháčov zeme. Jedzte preto celý svoj život zo stola našej Matky Zeme a nikdy nebudete trieť núdzu. A keď požívate jedlo z jej stola, jedzte všetko tak, ako to nachádzate na stole Matky Zeme. Nevarte na ohni, nemiešajte veci navzájom, aby sa vaše črevo nepodobalo na močiar so smradľavými výparmi. Lebo pravdivo vám hovorím, je to odporne v očiach Boha.

A nebuďte ako pažravý sluha, ktorý vždy pojedol za stolom pána porcie druhých. A všetko pohltal sám a miešal všetky pokrmu dokopy vo svojom obžerstve. Zbadajúc to, jeho pán sa rozhneval a vyhnal ho od stola. A keď všetci ukončili svoju hostinu, zmiešal všetko, čo zostalo na stole a, zavolajúc pažravého sluhu, mu povedal:

«Vezmi a všetko to zješ spolu so sviňami, lebo tvoje miesto je medzi nimi, a nie za mojím stolom».

Preto buďte opatrní a nepoškrvňujte chrámy vašich tiel rozličnými ohavnosťami. Uspokojte sa s dvoma alebo troma druhmi jedla, ktoré vždy nájdete na stole našej Matky Zeme. A nechcete pohltiť všetko, čo vidíte okolo seba. Lebo popravde vám hovorím, ak budete miešať vo vašom tele všetky druhy jedla, skončí mier vášho tela a nekonečná vojna prepukne vo vašom tele. A ono bude zničené podobne tomu, ako domy a ríše, rozdelené jeden proti druhému, tvoria

svoju vlastnú záhubu. Lebo váš Boh — to je Boh mieru a nepodporuje rozdeľovanie³⁶. Preto, nevyvolávajte hnev Boha na seba, aby vás nevyhnal od svojho stola, a aby ste neboli nútení ísť k stolu Satana, kde oheň hriechov, chorôb a smrti zničí vaše telo.

A keď jete, nejedzte dosýta. Vyhnite sa pokušeniam Satana a počúvajte hlas anjelov Boha. Lebo Satan vás pokúša vždy viac a viac. No žite duchom a nepoddávajte sa žiadostiam tela. A pôst váš je vždy príjemný pre oči anjelov Boha. Preto vždy sledujte, koľko zjete, aby ste sa najedli do sýta, a vždy zjedzte o tretinu menej.

Nech množstvo vášho každodenného jedla bude nie menej ako jedna dávka, ale dajte pozor, aby nebolo viac ako dve. Vtedy anjeli Boha budú vám večne slúžiť a vy nikdy neupadnete do otroctva Satana a jeho chorôb. Nebráňte práci anjelov vo vašom tele častým prijímaním potravy. Lebo pravdivo vám hovorím, kto je viac než dvakrát do dňa, robí v sebe prácu Satana. A anjeli Boha opustia jeho telo a čoskoro ho Satan ovládne. Prijímajte jedlo, až keď sa slnko nachádza v zenite a ešte raz — keď zapadlo. A nikdy nevidíte chorobu, lebo takého človeka Pán podporuje. A ak si želáte, aby anjeli Boha sa radovali vo vašom tele, a aby vás Satan obchádzal, sadnite si za stôl Boha len raz za deň. Vtedy vaše dni na zemi budú dlhé, lebo toto je Bohu príjemné. Prijímajte potravu vždy, keď stôl Boha je pre vás prestretý a jedzte všetko z toho, čo sa nachádza na stole Boha. Lebo pravdivo vám hovorím, Boh dobre vie, čo potrebuje vaše telo a kedy to potrebuje.³⁷

— S nástupom mesiaca Chijar (máj)³⁸ jedzte jačmeň. Počínajúc mesiacom Sivan (jún) požívajte ako potravu pšenicu, najlepšiu z rastlín, prinášajúcich zrno. A nech váš chlieb každodenný bude zhotovený zo pšenice, aby sa Pán postaral o vaše telá. Od mesiaca Tammuz (júl) jedzte kyslé plody, aby vaše telo mohlo schudnúť a Satan ho opustil. V čase mesiaca Zijul' (september) zbierajte hrozno, aby jeho šťava mohla vám byť nápojom. S nástupom mesiaca Marchešeanta (október) zbierajte sladké hrozno, vysušené a osladené anjelom slnka, aby vaše telá mohli zosilnieť, lebo anjeli Pána v nich prebývajú. Počas mesiaca Ab (august) treba jesť šťavnaté figy, a tie čo zostanú, nech anjel slnka pre vás vysuší a jedzte ich v mesiaci Gebat (január). Jedzte ich spolu s jadrami mandlí počas mesiacov, keď stromy neprinášajú plody. A trávy, objavajúce sa po daždi, jedzte v čase mesiaca Tibat, aby sa vaša krv mohla očistiť od všetkých vašich hriechov. A v tom istom mesiaci začnite jesť takisto mlieko vašich zvierat, lebo práve preto dal Pán trávu na poliach všetkým vašim zvieratám, dávajúcim mlieko, aby oni mohli

³⁶ ...a všetci sme jeho synovia a dcéry na jednej zemi – sme hosťami Matky Zeme za stolom Hospodina. A preto proces globalizácie je v záujme Boha, bo všetci sa spájať máme, a nie rozdeľovať, No spájať spolu, zjednocovať svoje úsilie na vybudovanie cárstva Boha – Kráľovstva Božieho na Zemi, a nie sa rozdeľovať a bojovať druh proti druhovi. A preto, Synovia a Dcéry Človeka, nie proti globalizácii bojujme, ale za jej obraz, formu. Nech nie ríšou miliónov otrokov a hŕstky zotročovateľov sa Zem stane, ale cárstvom Boha na Zemi.— pozn. prekl.

³⁷ Všetci tí, ktorí s tým nesúhlasia a nevedia si predstaviť len jedno jedlo denne, čo je v rozpore so zaužívanými zvyklosťami stolovania a všelijakými „múdrymi“ odporúčaniami modernej diétológie, nech si uvedomia, že všetky tieto „múdre“ rady sú viac-menej postavené na konzumácii pokrmov zo stola Satana – mŕtveho jedla, ktoré prešlo ohňom, mrazom, varom, patrične priotrávené všelijakými pochutinami, vylepšovačmi chuti, ožarováním a konzervantami..., a aj to, čo sa vyhne všetkým týmto procedúram a v akom-takom stave čerstvosti príde na náš stôl, už na poli a stromoch dostalo hojne „korenia“ Satana – pesticídy v akejkoľvek forme (fungicídy, insekticídy, herbicídy – všetky –cídy, čo hubia život. Aj váš...). Ďalej je si potrebné uvedomiť, že Ježiš kázal v dobe, keď plody zeme obsahovali oveľa viac pre našu výživu potrebných látok, než dnešné rýchlopestovaním vodou a jedmi presiaknuté plody, často „šľachtením“ do absurdna človekom pozmenené od-rody oproti tým pôvodným, Bohom stvoreným... No, aj napriek tomu, že doba a svet sa zmenili, striedmosť a jednoduchosť stolovania, vrátane pôstu, nikomu nezaškodí. – pozn. prekl.

³⁸ Názvy mesiacov uvádzame v slovenskom preklade podľa ruského prekladu z francúzštiny z roku 1991. Tie sú v niektorých prípadoch iné ako v anglickom preklade. Odporúčanie jesť v máji jačmeň – má sa na mysli zelený jačmeň, ktorý sa dnes medzi expertmi na výživu považuje za top potravinu s vysoko pozitívnym účinkom na organizmus človeka. – pozn. prekl.

svojim mliekom kŕmiť človeka. Lebo pravdivo hovorím vám, šťastný je ten, kto je len zo stola Boha a vyhýba sa všetkým ohavnostiam Satana. Nepožívajte jedlo nečisté, privezené z ďalekých krajín, ale jedzte vždy to, čo vám dávajú vaše stromy. Lebo Boh dobre vie, čo potrebujete, kde a kedy.³⁹ A on dáva obyvateľom všetkých ríš tú potravu, ktorá je pre nich najlepšia. Nepožívajte potravu, ako to robia pohanovia, v zhone sa naphčávajú jedlom, poškrvňujú telo všemožnými odpornými vecami.

Lebo sila anjelov Boha vchádza do vás so živou potravou, ktorú vám Hospodin dáva zo svojho cárskoho stola. A keď jete, nech zhora bude anjel vzduchu a dole anjel vody. Dýchajte pomaly a hlboko počas jedenia, aby anjel vzduchu mohol požehnať vašu hostinu. A dôkladne prežúvajte jedlo zubami, aby sa stalo vode podobné, aby anjel vody ju na krv vo vašom tele premenil. A jedzte pomaly, akoby to bola modlitba, s ktorou sa na Boha obraciate. Lebo popravde vám hovorím, sila Boha do vás vchádza, ak takýmto spôsobom prijímate jedlo za jeho stolom. No Satan premieňa na smradľavý močiar telo toho, na koho nezostúpili anjeli vzduchu a vody počas hostiny. A Hospodin ho viac nepustí k svojmu stolu. Lebo stôl Hospodina je oltár, a ten, kto je zo stola Boha, prebýva v chráme. Lebo pravdivo vám hovorím, telo syna človeka sa mení na chrám a jeho vnútro na oltár, ak doržiava prikázania Boha. Preto, nekladte na oltár Hospodina nič, ak váš duch je rozladený, a o nikom nerozmýšľajte v hneve v chráme Boha. A vchádzajte do svätyne Hospodina iba vtedy, ak v sebe cítite volanie jeho anjelov, lebo všetko, čo vy jete v smútku alebo hneve alebo bez potreby, stáva sa vo vašom tele jedom. Lebo dych Satana poškrvňuje takéto jedlo. Položte s radosťou váš dar na oltár svojho tela a nech všetky zlé myšlienky vás opustia, keď budete prijímať do svojho tela silu Boha z jeho stola. A nikdy si nesadajte za stôl Boha skôr, než vás pozve skrze anjela chuti do jedla.

Preto vždy sa oddajte radosti spolu s anjelmi Boha za ich cárskym stolom, lebo je to príjemné srdcu Hospodina. A život váš bude dlhým na zemi, lebo najlepší zo sluhov Boha vám bude slúžiť vo všetky vaše dni — anjel radosti.

A nezabúdajte, že každý siedmy deň je svätý a zasvätený Bohu. Šesť dní kŕmte svoje telo darmi Matky Zeme, ale siedmy deň zasväťte Otcu Nebeskému. Na siedmy deň neprijímate žiadny pozemský pokrm, žite len slovami Boha a prebývajte celý deň s anjelmi Hospodina v ríši Otca Nebeského. A na siedmy deň nech anjeli Boha vytvoria nebeské kráľovstvo vo vašom tele, veď pracovali ste šesť dní v kráľovstve Matky Zeme. A nech žiadne jedlo nebráni práci anjelov vo vašom tele počas siedmeho dňa. A Boh vám dá dlhý život na zemi, aby ste mohli mať život

³⁹ A s tým všetkým, hoc i len v tomto odstavci uvedeným, je v príkrom rozpore všetká potravinárska a obchodná politika tzv. civilizovaných krajín, týkajúca sa výživy obyvateľstva. A jej následky vidíme sami na vlastných očiach: obezita, srdco-cievne problémy, diabetes, choroby kostrovo-pohybového aparátu, neplodnosť, psychické poruchy, rakovina... Daň za hostinu zo stola Satanovho a nedodržiavanie týchto Ježišových odporúčaní. Pripomeňme si význam slov Ježiša nielen v tomto Evanjeliu Ježiša Krista podľa učeníka Jána, ale aj v tzv. biblických evanjeliách, či mnohé v Starom zákone, ktoré v krátkosti môžeme zhrnúť takto: Boh stvoril človeka na Svoj obraz a dal mu do správy celú zem. A všetko, čo je na tejto zemi stvorené, má človeku slúžiť, t.j. byť mu k úžitku. Inými slovami – dávať mu to, čo potrebuje. Ak si uvedomíme, že naše potreby, nás konkrétnych ľudí, teba, mňa... najlepšie najbližšie okolie, vlastná rodina pozná, tak aj prostredie, príroda v okolí, kde ten-ktorý jedinec žije, najlepšie jeho potreby pozná a, v zmysle vyššie uvedeného, najlepšie danému jedincovi slúži. Iné potreby má človek v trópoch, iné na Sahare, iné za polárnym kruhom, iné tu na Slovensku..., preto požívaj to, čo rastie a vyprodukuje sa v tvojom najbližšom okolí, čo pozná tvoj dych, tvoju stupaj, vyžarovanie tvojho biopoľa, lebo len toto prostredie dokáže reagovať na tvoje potreby. Nie je nič horšie pre našinca, než jesť potravu z južnej poglobule (opačná magnetická polarita, ak si uvedomíme, že Zem funguje ako jeden veľký magnet), než jesť v zime to, čo dozrieva na jar, v lete, na jeseň a nedá sa dlhodobo prirodzene bez konzervantov uskladniť na zimné mesiace. Všimni si čitateľ, že vždy znova a znova vedci objavujú nejakú novú super zázračnú potravinu, ovocie, semeno, plodinu..., no vždy vyrastajúcu v ďalekej cudzine. A ak už sme navyknutí uprednostňovať tradičné ovocie a zeleninu, či iné plodiny – tak nech sú aspoň z Holandska, Španielska, či Maroka..., len, božechráň, nie zo Slovenska... A ak už zo Slovenska, tak nech je to oveľa drahšie a nie každému dostupné. O ekonomických škodách ani nehovoriac. Aj táto (p)otravinárska politika je súčasťou genocídy nášho obyvateľstva. – pozn. prekl.

večný v kráľovstve nebeskom. Lebo v pravde hovorím vám, ak nebudete vidieť viac na zemi chorobu, budete večne žiť v kráľovstve nebeskom.

A každé ráno vám bude Boh posielat' anjela slnečného svetla, aby vás prebudil zo spánku. Preto, poslúchajte – majte sa k činu, ak vás Otec Nebeský volá a neváľajte sa v posteli, lebo anjeli vzduchu a vody vás už vonku čakajú. A pracujte počas celého dňa s anjeli Matky Zeme, aby ste mohli poznať ich, i ich prácu, čoraz lepšie a lepšie. Ale keď slnko zapadlo a váš Otec Nebeský vám pošle svojho najlepšieho anjela — spánok — vtedy si oddýchnite a celá noc prebehne s anjelom spánku. A vtedy váš Otec Nebeský vám pošle svojich tajomných anjelov, aby mohli byť s vami celú noc. A tajomní anjeli Otca Nebeského vás naučia mnohé veci vo vzťahu k cárstvu Boha rovnako, ako vás anjeli Matky Zeme učia všetkému, čo sa vzťahuje k jej kráľovstvu. Lebo pravdivo vám hovorím, každú noc budete hosťami ríše vášho Otca Nebeského — ak budete dodržiavať jeho prikázania. A keď sa ráno zobudíte, pocítite v sebe silu tajomných anjelov. A váš Otec Nebeský vám ich bude posielat' každú noc, aby mohli upevniť vášho ducha rovnako, ako Matka Zem každý deň vám posielala svojich anjelov, aby posilnili vaše telo. Lebo pravdivo vám hovorím, ak cez deň vaša Matka Zem vás drží vo svojich objatiach a v noci Otec Nebeský vám vdychuje svoje bozky, vtedy sa synovia človeka stanú Synmi Boha.

Vo dne i v noci odolávajte pokušeniam Satana. Nebdite v noci a nespíte cez deň, aby vás anjeli Boha neopustili.

A neoblažujte sa ani pitím, ani fajčením od Satana, ktoré vás v noci budia a uspávajú vo dne. Lebo pravdivo vám hovorím, všetko pitie a fajčenie Satana je odporné v očiach vášho Boha.

Neoddávajte sa márnوترatnosti ani v noci, ani cez deň, lebo márnوترatník je podobný stromu, ktorého miazga vyteká z jeho kmeňa. A tento strom vyschne predčasne a nikdy neurodí plody. Preto neoddávajte sa márnوترatnosti, aby Satan nevysušil vaše telo a Hospodin nespravil vaše semeno neplodným. Vyhýbajte sa všetkému, čo je príliš horúce alebo príliš studené. Lebo je to vôľa vašej Matky Zeme, aby ani páľava ani chlad neškodili vášmu telu. A nech vaše telá nie sú ani horúcejšie ani chladnejšie, než ako ich anjeli Boha zohrievajú alebo ochladzujú. A ak dodržiavate prikázania Matky Zeme, vtedy zakaždým, keď vaše telo sa príliš zohreje, pošle vám anjela osvieženia-chládku, aby vás ochladil, a zakaždým, keď vaše telo príliš ochladne, pošle vám ona anjela tepla, aby vás znova zohrial.

Nasledujte príklad všetkých anjelov Otca Nebeského a Matky Zeme, ktorí neprestajne vo dne v noci pracujú na kráľovstve nebeskom i kráľovstve pozemskom. A preto prijmite do seba takisto najsilnejších anjelov spomedzi anjelov Boha — anjelov činu — a spoločne pracujte na cárstve Boha. Nasledujte príklad vody, čo tečie, vetra, čo veje, slnka, čo vychádza i zapadá, stromov a tráv, čo rastú, zvierat, čo behajú a skáču, luny, čo pribúda i ubúda, hviezd, čo sa rozozínajú i hasnú — všetko to sa hýbe a koná svoju prácu. Lebo všetko, čo v sebe život má — hýbe sa a len to, čo je mŕtve, nehybným je. Boh je Bohom živých, a Satan Bohom mŕtvych. Preto slúžte Bohu živému, aby večný pohyb života mohol vás podporovať, a aby ste mohli vyhnúť sa večnej nehybnosti. Preto neprestajne pracujte na vytvorení cárstva Boha, aby ste nemohli byť vyhodení do ríše Satana. Lebo živé cárstvo Boha je naplnené večnou radosťou, avšak ríša smrti Satana je zatemnená mrakom smútku. Preto buďte skutočnými, opravdivými synmi vašej Matky Zeme a vášho Nebeského Otca, aby ste nepadli do otroctva Satana. A vaša Matka Zem a váš Otec Nebeský vám pošlú svojich anjelov, aby vás učili, ľúbili a slúžili vám. A ich anjeli zapíšu prikázania Boha do vašich hláv, vašich srdc, do vašich rúk, aby ste mohli poznať, cítiť a naplňovať prikázania Boha.

— A každý deň sa modlite k vášmu Otcovi Nebeskému a Matke Zemi, aby duša vaša sa stala dokonalou, ako je dokonalý duch svätý vášho Otca Nebeského, a aby telo vaše bolo dokonalé, ako dokonalé je telo vašej Matky Zeme. Lebo ak chápete, cítite a naplňate prikázania, vtedy všetko, za čo sa modlíte k vášmu Otcovi Nebeskému a Matke Zemi, bude vám dané. Lebo Múdrost', Lúbosť a Sila Boha je nadovšetko.

Preto sa modlite k vášmu Otcovi Nebeskému takto: «Otec náš, čo si na nebesiach, nech sa svätí meno Tvoje. Nech príde cárstvo Tvoje. Nech bude vôľa Tvoja na zemi, ako na nebi. Daj nám

na celý deň chlieb náš životne potrebný. A odpusť nám naše dlhy, ako aj my odpúšťame našim dlžníkom. A neuveď nás do pokušenia, ale zbav nás zlého. Lebo Tvoje je cárstvo, i moc, i sláva na veky vekov.»

Potom sa modlite k vašej Matke Zemi: «Mať naša, čo si na zemi, nech sa svätí meno Tvoje. Nech príde kráľovstvo Tvoje. Nech je Tvoja vôľa v nás, ako v Tebe. Ako Ty posieláš každodenne anjelov Svojich, tak aj nám ich pošli. Odpusť nám naše hriechy, ako my odčínajeme všetky naše hriechy voči Tebe. A neuveď nás do choroby, ale zbav nás všetkého zla. Lebo Tvoja je zem, i telo, i zdravie.»⁴⁰

A všetci spolu sa modlili s Ježišom k Otcovi Nebeskému a k Matke Zemi.

Potom im Ježiš takto hovoril:

— Ako telá vaše boli obrozené skrze anjelov Matky Zeme, tak aj duch váš nech sa obrodí skrze anjelov Otca Nebeského. Preto sa staňte opravdivými Synmi Otca vášho a vašej Matky a opravdivými Bratmi Synov Človeka. Doteraz ste boli v nesúlade s vašim Otcom, s vašou Matkou a s vašimi Bratmi. A slúžili ste Satanovi. Ododneška žite v mieri s vašim Otcom Nebeským a s vašou Matkou Zemou i s vašimi Bratmi, Synmi Človeka. A bojujte len so Satanom, aby vám nezobral váš mier. Dávam mier vašej Matky Zeme telu vášmu a mier vášho Otca Nebeského vášmu duchu. A nech mier ich oboch panuje medzi Synmi Človeka.

Príďte ku mne všetci strhaní a pokorení v sporoch a nešťastí! Lebo môj mier dá vám silu a uteší vás. Lebo môj mier je preplnený radosťou. Preto vás ja vždy tak zdravím: «Nech je mier s vami!» Aj vy sa tak zdravte navzájom, aby do vášho tela mohol zostúpiť mier vašej Matky

⁴⁰ Texty prekladov modlitieb, ktoré Ježiš zanechal ľuďom, obsahujú, napriek určitým odlišnostiam voči bežne zaužíwanej forme modlitby „Otče náš...“, aj tak viaceré obsahovo nelogické konštrukcie. Pravdepodobne autor, prípadne prekladatelia, ako praktizujúci členovia náboženskej obce, ostali predsa len v niektorých spojeniach poplatní bežne zaužíwanej modlitbe, nezamýšľajúc sa nad jej skutočným obsahom. Tu si modlitby rozoberieme. „Nech bude vôľa Tvoja na zemi, ako na nebi.“ Každé slovo má nielen svoj zvuk ale aj obraz, ktorý zvuková vibrácia k nemu v objektívnej realnosti priraduje a zhmotňuje, nezávisle na tom, aký subjektívny obraz v psychike svojej si jedinec k danému slovu priraduje. Tu sa treba pozrieť na etymológiu toho-ktorého slova a ísť k jeho pôvodným koreňom, bo przenie a prevracanie pôvodného významu slov nie je len javom dneška (viď. biblické zmätenie jazykov staviteľov babylonskej veže...). Takže: nebo → ne-bo → net boga → niet Boha → miesto, kde Boha niet. Ak tam Boha niet, niet tam ani Jeho vôle. Teda v skutočnosti „kresťania“ prosia o to, aby ani na zemi Jeho vôľa nebola. A ak tam nie je vôľa Boha, či vôľa tam panuje? Slovo nebesia → ne-besia → ne-besa → net besa (bes, ďas, diabol) → miesto, kde niet diabla a ani jeho vôle. Preto sa modlíme „Nech bude vôľa Tvoja na zemi, ako na nebesiach“ a ak už tam chce veriaci to nebo mať, tak takto: „Nech bude vôľa Tvoja na zemi i na nebi, ako na nebesiach.“ (ale to sa už aj nebo nebesiami stane, keď vôľa Boha z neba Satana vyženie...). „Daj nám na celý deň chlieb náš životne potrebný.“ Tu si treba uvedomiť, lebo z Ježišovho učenia je to jasné, že má sa na mysli chlieb pre dušu, lebo Boh kŕmi ducha a Zem telo a „Otče náš...“ je modlitba k Bohu. ...aspoň by mala byť. „A odpusť nám naše dlhy, ako aj my odpúšťame našim dlžníkom.“ A je to správne – o tom celom bolo aj podobenstvo o zblúdiťom márnoratnom synovi. Prečo však v bežne používanom otčenáši je: „Odpusť nám naše viny...“, a ani slovka o dlhoch? Bo dlhy treba platiť, viď. do biblických evanjelií Ježišovi pripisovaná odpoveď na pokušanie farizejov Ježiša s mincou prepašovaná „Čo je cisárovi - cisárovi, čo je Božie – Bohu.“ - mince, peniaze, dlžoby – a tie treba zaplatiť do poslednej drachmy. Pamätáš, čitateľ, komu? Kto nič neodpustí? Vyvstáva otázka: Prečo v dnešnom otčenáši je dlh vinou nahradený? Komu to pozmeňovači pôvodnej Ježišovej modlitby slúžia? „A neuveď nás do pokušenia, ale zbav nás zlého.“ – to je vrchol zlomyseľnosti Boha na úroveň Satana ponížiť, veď pokúša Satan, nie Boh!!! Ku komu sa to vlastne dnešné „ovečky“ modlia? Takto sa, kresťan, modli: „Ochráň nás pred pokušením a zbav nás zlého.“

V preklade E.Szekelyho bolo na konci ešte „Amen“. „Amen“ na záver isto nepatrí. Amen, Amon, Amin – v žiadnom prípade „Tak je!“ ako sa to zvykne pre „ovečky“ prekladať, ale meno staroegyptského boha Amona, vrchného božstva Amonovho kultu v starovekom Egypte. Ježiš, poznajúc ako posol Boha večné pravdy, by nikdy modlitbu k Bohu, Otcovi Nebeskému, „nezaklincoval“ na záver poklonou staroegyptskému kultu Amona. K modlitbe k Matke Zemi len dve výhrady: „A neuveď nás do choroby, ale zbav nás všetkého zla.“ zmeniť na „Ochráň nás pred chorobou a zbav nás všetkého zla.“ A samozrejme vypustiť „Amen“ zo záveru. - pozn. prekl.

Zeme a na vášho ducha — mier vášho Otca Nebeského. A vtedy získate aj mier medzi sebou, lebo cárstvo Boha je vo vás. A teraz sa vráťte k vašim bratom, s ktorými ste doteraz boli v sporoch, a dajte im takisto váš mier. Lebo šťastní sú, ktorí sa snažia o mier, lebo získajú mier Boha. Chod'te a viac nehrešte. A darujte každému svoj mier, tak ako som ja daroval mier vám. Lebo mojim mierom je Boh. Nech je mier s vami.

A opustil ich.

A jeho mier zostúpil na nich a v srdciach ich prebýval anjel Lúbsti, v ich hlavách — múdrosť zákona a v ich rukách — sila znovuzrodenia, i išli oni medzi synov človeka, aby priniesli svet mieru tým, ktorí bojovali v temnote. A rozchádzajúc sa, hovorili si navzájom:

NECH JE MIER S VAMI.

Kniha druhá Neznáme knihy esejev

Ó, dávnoveká Pravda-Istina!
Veky a veky prešli od tých dní,
Keď si sa objavila a spojila vysoké bratstvo.
Dávnoveká Pravda-Istina!
Neodchádzaj od nej!

J.W. Goethe

Táto kniha druhá Evanjelia mieru Ježiša Krista od učeníka Jána (alebo v inom vydaní ako Evanjelia mieru od esejev) je venovaná všetkým tým, ktorí v duchovnej prázdnote dvadsiateho stotočia trpezlivo prečkali štyridsať rokov zaslúbenej zemi – pokračovania knihy prvej.

E.B. Szekely

Predslov

Tento predslov musím začať s dôležitým priznaním: toto nie je môj prvý preklad knihy druhej Evanjelia mieru Ježiša Krista od učeníka Jána, ale druhý. Prvý pokus si vyžiadal niekoľko rokov krvopotnej práce, preklad bol doslovný, obsahoval stovky text pretínajúcich odkazov a oplýval poznámkami fylogogického a výkladového charakteru. Dokončiac ho, zakúšal som ohromnú hrdosť a, úplne žiariac od spokojnosti so svojou prácou, dal som ho prečítať môjmu priateľovi Aldous L. Huxleyemu⁴¹. Po dvoch týždňoch som sa ho spýtal, čo si myslí o mojom monumentálnom preklade. «Veľmi zle, veľmi, — odvetil. — Dokonca horšie,

⁴¹ Aldous L. Huxley – zaujímavá osobnosť, pozri na https://cs.wikipedia.org/wiki/Aldous_Huxley - pozn. prekl.

než nudiace traktáty o patristike a scholastike⁴², ktoré teraz nikto nečíta. Pravdupovediac, on je tak suchý a nezaujímavý, že nepocitujem žiadnu potrebu čítať knihu tretiu». Nakoľko som nemal dar reči, on pokračoval: «Musíš ho prepísať, obdariať ho aspoň čiastočne živosťou, nachádzajúcou sa v iných твоjich knihách, — spraviť ho literárnym, vhodným na čítanie a prítiažlivým pre čitateľov dvadsiateho storočia. Naisto eseji vzájomne komunikovali bez poznámok pod čiarou! V tej podobe, akú má tvoj preklad teraz, ho prečíta len niekoľko dogmatikov z teologických seminárov, zrejme zažívajúcich masochistickú rozkoš z čítania podobných kníh. Koniec koncov, — s úsmevom doplnil, — tvoj preklad má určitú hodnotu ako prostriedok proti nespavosti; zakaždým, keď som sa ho pokúšal čítať, o niekoľko minút som usínal. Možno skúsiť predať niekoľko exemplárov, propagujúc ich v medicínskych časopisoch ako nový uspávací prostriedok — žiadne škodlivé chemikálie atď. Potreboval som nie málo času, aby som sa spamätal z tejto kritiky. Na dlhé roky som odložil rukopis stranou.

Medzitým som stále dostával od množstva čitateľov zo všetkých koncov sveta tisícky listov, týkajúcich sa môjho prekladu knihy prvej Evanjelia mieru Ježiša Krista od učeníka Jána, a vo všetkých týchto listoch boli otázky ku druhej a tretej knihe, sľúbených v predslove ku knihe prvej. Nakoniec som nabral odvalu a začal všetko nanovo. Predchádzajúce roky zmäkčili môj postoj k priateľovej kritike, ja som ju uvidel v novom svetle. Prepísal som úplne celý text, snažiac sa k nemu pristupovať ako k literatúre, k poézii, traktujúcej veľké problémy života — jak starovekého, tak súčasného. Nie je ľahké zachovať vernosť originálu a súčasne prezentovať významné pravdy-istiny tak, aby dokázali zaujať človeka dvadsiateho storočia. Aj napriek tomu stálo za to pokúsiť sa, lebo eseji sa predovšetkým snažili dobyť srdcia ľudí argumentami rozumu, silným a živým príkladom svojho vlastného života.

Je to smutné, no Aldous sa nedožil môjho duhého prekladu. Myslím si, že tento preklad by sa mu páčil (ani jediná poznámka pod čiarou!), jednako len vynesenie záverečného ortieľa patrí čitateľom. Ak kniha druhá a tretia sa stanú natoľko populárne, nakoľko prvá, tak to budem považovať za to, že práca mnohých, mnohých mojich rokov bude odmenená.

Edmond Bordeaux Szekely
Sant-Diego, Kalifornia, 1. novembra 1974

Úvod

Tri cesty nás vedú k Pravde-Istine. Prvá – to je cesta uvedomenia-vedomia, druhá — cesta prírody, tretia — minulými generáciami nahromadená skúsenosť, ktorá je nám odovzdávaná v podobe veľkých majstrovských diel všetkých dôb. Človek a ľudstvo od pradávnych čias nasledovali všetky tri cesty.

Prvá cesta k Pravde-Istine — cesta uvedomenia — to je cesta, ktorou šli veľkí mistici. Oni si mysleli, že uvedomenie je pre nás najbezprostrednejšou realitou, kľúčom k tajomstvám Vesmíru. To je niečo, čo sa v nás skrýva, čo sme my sami. A počas storočí mystici odhalili, stanoviac, že zákony, vládnuce ľudskému vedomiu, obsahujú zvláštnosti, ktoré nie sú prítomné v zákonoch, vládnuce v hmotnom Vesmíre.

Vo vedomí je prítomná nejaká dynamická jednota, v ktorej jednotlivé sa v tom istom momente javí ako množné. Rôznorodé myšlienky, idey, asociácie, obrazy, spomienky i intuícia súčasne ovládajú naše vedomie nejakú časť minúty alebo sekundy, a aj tak táto množina vytvára jeden dynamický celok. Následkom toho zákony matematiky, javiace sa presnými pre hmotný

⁴² *Patristika* – odbor študujúci myslenie a teológiu cirkevných otcov. *Scholastika* - stredoveká dogmatická formalistická filozofia; školometstvo; formalizmus vo vede a výchove; nezažitá, povrchná vzdelanosť. – pozn. prekl.

vesmír, javiace sa kľúčovými pre jeho pochopenie, strácajú svoju presnosť vo sfére vedomia — sfére, v ktorej dvakrát dva nie vždy dáva štyri. Mystici takisto odhalili, že mierky priestoru, času a váhy, majúce univerzálnu pravdivosť v prírode a v celom hmotnom vesmíre, sú nepoužiteľné pre vedomie, pre ktoré niekoľko sekúnd sa niekedy rovná hodinám, a hodiny — minúte.

Naše vedomie sa nenachádza v priestore, a preto nemôže byť merané v priestorových pojmoch. Ono má vlastný čas, ktorý sa občas ukazuje bezčasovým, a preto aj časové mierky sú nepoužiteľné k Pravde-Istine, získanej touto cestou. Veľkí mystici stanovili, že ľudské vedomie — okrem toho, že sa nám javí ako bezprostrednejšie a skrytejšie z realít — v tom istom čase je ním najbližší zdroj energie, harmónie a poznania. Cesta k Pravde-istine, vedúca skrze uvedomenie a idúca oblasťami vedomia, zrodila vekmi veľké učenia ľudstva, veľké intuitívne myšlienky a majstrovské veľdiela. Takou, teda, je prvá cesta k Pravde-Istine alebo jej prvý zdroj, takto ju aj chápe a vykladá tradícia esejov.

Nanešťastie, vznešené počiatkové intuitívne myšlienky veľkých učiteľov, postupujúc k nasledujúcim pokoleniam, nezriedka strácajú svoju životodárnú silu. Veľmi často ich modifikujú, prekrúcajú a prevracajú na dogmy, a ešte častejšie ich hodnoty stuhnú a sú vykastované v ľudských ustanoveniach a organizovaných hierarchiách. Piesky času zadúšajú čisté intuitívne myšlienky a nakoniec hľadačom Pravdy-istiny zostáva zaoberať sa vykopávkami, aby prenikli k ich podstate.

Ešte jedno nebezpečenstvo je v tom, že ľudia, nasledujúci túto cestu k Pravde-Istine — cestu uvedomenia, — sa môžu dať strhnúť zveličovaním. Začnú si myslieť, že táto cesta je jediná, a zavrhnú všetky ostatné cesty. Veľmi často sa stáva, že pripájajú špecifické zákony ľudského vedomia k hmotnému svetu, v ktorom tieto zákony strácajú presnosť, dokonca aj popierajú zákony, ktoré sú práve v tejto oblasti správne. Nezriedkavo vytvára mystik pre seba vlastný vesmír, vždy viac a viac sa odtrhujúci od reality, a končí vo veži zo slonoviny, zbavivší sa akéhokoľvek spojenia s realitou a so životom.

Druhá cesta z troch — to je cesta prírody. V momente, keď prvá cesta začína z vnútra ľudskej bytosti a potom preniká do celostnej podstaty vecí, druhá nas vedie opačným smerom. Jej východiskovým bodom je vonkajší svet. Je to cesta vedca a ľudstvo po nej postupovalo storočie za storočím, skúsenosť za skúsenosťou, používajúc induktívne a deduktívne metódy⁴³. Vedec, majúci čo do činenia s presnými kvantitatívnymi meraniami, zmeria všetko, čo môže, v priestore i čase, stanoviac všetky možné vzájomné väzby.

Pomocou teleskopu preniká do vzdialených kozmických priestorov, do rozličných hviezdnych a galaktických systémov; pomocou spektrálnej analýzy meria v kozmickom priestore zloženie rozličných planét; pomocou matematických výpočtov predpovedá pohyb nebeských telies. Používajúc zákon príčiny, vedec stanovuje priebežnú reťaz príčin a následkov, ktorá mu pomáha zmerať Vesmír, rovnako ako život.

No aj vedcovi, podobne ako mystikovi, sa stane, že sa dá strhnúť zveličovaním. Zmeniac život ľudstva a vytvoriac veľké hodnoty, hodné človeka po všetky časy, veda nedokázala dať úplne uspokojivé riešenie konečných problémov existencie, života a Vesmíru. Vedec má postupnú reťaz príčin a následkov, spoľahlivú a pevnú vo všetkých jej ohniskách, no nemá ani najmenšieho poňatia, čo má robiť s koncom tejto reťaze. Nemá pevný oporný bod, v ktorom by mohol upevniť tento koniec, a preto, postupujúc k Pravde-Istine skrze prírodu a hmotný svet, nie je schopný odpovedať na veľké a večné otázky, týkajúce sa počiatku i konca všetkých vecí.

Najväčší z vedcov si uvedomujú, že v metafyzickej sfére, ležiacej za hranicami reťaze vedeckých poznatkov, jestvuje niečo — vzdialujúce sa miestu, kde končí ich reťaz. Ostatne, aj medzi vedcami sú dogmatici, popierajúci ľubovoľné prístupy k Pravde-Istine, odlišné od nimi

⁴³ *indukcia* – postup od zvláštneho, jednotlivého k všeobecnému, t.j. metóda zovšeobecňovania.. *Dedukcia* – vývod, odvodenie, usudzovanie, odvodzovanie zvláštneho, menej všeobecného zo všeobecného. – pozn. prekl.

prijatého prístupu, odmietajúci uznať realnosť faktov a javov, ktoré sa im nedarí akurátne začleniť do svojho systému kategórií a klasifikácií.

Cesta k Pravde-Istine, vedúca skrze prírodu, to nie je cesta vedca-dogmatika, takisto ako prvá cesta nie je cestou jednostranného mystika. Príroda, to je veľká otvorená kniha, v ktorej možno nájsť všeličo, ak sa naučíme z nej získavať inšpiráciu, ktorú ona darovala veľkým mysliteľom všetkých čias. Ak sa naučíme jazyk prírody, ona nám odhalí všetky zákony života a Vesmíru.

Práve z tohto dôvodu všetci veľkí učitelia ľudstva sa z času na čas utiahli do ústrania v prírode: Zaratustra a Mojžiš odchádzali do hôr, Budha odchádzal do lesa, Ježiš a eseji – do púšte: súčasne s cestou uvedomenia oni nasledovali aj druhú cestu. Tieto cesty si neprotirečia, ale sa vzájomne harmonicky dopĺňajú, dávajúc vyčerpávajúce poznanie zákonov, pravdivých pre obe cesty. Práve takto veľkí učitelia postihovali nádherné, najhlbšie pravdy-istiny, ktoré sa potom stali zdrojmi inšpirácie pre milióny ľudí počas tisícročí.

Tretia cesta k Pravde-Istine — to je múdrosť, vedomosti a skúsenosť, nahromadené veľkými mysliteľmi všetkých vekov a odovzdávané nám v podobe veľkých učení, veľkých svätých kníh alebo písem, veľkých majstrovských dielach svetovej literatúry, ktoré spoločne tvoria to, čo my teraz nazývame svetovou kultúrou. A tak, ak to máme povedať v krátkosti, náš prístup k Pravde-Istine je trojzložkový: prostredníctvom uvedomenia-vedomia, prírody a kultúry⁴⁴.

V nasledujúcich kapitolách tejto knihy sa prejdeme po tejto, k Pravde-Istine vedúcej, trojzložkovej ceste, preskúmame a pretlmočíme niektoré z veľkých posvätných písem esejov.

Študovať tieto veľké písma je možné rôznymi metódami. Jednou z nich je metóda teológov a Cirkvou organizovaných a spočíva v tom, že sa každý text skúma doslovne. Taký je dogmatický prístup, súc výsledkom dlhého procesu umŕtvenia, prostredníctvom ktorého sa pravdy-istiny nevyhnutne menia na dogmy.

Keď teológ postupuje touto ľahšou, no jednostrannou cestou, naráža na nekonečné protirečenia a potiaže a dochádza k záveru natoľko veľmi vzdialenému od pravdy-istiny, nakoľko aj záver vedca-vykladača týchto textov, zavrhujúceho ich ako úplne nezmyselné a bezcenné. Prístupy dogmatického teológa i vedca, snažiaceho sa «vyhodiť nepotrebné», sú dvoma krajnosťami.

Tretia chyba spočíva v tom, že sa uverí, ako veria niektorí symbolisti, že obsah týchto kníh nie je viac než symbolickým, že patrí k podobenstvám a nič viac okrem toho. Týmto symbolistom vlastný zvyk robiť zveličené závery vytvára tisíce rôznych a úplne si vzájomne protirečiacich výkladov týchto veľkých textov. Duch esejskej tradície je v rozpore so všetkými tromi uvedenými metódami výkladu týchto večných písem, má úplne iný prístup.

Metóda, prijatá esejmi na výklad týchto kníh, spočíva, na jednej strane, v tom, že sa dosahuje ich harmonické zladenie so zákonmi, vládnucimi v ľudskom vedomí a v prírode, a na druhej strane, že sa berú do úvahy aj podmienky doby a prostredia, v ktorých oni boli napísané. Tento prístup prihliada takisto aj na úroveň rozvoja a schopnosti chápania tých ľudí, ku ktorým sa ten či onen učiteľ obracia so svojim kázaním.

Nakoľko všetci veľkí učitelia museli prispôbovať svoje učenia úrovni tých, kto ich počúval, dochádzali k nevyhnutnosti formulovať jak exoterické, tak aj ezoterické učenia. Exoterickú kázeň bol schopný pochopiť veľký počet ľudí, bola vyjadrená jazykom rôznych pravidiel, foriem správania a rituálov, zodpovedajúcich základným potrebám svojej doby a v nej žijúcich ľudí. Paralelne s ňou sa tvorilo ezoterické učenie, prežívajúce vekmi šťastí v písomnej forme, šťastí v nepísaných živých tradíciách, oslobodených od foriem, rituálov,

⁴⁴ V tomto prípade je vhodnejšie slovo *kultúra* nahradiť slovným spojením *nahromadenou múdrosťou – poznaním a skúsenosťami*, pretože dnešná, predovšetkým, kultúra Západu k Pravde-Istine neprivádza, ale naopak – snaží sa ľudstvo od nej odvieť a Pravdu-Istinu mu zatajiť. – pozn. prekl.

pravidiel a dogiem — toto učenie vo všetkých časoch podporovalo a praktizovalo malé množstvo ľudí.

Práve v tomto duchu sú výklady Pravdy-Istiny Evanjelia mieru od esejev a budú preložené na nasledujúcich stránkach. Odmietajúc dogmatické metódy spolu s doslovným a čisto vedeckým výkladom i zveličovaním symbolistov, sa pokúsime preložiť Evanjelium mieru od esejev vo svetle nášho vedomia a našej prírody a v harmónii s vyľkými tradíciami esejev, ku bratstvu ktorých patrili aj samotní autori zvitkov od Mŕtveho mora.⁴⁵

Videnia Enocha, starobylejšie zo zjavení

Boh hovorí človeku:

Ja vravím ti.
Zastav sa a poznaj,
Že Ja som Boh.

Ja hovoril som s tebou
Pri narodení tvojom.
Zastav sa a poznaj,
Že Ja som Boh.

Ja hovoril som s tebou
Pri prvom pohľade tvojom.
Zastav sa a poznaj,
Že Ja som Boh.

Ja hovoril som s tebou
Pri prvom slove tvojom.
Zastav sa a poznaj,
Že Ja som Boh.

Ja hovoril som s tebou
Pri prvej myšlienke tvojej.
Zastav sa a poznaj,
Že Ja som Boh.

Ja hovoril som s tebou
Pri prvej ľúbosti tvojej.
Zastav sa a poznaj,
Že Ja som Boh.

⁴⁵ Napriek všetkému uvedenému v tomto Úvode je na škodu, že E.B. Szekely nezverejnil aj prvý doslovný preklad s vypustením všetkých poznámok a výkladov. Takto máme k dispozícii len tento druhý preklad, ktorý oproti originálu predsa už je len pozmenený subjektívnou úrovňou chápania a mravnosti prekladateľa, ktoré sú viac-menej poplatné kultúre doby a miesta, v ktorých E.B. Szekely žil. Takto autor prekladu svojim subjektívnym chápaním a mravnosťou čiastočne znemožnil, resp. ovplyvnil pochopenie Pravdy-Istiny v jej pôvodnej forme, nakoľko úroveň vedomostí, poznania a chápania a takisto mravnosti sa v tejto zrýchlenej dobe viac-menej líši od úrovne v dobe prekladu a zverejnenia. – pozn. prekl.

Ja hovoril som s tebou
Pri prvej piesni tvojej.
Zastav sa a poznaj,
Že Ja som Boh.

Ja hovorím s tebou
Trávami poľnými.
Zastav sa a poznaj,
Že Ja som Boh.

Ja hovorím s tebou
Drevinami lesnými.
Zastav sa a poznaj,
Že Ja som Boh.

Ja hovorím s tebou
Dolinami a kopcami.
Zastav sa a poznaj,
Že Ja som Boh.

Ja hovorím s tebou
Posvätnými Horami.
Zastav sa a poznaj,
Že Ja som Boh.

Ja hovorím s tebou
Dažd'om a snehom.
Zastav sa a poznaj,
Že Ja som Boh.

Ja hovorím s tebou
Vlnami morskými.
Zastav sa a poznaj,
Že Ja som Boh.

Ja hovorím s tebou
Rosou rannou.
Zastav sa a poznaj,
Že Ja som Boh.

Ja hovorím s tebou
Pokojom večerným.
Zastav sa a poznaj,
Že Ja som Boh.

Ja hovorím s tebou
Veľkoleposťou Slnka.
Zastav sa a poznaj,
Že Ja som Boh.

Ja hovorím s tebou

Jagotom hviezd.
Zastav sa a poznaj,
Že Ja som Boh.

Ja hovorím s tebou
Búrkami a oblakmi.
Zastav sa a poznaj,
Že Ja som Boh.

Ja hovorím s tebou
Hromom a bleskom.
Zastav sa a poznaj,
Že Ja som Boh.

Ja hovorím s tebou
Tajomstvom dúhy.
Zastav sa a poznaj,
Že Ja som Boh.

Ja budem hovoriť s tebou
Keď si sám.
Zastav sa a poznaj,
Že Ja som Boh.

Ja budem hovoriť s tebou
Múdroťou Starých.
Zastav sa a poznaj,
Že Ja som Boh.

Ja budem hovoriť s tebou
Do skončenia vekov.
Zastav sa a poznaj,
Že Ja som Boh.

Ja budem hovoriť s tebou
Keď uvidíš anjelov mojich.
Zastav sa a poznaj,
Že Ja som Boh.

Ja budem hovoriť s tebou
Vo Večnosti.
Zastav sa a poznaj,
Že Ja som Boh.

Ja vravím ti.
Zastav sa a poznaj,
Že Ja som Boh.

Hora Sinaj dymila od toho, že Hospodin zošiel na ňu v ohni; i stúpil z nej dym, ako dym z pece, a celá hora sa silno kymácala.

I zostúpil Hospodin na horu Sinaj, na vrchol hory, a vyzval Hospodin Mojžiša na vrchol hory, i Mojžiš vystúpil.

I vyzval Hospodin Mojžiša z hory, hovoriac:

«Vystúp ku mne, lebo Ja ti dám zákon pre národ tvoj, ktorý bude zákonom pre Deti Svetla.»

A Mojžiš vystúpil k Bohu.

A Boh mu povedal takéto slová, hovoriac:

«Ja som Zákon, Boh tvoj, ktorý ťa vyviedol z hlbín otroctva tmy.

Nebudeš mať iný Zákon pred tvárou Mojou

Nerob pre seba nijaké obrazy-opisy Zákona, čo je hore na nebi alebo čo je dole na zemi. Ja som Zákon neviditeľný bez počiatku a bez konca.

Nevytváraj si lživé zákony, lebo Ja som Zákon a jediný Zákon všetkých zákonov. A ak zabudneš na Mňa, tak útrapy ťa čakajú, pokolenie za pokolením.

Ale ak zachováš prikázania Moje, tak vojdeš do Záhrady Nekonečnej, kde rastie Strom Života uprostred Večného Mora.

Neporušuj Zákon. Zákon je Boh tvoj, ktorý ťa nenechá bez trestu.

Cti si tvoju Mat' Zem, aby sa predĺžili tvoje dni na zemi, a cti si tvojho Otca nebeského, aby večný bol tvoj život na nebesiach, lebo zem i nebo ti dá Zákon, ktorým je Boh tvoj.

Pozdrav tvoju Matku Zem každé ráno Sobotné.

Pozdrav Anjela Zeme ráno každého druhého dňa.

Pozdrav Anjela Života ráno každého tretieho dňa.

Pozdrav Anjela Radosti ráno každého štvrtého dňa.

Pozdrav Anjela Slnka ráno každého piateho dňa.

Pozdrav Anjela Vôd ráno každého šiesteho dňa.

Pozdrav Anjela Vzduchu ráno každého siedmeho dňa.

Všetkých týchto anjelov Matky Zeme musíš uvítať a oddať sa im, aby si mohol vojsť do Záhrady Nekonečnej, kde rastie Strom Života.⁴⁶

Klaňaj sa Otcovi Nebeskému v Sobotný večer.

Príjmi Anjela Života Večného večer druhého dňa.

Príjmi Anjela Práce večer tretieho dňa.

Príjmi Anjela Mieru-Pokoja večer štvrtého dňa.

Príjmi Anjela Sily večer piateho dňa.

Príjmi Anjela Lúbsti večer šiesteho dňa.

Príjmi Anjela Múdrosti večer siedmeho dňa.

So všetkými týmito anjelmi Otca Nebeského musíš besedovať, aby duša tvoja sa mohla omyť v Zdroji Svetla a vojsť do Mora Večného.⁴⁷

Deň siedmy je deň Sobotný, pamätaj ho, aby si ho svätzil. Sobota je deň Svetla, vychádzajúceho zo Zákona, Boha tvojho. Nekonať v ňom žiadnu prácu, ale hľadaj Svetlo, Múdrost' Boha Tvojho, a všetko bude tebe dané.

Lebo vedz, že počas šiestich dní máš pracovať pred anjelmi, a v siedmy deň prebývať v Svetle Hospodina tvojho, ktorý je Zákomom svätým.

⁴⁶ Vstávaj a pracuj počas dňa s Anjelmi Matky Zeme, nech ich pomoc uľahčí a požehná tvoju prácu a je ti na spásu tvojho tela, aby tvoje pozemské dni boli dlhé a plné zdravia a hojnosti. – pozn. prekl.

⁴⁷ A večer líhaj s Anjelmi Otca Nebeského – beseduj s nimi, to jest, medituj, nech ti to je na spásu tvojej duše. A tak ako denná práca s Anjelmi Matky Zeme ti je potravou pre telo, tak večerná meditácia s Anjelmi Otca Nebeského nech ti je potravou pre tvoju dušu. Lebo jak už skôr bolo uvedené: „Telo je chrám duše a duša je chrám Boha.“, a len takto človek do večného života v Cárstve Božom vojde. – pozn. prekl.

Nezbavuj života žiadnu živú bytosť. Život pochádza iba od boha, ktorý ho dáva i berie ho.
 Neponižuj Lúbosť. Ona je svätým darom Otca Nebeského.
 Nezapredaj Dušu svoju, neoceniteľný dar Boha ľúbiaceho, za svetské bohatstvá, ktoré sú ako semená, zasiaté na kamenistej zemi, ktoré nemá koreň a je nestále.
 Nevyslov ľživé svedectvo pred Zákom na bližneho tvojho: iba Boh pozná počiatok a koniec všetkých vecí, lebo Jeho pohľad-stanovisko je jediné a On je svätý Zákon.
 Neželaj si majetok bližneho tvojho. Zákon ti dá dary premnohé, dokonca zem i nebo, ak ty nasleduješ Prikázania Pána Boha tvojho.»⁴⁸
 A Mojžiš počul hlas Hospodina a zvečnil zákon-zmluvu medzi Hospodinom a Deťmi Svetla.
 A obrátil sa a zišiel Mojžiš z hory; v ruke mal dve tabule Zákona.
 Tabule boli dielom Božím a písmeňá, napísané na tabuliach, boli písmeňami Božimi.
 Ale národ nevedel, čo sa stalo s Mojžišom, i zhromaždil sa a snal zlaté náušnice zo svojich uší a spravil z nich odliatok teľaťa. I klaňali sa oni modle a priniesli jej zápalné obete.
 A jedli oni i pili a plesali pred zlatým teľaťom, ktoré oni spravili, a zapredali sa úpadku a zlu.
 Keď sa on (Mojžiš)* priblížil k táboru a uvidel teľa a tance, i skazenosť národa, vtedy Mojžiš vzplanul hnevom a zahodil z rúk svojich tabule, i rozbil ich pod horou.
 Na druhý deň povedal Mojžiš národu: Vykonali ste veľký hriech, vy ste odvrhli svojho Tvorcu; ja vystúpim k Pánovi, či nezahladím váš hriech.
 A vrátil sa Mojžiš k Pánovi a povedal: Pane, Ty si videl poškrvnenie Tvojho svätého Zákona. Lebo deti tvoje stratili vieru a poklonili sa tme, i spravili si zlaté teľa. Pane, odpusť im, lebo oni sú slepi a nevidia svetlo.
 A Hospodin povedal Mojžišovi:
 «Hľa, od počiatku vekov závet-zmluva bola spravená medzi Bohom a človekom a svätý plameň Tvorcu doň vošiel. A stal sa on synom Božím a bol mu plameň daný, aby chránil svoje prvorodenstvo a rozmnožoval sa na zemi svojho Otca a svätil ju. A ten, kto vyvrhne zo seba Tvorcu svojho, ten pľuje na svoje prvorodenstvo, a niet ťažšieho hriechu pred očami Božimi.»
 A Hospodin povedal, hovoriac:
 «Len Deti Svetla sú schopné ochraňovať Prikázania Zákona. Počúvaj Ma, lebo Ja takto hovorím: tabule, ktore si ty rozbil, nemali byť napísané ľudskými slovami. Ako si ich ty vrátil zemi i ohňu, tak oni budú žiť, neviditeľné, v srdciach tých, ktorí sú schopní dodržiavať ich Zákon. Maloverným ľudom, čo zhrešili proti Tvorcovi, dokonca vtedy keď si stál na svätej zemi pred Bohom tvojim, Ja dám druhý Zákon. Surový bude tento zákon, áno, skuje-zviaže on ich, lebo oni sa ešte neriadia Cárstvom Svetla.»
 A Mojžiš schoval neviditeľný Zákon vo svojej hrudi a zachoval ako znamenie pre Deti Svetla.
 A Boh dal Mojžišovi napísaný zákon pre národ a on zišiel k nim a hovoril s nimi so smútkom v srdci.
 I povedal Mojžiš národu, tu sú zákony, ktoré Boh tvoj dal tebe.
 «Nebudeš mať iných bohov pred Mojou tvárou.
 Nerob si modly a žiadne zobrazenia.
 Nevyslovuj meno Hospodina, Boha tvojho, nadarmo.
 Pamätaj na deň Sobotný, aby si ho svätil.
 Cti si otca svojho i mat' svoju.
 Nezabíjaj.
 Necudzolož.
 Nekradni.

⁴⁸ A teraz, milý čitateľ, zober si akýkoľvek výtlačok Biblie, Písma svätého akejkoľvek cirkvi, ktorá sa kresťanskou nazýva, a porovnaj tieto verše s veršami v Biblii. Kniha Exodus, kapitola 19, verš 18-25 a kapitola 20 verš 1-17. Napríklad tu: <http://svatepismo.sk/suradnice.php?suradnice=Ex+1%2C1-30%2C2>. Úsudok nech si spraví každý sám. – pozn. prekl.

Nevyslovuj lživé svedectvo proti blížnemu svojmu.

Neželaj si dom blížneho svojho, ani ženy blížneho svojho, nič, čo má tvoj blížny.»

A bol deň trúchlenia a očisty od veľikého hriechu pred Tvorcom, ktorému niet konca. A rozbité tabule Zákona Neviditeľného zostali schované v hrudi Mojžiša, pokiaľ nenastal čas byť Deťom Svetla na púšti a anjelom chodiť po zemi.⁴⁹

Sviatosti-Prijímania

A bolo to pri potoku, kde znova prišli vyčerpaní a neduživí hľadať Ježiša. A podobne ako deti, oni zabudli Zákon; A podobne ako deti oni hľadali otca svojho, aby im ukázal, kde oni prešli apli a napravil ich stupaje na správnu cestu. A keď Slnko vyšlo nad okrajom zeme, uvideli Ježiša, schádzajúceho k nim z hory, a svetlo vychádzajúceho Slnka žiarilo okolo jeho hlavy.

A on pozdvihol ruku svoju a usmial sa na nich, hovoriac: «Mier vám».

No oni sa hanbili odpovedať na jeho pozdrav, lebo každý z nich sa svojim spôsobom obrátil chrbtom k svätému učeniu a anjeli Matky Zeme a Otca Nebeského neboli s nimi. A jeden z nich pozdvihol v slzách oči a povedal: «Učiteľ, potrebujeme tvoju múdrosť. Lebo my vieme, v čom je dobro, a napriek tomu nasledujeme zlo. My vieme, že na to, aby sme vošli do kráľovstva nebeského, máme chodiť pred Anjelmi Dňa a Noci, a napriek tomu nás naše nohy odvádzajú na cesty nečestných. Denné svetlo žiari len na hľadanie našich pôžitkov, noc sa spúšťa na naše nezmyselné šialenstvo. Povedz nám, Učiteľ, ako máme hovoriť s anjelmi a zostať v ich posvätnom kruhu, aby Zákon mohol v našich srdciach horieť neuhasiteľným ohňom?»

A Ježiš im hovoril:

«Pozdvihnúť oči k nebesiam,

Keď sú oči všetkých ľudí na zemi,

Neľahko je.

Skloniť-podriaďiť sa stopám anjelskym,

Keď všetci ľudia ctia bohatstvo a slávu,

Neľahko že je.

No najťažšie zo všetkého je

Myslieť myšlienkami anjelov,

Hovoriť ich slovami

A robiť, čo robia anjeli».

A jeden človek povedal: «Ale, Učiteľ, my sme len ľudia, nie anjeli. Akože môžeme dúfať ich cestami ísť? Povedz nám, čo máme robiť».

A Ježiš povedal:

«Ako syn zdedí zem svojho otca,

Tak aj my zdedíme Zem Svätú

Od otcov našich.

Táto Zem nie je pole, ktoré treba poorať,

⁴⁹ A znova, milý čitateľ, zober si akýkoľvek výtlačok Biblie, Písma svätého akejkoľvek cirkvi, ktorá sa kresťanskou nazýva, a porovnaj tieto verše s veršami v Biblii. Kniha Exodus, od kapitoly 20 verš 18 až po verš 35 kapitoly 35. Napríklad tu: <http://svatepismo.sk/suradnice.php?suradnice=Ex+20%2C18-35%2C35>. A teraz sa znova vráť k slovám Ježiša v Knihe prvej na strane 9 posledný odstavec a na stranách 21 až 23. Premýšľaj, zvažuj... A zamysli sa hoc len nad týmito otázkami: Potrebuje snáď Boh, Tvorca všetkého, oltáre na obete krvi? Za akým účelom to množstvo zákonov a rituálov farizejov a zákonníkov namiesto pôvodných Božích Desatoro? Komu vlastne zasvätili farizeji a zákonníci tie rituálne obete, koho energiu preliatou krvou na oltároch posilňujú? A ako to, že sa to dostalo do Biblie? – pozn. prekl.

Ale miesto v nás,
Kde sme povinní postaviť náš Svätý Chrám.
A tak ako chrám rastie
Kameň za kameňom,
Tak isto i ja vám dám tieto kamene
Na vybudovanie Svätého Chrámu,
Tie, čo sme zdedili
Od našich otcov
I od otcov ich otcov».

A ľudia sa zhromaždili okolo Ježiša a ich tváre žiarili túžbou počuť slová, ktoré zídu z jeho pier. A zdvihol svoju tvár k vychádzajúcemu Slnku a žiara jeho lúčov naplnila oči Ježiša, pokiaľ on hovoril:

«Svätý Chrám môže byť vybudovaný
Len s pomocou starobylých Sviatostí,
Tých, ktoré sú povedané,
Tých, ktoré sú myslené,
A tých, čo sú nami prežívané.
Lebo ak sú len ústami vyslovované,
Oni sú len mŕtvym úľom,
Opusteným včelami,
Ktorý viac nedá medu.
Sviatosti sú mostom
Medzi človekom a anjelmi,
A podobne mostu,
Budujú sa len s trpezlivosťou,
Áno, podobne mostu cez rieku,
Budovanému kameň za kameňom,
Dobytými na riečnom brehu.

A počet Sviatostí-Prijímaní je štrnásť,
Ako Anjelov Otca Nebeského
Počet sedem
Aj anjelov Matky Zeme je
Počtom sedem.
A tak isto ako korene drevín
Vchádzajú do zeme, aby sa vyživovali,
A vetvy drevín
Sa dvíhajú k nebu,
Tak človek je podobný kmeňu stroma,
A jeho korene ležia hlboko
V hrudi jeho Matky Zeme,
A duša jeho sa dvíha
K svetlým hviezdám jeho Nebeského Otca.
A korene stromu
Sú v podstate anjeli Matky Zeme,
A vetvy stromu
Sú v podstate anjeli Otca Nebeského.
A žiarivý je posvätný Strom Života,
Čo stojí v Mori Večnosti.

Prvou Sviatosťou je

Sviatosť-Prijímanie Anjela Slnka,
Jeho, čo vychádza každé ráno,
Ako nevesta zo svojej izby,
Aby vylial na svet svoje zlaté lúče.
Ó ty, nesmrteľný, žiariaci,
Anjel Slnka na bystrom koni!
Niet tepla bez teba,
I ohňa niet bez teba,
A niet bez teba života.
Áno, skláňam sa pred tebou
A silou tvojou malé zrnko
Stane sa riekou zlatistých obilnín,
Kolísaných vetrom.
Skrze teba rozkvitá kvietok
V strede tela môjho.
A preto sa neskryjem
Pred tebou.
Anjel Slnka,
Svätý posol Matky Zeme,
Vojdi do svätého chrámu, čo je vo mne,
A daruj mi Plameň Života!

Druhou Sviatosťou
Je Sviatosť-Prijímanie Anjela Vôd,
Jeho, kto zosiela dažď,
Aby padal na zem neplodnú,
Ktorý naplňa suchú studňu po okraj.
Áno, my ťa uctíme,
Vlaha Života.
Z mora nebeského
Vody bežia a tečú
Zo zdrojov nevysychajúcich.
V mojej kvi bije
Tisícka čistých kľúčov,
I pary, i oblaky,
I všetky vody,
Čo sa rozlievajú vo všetkých siedmych Ríšach.
Všetky vody,
Ktoré vytvoril Stvoriteľ,
Sú podstatou vody sväte.
Hlas Hospodinov
Nad vodami;
Boh slávy zaburácal,
Pán nad vodami mnohými.
Anjel vôd,
Svätý posol Matky Zeme,
Vojdi do krvi, čo vo mne tečie,
A omy krv moju dažďom,
Čo padá z nebies,
A nadeľ mi Blahý Život!

Tretia Sviatosť

Je Sviatosť-Prijímanie Anjela Vzduchu,
Jeho, ktorý nesie vôňe
Polí, sladko blahovoňajúce,
Jarných tráv, napojených dažďom,
Roztvárajúcich sa pukov
Narcisa Saronského.
My si ctíme svätý Závan,
Čo sa vznáša povyše
Tvorenia každého.
Lebo, hľa, večné a majestátne
Svätožiarné priestranstvo,
Kde vládnu nespočetné hviezdy,
Je vzduch, nami vdychovaný,
A vzduch, ktorý vydychujeme.
A v okamihu medzi nádychom
A výdychom našim
Skryté sú všetky tajomstvá
Nekonečnej Záhrady.
Anjel Vzduchu,
Svätý posol Matky Zeme,
Vnikni do mňa,
Ako padá lastovička z neba,
Aby som poznal tajomstvá vetra
I hudbu hviezd.

Štvrtá Sviatosť

Je Sviatosť-Prijímanie Anjela Zeme,
Jeho, ktorý rodí obilniny i prúty viniča
Z plnosti zeme,
Jeho, ktorý rodí deti
Z bedier muža a ženy.
Toho, ktorý obrába zem
Ľavou rukou svojou i pravou,
Tomu sa bude rodiť
Hojnosť plodov a obilnín,
Zlatistých letorastov,
Vyrastajúcich zo zeme
S nástupom jara,
Do diaľav, ktoré dosahuje zem,
Do diaľav, do ktorých sa tiahnu rieky,
Do diaľav, v ktorých Slnko ešte vychádza,
Aby darovalo človeku potravu jeho.
Áno, ja chválorečím tejto širokej zemi,
S v diaľke končiacimi cestami,
Úrodnej, plodnej,
Materi tvojej, svätá ratolesť!
Ano, ja chválorečím zeme,
V ktorých ty vyrastáš,
Blahovonný, rýchlo sa plodiaci,
Dobrý výhonok Hospodina.

Ten, kto pestuje zrno, plody i trávy,
Pestuje Zákon.
A úroda jeho bude hojná,
I obilie jeho bude zrieť na pahorkoch.
A za odmenu nasledujúcim Zákon
Pán zjavil nám Anjela Zeme,
Svätého posla Matky Zeme,
Aby vytvoril rast rastlín
A plodným spravil ženské lono -
Hľa, nie je zem zbavená naveky
Detského smiechu.
Uctime si Pána v ňom!

Piata Sviatosť
Je Sviatosť-Prijímanie Anjela Života,
Jeho, ktorý dáva človeku silu a pevnosť.
Lebo hľa, ak vosk nie čistý,
Ako že dá svieca stály plameň?
Stúpaj že k vysoko vyrasteným stromom
A pred jedným z nich, prekrásnym,
Vysoko vyrasteným a mohutným,
Povedz takéto slová:
«Bud' zdravý! Ó, dobrý strom živý,
Stvorený Tvorcom!»
A vtedy Rieka Života
Bude prúdiť medzi tebou a bratom tvojim,
Stromom,
A prebývať bude s tebou zdravie tela
I rýchla ľahkosť nôh,
I naplnia sa uši sluchom,
I ruky silou,
I oči tvoje sa stanú orlými.
Takáto Sviatosť-Prijímanie
Je Anjela Života,
Svätého posla Matky Zeme.

Šiesta Sviatosť
Je Sviatosť-Prijímanie Anjela Radosti,
Jeho, ktorý schádza na zem,
Aby každého človeka obdaril krásou.
Lebo Hospodín sa nectí v smútku
I nie v nárekoch zúfalstva.
Zanechajte že svoje náreky a žalovania,
Spievajte Pánovi pieseň novú;
Spievajte Pánovi, celá zem.
Hľa, veselia sa nebesá,
I hľa, oslavuje zem.
Hľa, raduje sa pole,
Hľa, tliekajú rieky,
Hľa, jasajú spolu hory
Pred tvárou Hospodina.

A tak vyjdíte s veselost'ou
A budete sprevádzaní s mierom:
Hory i kopce
Budú spievať pieseň pred vami.
Anjel Radosti,
Svätý posol Matky Zeme,
Budem spievať Pánovi
Po celý môj život,
Budem spievať môjmu Bohu,
Dokiaľ som.

Siedma Sviatosť
Je Sviatosť-Prijímanie Matky Zeme.
Jej, posielajúcej anjelov,
Aby usmernili tie Korene človeka
I pohrúžili ich hlboko do blahoslavenej pôdy.
Zvolajme že k Matke Zemi!
Svätá Ochranička!
Chrániaca!
Ona obrodí vesmír!
Jej je zem
A čo ju naplňa, vesmír
A všetko žijúce v ňom.
My si ctíme dobrú, silnú,
Blahodárnu Matku Zem
A všetkých jej anjelov.
Štedrá, statočná,
Plná sily;
Blaženosť darujúca, milosrdná,
Obdarujúca zdravím.
Tvojím svetlom a slávou
Prerastajú rastliny zo zeme
Neustálymi jarami.
Tvojím svetlom a slávou
Dujú vetry
A zháňajú mraky
Neustálymi jarami.
Matka Zem a ja sme podstatou Jedno.
V nej sú moje korene,
A ona sa zo mňa raduje,
Ako velí svätý Zákon».

Nastalo veľké mlčanie, lebo počuvší rozmýšľali nad slovami Ježiša. A nová sila sa do nich vliala, i túžba a nádej im ožiarili ich tváre. A vtedy jeden človek povedal: «Učiteľ, naplnila nás túžba začať Sviatosť-Prijímania našej Matky Zeme, vysadivšej Velikú Záhradu Zeme. Ale čo anjeli Otca Nebeského, ktorí vládnu nocou? Ako máme s nimi hovoriť, keď sú nad nami a neviditeľní našimi očami? Lebo my môžeme vidieť slnečné lúče a cítiť chladnú vodu potoka, v ktorom sa umývame, i teplo hrozna, zrejúceho na viniči, pod našimi prstami. No anjeli Otca Nebeského sú neviditeľní, nepočuteľní, nehmatateľní. Akože máme s nimi hovoriť a vojsť do ich Nekonečnej Záhrady? Učiteľ, povedz, čo máme robiť».

A Slnko ranné ožiarilo jeho hlavu slávou, i Ježiš pozrel na nich a povedal:

«Deti moje, či je vám vedomé, že Zem
I všetko v nej žijúce
Je len odrazom
Cárstva Otca Nebeského?
A ako ste dostávali jedlo a útechu
Od matky, keď deťmi ste boli,
No vyšli na pole s otcom svojim,
Keď ste vyrástli,
Tak isto aj anjeli Matky Zeme
Nasmerujú vaše kroky
K tomu, kto je Otec váš,
I ku všetkým jeho anjelom svätým,
Aby ste spoznali svoj skutočný dom
A stali sa skutočnými Synmi Božími.
V našom detstve
Vidíme slnečné lúče,
No nie Silu, ktorá ich vytvára;
V našom detstve
Počujeme zurčanie potoka,
No nie Lúbosť, ktorá ho vytvára;
V našom detstve
Vidíme hviezdy,
No nie ruku, ktorá
Posiala nimi nebo,
Doslova oráč, rozhadzujúci osivo.
A len Prijímajúc
Anjelov Otca Nebeského,
Sa naučíme vidieť neviditeľné,
Počuť nepočuteľné
A hovoriť nevyslovené slovo.

Prvá Sviatosť
Je Sviatosť-Prijímanie Anjela Sily,
Jeho, dávajúceho Slnku žiar
A usmerňujúceho ruku človeka
Vo všetkej jeho práci.
Teba, Otec náš Nebeský,
Viedla táto Sila,
Keď si zapovedal a chránil cestu
Pre všetkých a pre každého.
Tvojou silou
Nohy moje ma smerujú
Cestou Zákona;
Tvojou silou
Ruky moje všíia prácu tvoju.
Hľa, tečie zlatá rieka sily
Ku mne od teba po veky večné
I obráti sa moje telo k tebe
Ako sa kvietok obracia k Slnku.
Lebo niet sily pomimo tej,
Ktorá pochádza od Otca Nebeského;

Všetko iné je len spánok prachu mŕtveho,
Oblak, klžúci sa po slnečnej tvári.
Človek nemá moc
Nad duchom
A nemá moc nad dňom smrti.
Len Sila, čo pochádza od Boha,
Je schopná nás vyvieŕ z Grádu Smrteľného.
Usmerni že prácu a diela naše,
Ó, Anjel Sily,
Svätý posol Otca Nebeského!

Druhá Sviatosť
Je Sviatosť-Prijímanie Anjela Lúbosti,
Jeho, ktorého vody celiace
Tečú neustálym prúdom
Z Mora Večného.
Milení! Lúbme sa navzájom,
Lebo Lúbosť je od Otca Nebeského,
A každý Lúbiaci
Je zrodený z Nebeskej Hodnosti
A pozná anjelov.
Lebo ak niet Lúbosti -
Aj srdce ľudské zoschne a puká,
Podobne dnu suchej studne,
A slová jeho sú prázdne,
Ako dutá tekvica.
Reč že Lúbiaceho — plástový med,
Sladký pre dušu.
Slová Lúbosti v ústach človečích sú
Hlbiny vody;
Zdroj Lúbosti je
Prúdiaci potok.
Hľa, bolo povedané v dni dávne:
Lúb Otca tvojho Nebeského
Celým srdcom svojim,
I celou myslou svojou,
I každým činom tvojim,
A Lúb bratov svojich
Ako seba samého.
Otec Nebeský je Lúbosť,
A prebývajúci v Lúbosti,
Prebýva v Otcovi Nebeskom,
A Otec Nebeský prebýva v ňom.
Nemajúci Lúbosti je podobný túlavému vtáčat'u,
Vyhodenému z hniezda;
Pre neho — zhorklo obilie
A vody majú horkú chuť.
Kto hovorí:
«Ja Lúbim Otca Nebeského,
Ale brata svojho nenávidím»,
Ten je luhár:

Lebo neľúbiaci brata svojho,
Ktorého vidí,
Ako môže ľúbiť Otca Nebeského,
Ktorého nevidí?
Tak poznáme Deti Svetla:
Tých, ktorí chodia pred Anjelom Lúbsti,
Lebo oni ľúbia Otca Nebeského
I ľúbia bratov svojich,
I nasledujú svätý Zákon.
Lebo silnejšia je ľúbst',
Nežli toky vôd hlbokých,
I silnejšia je ľúbst', než smrť.

Tretia Sviatosť
Je Sviatosť-Prijímanie Anjela Múdrosti,
Jeho, ktorý robí človeka slobodným od strachu,
Dušu jeho širokou
A svedomie ľahkým:
Svätá Múdrost',
Poznanie, čo neprestajne odkrýva sa,
Ako zvitok svätý,
No nie skrze učenie ono prichádza.
Každá múdrost' pochádza
Od Otca Nebeského
I v ňom naveky prebýva.
Kto spočíta piesok morský
A kvapky dažďa,
I dni večnosti?
Kto zmeria výšky nebeské
A šíriny zemskej?
Kto ukáže začiatok
Múdrosti?
Múdrost' bola vytvorená
Pred všetkými vecami.
Zbavený múdrosti
Je podobný tomu, kto hovorí stromu
«Vstaň!» a nemému kameňu:
«Zobud' sa a uč sa!»
Prázdne sú jeho slová
A nebezpečné činy,
Ako u dieťaťa, ktoré trasie mečom svojho otca,
Neuvedomujúc si jeho ostrosť.
Pod vencom múdrosti
Rozkvitá Svet
I dokonalé zdravie,
Akéto podstatou sú dary Božie!
Ó, ty, Nebeská Hodnosť!
Aj ty, Anjel Múdrosti!
Ja budem si ťa ctieť
I Otca Nebeského,
Ktorého opaterou

Mysel' je, podobne ako rieka,
Tečie cez nás
K Moru Večnosti.

Štvrtá Sviatosť

Je Sviatosť-Prijímanie Anjela Života Večného,
Jeho, ktorý prináša zvesť o večnosti
Človeku.

Lebo kráčajúci pred anjelmi
Naučí sa vznášať sa
Povyše oblakov,
A dom jeho bude
V Mori Večnom,
Kde stojí svätý Strom Života.

Neočakávaj smrť,
Aby sa ti odhalilo veľiké tajomstvo:
Lebo ak neznáš ty Otca Nebeského,
Pokiaľ tvoje nohy šliapu po prašnej zemi,
Tak zostane po tebe v živote nastávajúcom
Jedine iba tieň.

Tu a teraz
Odkrýva sa tajomstvo.

Tu a teraz
Zdvíha sa opona.
Neboj sa, ó, človek!
Anjel Života Večného
Ťa drží svojimi krídlami
A vynáša k cestám hviezd,
I Luny, i Slnka,
I nekonečného Svetla,
Tečúceho medzi nimi,
Vo večnom kruhu,
A letí k Nebeskému Moru Života Večného.

Piata Sviatosť

Je Sviatosť-Prijímanie Anjela Práce,
Jeho, ktorý spieva v bzučaní včely,
Neprestajne zbierajúcej med zlatistý;
I vo fujare pastiera,
Nespiaceho, aby sa nerozpáchlo stádo jeho;
I v speve devy,
Kladúcej ruku svoju na vreteno.

A ak ty dumeš, že oni
Nie sú tak nádherní v očiach Hospodina,
Ako najhorlivejšie z modlitieb,
Echom letiacich z vysokánskych vrchov,
Tak vtedy sa ty naisto mýliš.

Lebo čestná práca pokorných rúk
Je každodennou modlitbou blahorečenia,
A hudba pluhu
Je radostnou piesňou pred Hospodinom.

Jediaci chlieb prázdnoty
Umrie od hladu,
Lebo pole, plné kamenia,
Len kamene prináša.
Deň pre neho je bez zmyslu,
A noc je trpkým putovaním do zlých snov.
Rozum lenivca
Je plný plev nespokojnosti;
No ten, kto kráča
Pred Anjelom Práce,
Má v sebe pole, večne rodiace,
Kde vinič a obilie,
I všetky trávy príjemne voňajúce
Rastú v hojnosti.
Čo zaseješ, to aj zožneš.
Človek, usilujúci sa k Bohu a poslanie svoje znajúci,
O iné požehnanie neprosí.

Šiesta Sviatosť
Je Sviatosť-Prijímanie Anjela Mieru,
Jeho, ktorého bozky darujú pokoj,
Ktorého tvár je ako hladina
Nebúrlivých vôd
Odrážajúcich tvár Luny.
Vyzývam k Mieru,
K dychu priateľskému,
K ruke, čo vyrovná znepokojené čelo.
V cárstve Mieru
Niet ani hladu, ani smädu,
Ani chladného vetra, ani spaľujúceho,
Ani starosti, ani smrti.
Ten, kto nemá mier v duši,
Nemá ani miesta, kde by vybudoval
Chrám Svätý;
Lebo ako ma stavať tesár
Uprostred víchra?
Sejúc násilie, zožneš
Len spustošenie,
Na vyschnutej hline
Nevypestuješ živý plod.
Teba ja hľadám, ó, Anjel Mieru,
Ktorý si ako ranná hviezda
Medzi mrakmi,
Ako Luna v úplnku,
Ako olivovník, krásliaci sa plodmi,
I ako Slnko, čo žiari
Na chráme vysokom.
Mier prebýva v srdci mlčania:
Zastavte sa a poznajte, to som Ja, Boh.

Siedma Sviatosť

Je Sviatosť-Prijímanie Otca Nebeského,
Ktorý je
I bude naveky.
Ó, Veliký Stvoriteľ!
Ty si stvoril anjelov nebeských,
Ty si nám ukázal
Nebeský Zákon!
Ty útočisko i moja ochrana,
Ty si odvekovi.
Pane, Ty si pre nás útočisko
Z pokolenia na pokolenie.
Predtým než sa hory zrodili,
Ty si i zem vytvoril
I vesmír od veky vekov,
Ty si Boh.
Kto stvoril vody,
Kto vytvára rastliny?
Kto zapriaha vetrom
Mračná búrky,
Ľahké a najrýchlešie?
Ty, ó, Tvorca Veliký!
Či v našich dušiach
Je zdroj Života Večného?
Kto stvoril Svetlo a Tmu?
Kto pomohol k spánku
I k radosti prebudenia?
Kto zosiela poľnoc
I poludnie?
Ty, ó, Tvorca Veliký!
Ty si stvoril zem
Silou Tvojou,
Schválil vesmír
Múdroťou Tvojou,
I ľúbosťou Tvojou
Rozprestrel nebesá.
Ty, ó, Otec Nebeský,
Odhaliť si prírodu Tvoju,
Ktorá je silou
Anjelov Svätého Cárstva Tvojho.
Nesmrtelnosť i Nebeskú Hodnosť
Ty si daroval, ó, Stvoriteľ,
A nad všetkým je
Zákon Tvoj Svätý!
Budem oslavovať diela Tvoje
Piesňami ďakovnými
Neprestajne,
Z pokolenia na pokolenie po všetky časy.
S nástupom rána
Ja objímam Matku svoju,
S nástupom noci
Zjednocujem sa s Otcom mojím,

A na konci rána i večera
Nasiaknem Zákonom Ich
A nepreruším tieto Sviatosti-Prijímania
Do skončenia vekov».

A veľké mlčanie zahalilo zem i nebo, a mier Otca Nebeského a Matky Zeme sa usadil na hlave Ježiša a mnohých, čo boli s Ním.

Z knihy Ježišovej od esejev Mier sedmoraký

Uvidiac ľudí, On vystúpil na horu, i pristúpili k Nemu Jeho učeníci i všetci tí, ktorí túžili počuť Jeho slovo. A uvidiac, že sa zhromaždili, On, spevniac Svoje ústa, učil ich, hovoriac:

«Mier som priniesol tebe, dieťa moje,
Mier sedmoraký
Matere Pozemskej i
Otca Nebeského.
Mier som priniesol telu tvojmu,
Vedenému Anjelom Sily;
Mier som priniesol srdcu tvojmu,
Vedenému Anjelom Lúbsti;
Mier som priniesol rozumu tvojmu,
Vedenému Anjelom Múdrosti.
S týmito Anjelmi
Sily, Lúbsti a Múdrosti
Prejdeš Siedmimi Cestami
Nekonečného Sadu,
A telo tvoje, srdce i rozum tvoj
Spoja sa v Jednote
V svätom Lete⁵⁰
K Nebeskému Moru Pokoja.

Áno, pravdivo ti hovorím,
Sedem je ciest
Cez Sad Nekonečný,
A každú musí prejsť
Telo, srdce i rozum
Ako jeden,
Aby si nezakopol a nepadol
Do priepasti prázdnoty.
Lebo ako vták nepoletí na jednom krídle,
Tak isto aj Vták Múdrosti tvojej
Potrebuje dve krídla Sily a Lúbsti,
Aby vzlietol nad priepasťou,
K svätému Stromu Života.

Lebo osamote telo
Je opustený dom, viditeľný zďaleka:

⁵⁰ V svätom Lete – od slova letieť, a nie od slova leto ako ročné obdobie – pozn. prekl.

Čo sa javilo nádherným,
Stane sa ruinou spustnutou,
Ak sa priblížite k nemu.
Telo osamote
Je triga⁵¹ pozlátená,
Postavená na piedestál vytvorený ňou,
Aby ju nepošpinila zem.
No premenená na idol zlatý,
Stala sa ohavnou a stratila krásu,
Lebo len v pohybe
Odkrýva sa jej určenie, poslanie.
Podobné prázdnej tme za oknom,
Keď vietor rozfukáva sviecu,
Je telo osamote,
Bez srdca i rozumu,
Ktoré ho naplňajú svetlom.

A osamote srdce
To je Slnko bez zeme, aby ju osvecovalo,
Svetlo v prázdnote,
Teplá guľa, utopená
V mori tmy.
Lebo keď človek ľúbi,
Táto ľúbosť sa mení
Na záhubu jeho,
Ak nemôže natiahnuť ruky
Pre dobrú vec,
A nemá rozum,
Tkajúci z plameňa želania
Koberec spevu žalmov.
Podobné víchru v pustine
Je osamotené srdce,
Bez tela i rozumu,
Aby ho viedli, spievajúce,
Medzi cyprusy a sosny.

A rozum samotný
To je posvätný zvitok,
Ktorý zostarol rokmi
A náleží ohňu.
Pravdivosť a krása slov jeho
Nezmenili sa,
No oči už nemajú síl prečítať
Vybledlé písmená,
Na prach sa on rozpadá v rukách.
Tak je aj rozum bez srdca,
Aby mu dalo slová,
I bez tela,

⁵¹ *triga* – starorímsky voz s trojzáprahom – pozn. prekl.

Aby konalo diela jeho.
Lebo čo čaká múdrosť,
Zbavenú srdca, ktoré cíti,
A jazyka, ktorý vyslovuje reči jej?
Neplodný, podobný lonu stareny,
Je rozum samotný,
Bez srdca a tela,
Ktoré životom naplňajú ho.

Lebo pravdivo ti hovorím,
Telo, srdce a rozum sú podobné
Trige, koňovi i vozatajovi.
Triga je telo,
Oblečené silou, aby vyplnilo vôľu
Otca Nebeského
A Matky Pozemskej.
Srdce je kôň jarý,
Oblečený krásou a odvahou,
Čo chrabro ťahá trigu
Tam, kde rovná cesta je,
I tam, kde polená a skaly
Ležia na jeho ceste.
Vozataj je rozum,
Držiaci opraty múdrosti,
Vidiaci z vyvýšeniny, čo leží
Ďaleko za horizontom,
Kopytám a kolesám raziacim si cestu.

Vnímaj, nebo,
Ja budem hovoriť;
A počúvaj, zem,
Slová úst mojich.
Vyleje sa, ako dážď, učenie moje,
Ako rosa, reč moja,
Ako jemný dážď na zeleň,
Ako lejak na trávu.

Blahoslavené Dieťa Svetla,
Pevné telom,
Lebo ono je jedno so zemou.
Ty musíš sláviť sviatok každodenný
So všetkými darmi Anjela Zeme:
Zlatistým zrnom a chlebom,
Purpurovým viničom jesenným,
Zrelými plodmi drevín
I jantárovým včelím medom.
Ponor sa do vzduchu sviežeho
Lesov a polí
A tam, v lesoch a poliach,
Nájdeš Anjela Vzduchu.
Zhod' odev i obuv svoju

A dovoľ Anjelovi Vzduchu
Objat' celé telo tvoje.
A vtedy dýchaj hlboko a dlho,
Aby Anjel Vzduchu
Mohol vojsť v telo tvoje.
Vstúp do chladnej, prúdiacej rieky
A dovoľ Anjelovi Vôd
Objat' celé telo tvoje.
Oddaj sa celé jeho roztvoreným rukám
A tak často, ako pohybuješ vzduch
Dýchaním svojim,
Hýbaj svojim telom aj vody.
Hľadaj Anjela Slnka
A vstúp do objatí jeho,
Očisťujúcich plameňom svätým.
Všetko toto povedané je v svätom Zákone
Matky Pozemskej,
Porodivšej ťa.
Najdúvši mier s telom svojim
Pozdvihne chrám svätý,
V ktorom bude naveky žiť
Duch Boží.
Poznaj tento mier rozumom,
Prahni po ňom srdcom
A naplni týmto mierom telo svoje.

Blahoslavené Dieťa Svetla,
Múdre rozumom,
Lebo ono vytvorí nebesia.
Rozum múdreho,
Je ako pole starostlivo zorané,
Rodiace obilné klíčky.
Lebo ukáž múdre mu
Priehršte semien
A on uzrie očami rozumu
Pole zlatistej pšenice.
No ukáž priehršte semien
Hlupákovi
A on uvidí len to, čo je pred ním,
A nazve zrno smetím ničotným.
A tak ako pole múdreho
Prináša zrno v hojnosti,
A na poli hlupáka
Celá úroda je kamením,
Tak isto aj naše myšlienky.
Tak isto ako snop pšenice zlatej
Leží, schovaný, v malom zrne,
Tak aj cárstvo nebeské
Je skryté v našich myšlienkach.
Ak sa naplnia
Silou, Lúbosťou a Múdroťou

Anjelov Otca Nebeského,
Tak oni nás ponosú
K Nebeskému Moru.
No ak ich poškvrníme
Zhýralosťou, zlobou, neznalosťou,
Oni prikujú naše nohy
K stĺpom útrap a múk.
Nikto nemôže slúžiť dvom pánom,
Tak nemôžu aj myšlienky zlé skrývať sa v rozume,
Naplnenom Svetlom Zákona.
Najdúvši mier s rozumom svojim
Naučil sa kráľovať
Kráľovstvu anjelov.
Poznaj tento mier rozumom,
Prahni po ňom srdcom
A naplni týmto mierom telo svoje.

Blahoslavené Dieťa Svetla,
Čisté srdcom,
Pretože ono uzrie Boha.
Lebo ako Otec Nebeský ti daruje
Ducha svojho svätého,
A Matka Pozemská ti daruje
Telo svoje sväté,
Tak aj ty musíš darovať ľúbosť
Všetkým bratom svojim.
Skutoční bratia tvoji sú tí,
Ktorí činia vôľu Otca Nebeského
A Matky Pozemskej.
Nech tvoja ľúbosť bude ako Slnko,
Čo svieti všetkým tvorom pozemským,
Neoddeľujúc jedno steblo trávy
Od druhého.
A potečie táto ľúbosť, ako vody prameňa,
Od brata k bratovi,
A vytekajúc,
Bude sa znova dopĺňať,
Lebo ľúbosť je večná.
Silnejšia je ľúbosť,
Než prúdy vôd hlbokých,
A silnejšia je ľúbosť než smrť.
Ak niet v človeku ľúbosti,
On buduje múr medzi sebou
A všetkými tvormi pozemskými
A žije za tým múrom
V osamotení a mukách.
Alebo sa môže stať krútnavou,
Ktorá stiahne do hlbín svojich
Všetkých, čo priplávu k nej príliš blízko.
Lebo srdce je more so silnými vlnami,
Ľúbosť i múdrosť miernia ho,

Ako teplé Slnko, čo, preraziac mraky,
Upokojuje nepokojné more.
Najdúvši mier so svojimi bratmi
Vošiel do cárstva Ľúbosti,
On uzrie tvár Božiu.
Poznaj tento mier rozumom,
Prahni po ňom srdcom
A naplň týmto mierom telo svoje.

Blahoslavené Dieťa Svetla,
Ktoré buduje na zemi
Kráľovstvo nebeské,
Lebo ono bude žiť v oboch svetoch.
Nasleduj Zákon
Bratstva, hlásiaci,
Že nikto nemusí mať bohatstvo
A nikto nemusí žiť v biede,
A všetci musia obrábať spolu
Sad Bratstva.
A napriek tomu má každý sledovať svoju cestu
A prijímať sa v srdci svojom.
Lebo v Sade Nekonečnom
Mnoho je kvietkov rôznych,
A kto povie: hľa, tento je lepší,
Pretože ozdobil sa purpúrom,
Alebo: hľa, tento je prekrásny,
Pretože jeho stonka je dlhšia a tenšia?
A hoc sa rôznia bratia
Silou telesnou,
Tak všetci pracujú
V sade Matky Pozemskej
A všetci pozdvihujú hlasy svoje
V chvále Otcu Nebeskému.
A spolu lámu oni chlieb posvätný
A v tichosti delia posvätný pokrm
Blahorečenia.
Nebude mier medzi ľuďmi,
Dokiaľ sa nestane zem
Jednotným sadom bratstva,
Lebo odkiaľ vziať mier,
Keď každý hľadá výhody pre seba
A predá dušu svoju do otroctva?
Ty že, Dieťa Svetla,
Vospolok zíd' sa s bratmi svojimi
A potom vyprav sa
Učiť cestám Zákona
Tých, ktorí začujú ťa.
Najdúvši mier s bratstvom ľudí,
Sa zmenil
Na spolupracovníka Božieho.
Poznaj tento mier rozumom,

Prahni po ňom srdcom
A naplni týmto mierom telo svoje.

Blahoslavené Dieťa Svetla,
Študujúce Knihu Zákona,
Lebo ono bude sviecou
V mraku nočnom
A ostrovom pravdy
V mori lži.
Lebo vedz, že slovo písané,
Ktoré pochádza od Boha,
Je odrazom Mora Nebeského,
Tak ako jasné hviezdy
Sú podstatou odrazu tváre nebies.
A ako slová Starovekých
Vrastené sú dlaňou Božou
Do posvätných zvitkov,
Tak aj Zákon je vysekaný na srdciach
Spravodlivých⁵², ktorí študujú ho.
Lebo povedané je starovekými,
Že na počiatku boli na zemi
Velikáni,
Silní, od dávnych čias slávní ľudia.
Deti Svetla
Sú povinné uchovávať a zachovávať
Slovo písané,
Inak budeme opäť ako zvery
A nepoznáme Kráľovstvá anjelov.
Vedz takisto,
Že v slove písanom
Ty nájdeš len Zákon
Nenapísaný;
Tak potok, čo tryská zo zeme,
Má žriedlo, schované
V tajných hĺbinách zeme.
Zákon napísaný
Je len nástroj, čo pomáha
Pochopiť Zákon nenapísaný,
Podobne tomu, ako nemá drevená vetva
Sa stáva flautou, spievajúcou
V rukách pastiera.
Mnoho je takých,
Ktorí zostanú v tichej

⁵² V origináli *праведных*. Do slovenčiny bežne prekladané ako spravodlivých. No význam, obsah ruského slova *праведный* nemá ani v slovenčine, ani v češtine plnohodnotný prekladový ekvivalent. Pod slovom *праведный* sa v ruštine chápe: 1. Prísne dodržiavajúci pravidlá religióznej mravnosti (religiózný – to nie je to isté ako náboženský); bohobojný, zbožný, bezhriešny. 2. Zodpovedajúci normám religióznej morálky, normám mravnosti (zdroj:

<http://gramota.ru/slovari/dic/?word=%D0%BF%D1%80%D0%B0%D0%B2%D0%B5%D0%B4%D0%BD%D1%8B%D0%B9&all=x>) – pozn. prekl.

Doline nevedomosti,
Kde deti sa hrajú
A motýle tancujú pod Slnkom
Všetok krátky čas života svojho.
No nie my zabývame sa tu,
Lebo vynárajú sa vpredu drsné
Hory učenia.
Mnoho je takých,
Ktorí sa boja ich prejsť,
A mnoho je takých,
Ktorí zrútili sa, v krvi a v ranách,
Z ich strmých a nerovných svahov.
No viera vedie nás
Nad rozďavenou priepasťou
A pevne zašliapava noha
Ostré kamene.
Za ľadovým vrcholom zápasov
Ležia nádhera a mier
Nekonečného Sadu Poznania,
Kde význam Zákona
Odkrýva sa Deťom Svetla.
Tam, v húštine lesnej,
Stojí Strom Života,
Tajomstvo tajomstiev.
Najdúvši mier
S učením Starovekých,
Vo svetle rozumu,
Vo svete prírody,
V štúdiu Slova Svätého,
Vošiel do utajeného oblakom
Čertogu⁵³ Starovekých,
Obydlia Bratstva Svätého,
O ktorom nemôže hovoriť človek.
Poznaj tento mier rozumom,
Prahni po ňom srdcom
A naplni týmto mierom telo svoje.

Blahoslavené Dieťa Svetla,
Poznavšie Mat' svoju Pozemskú,
Lebo Ona daruje život.
Vedz, že Matka tvoja je v tebe
A ty v Nej.
Ona nosila ťa
I dala ti život.
Ona je Tá, ktorá ti dala telo,
A Jej, keď nastane deň,
Vrátiš ty telo svoje.
Vedz že, že krv, čo prúdi v tebe,

⁵³ Čertog – honosný palác, v tomto kontexte honosné sídlo – pozn. prekl.

Zrodená je z krvi
Tvojej Matky Pozemskej.
Krv Jej sa leje z mračien,
Tryská z vnútra zeme,
Klokotá v horských potokoch,
Tečie široko v riekach rovinných,
Drieme v jazerách,
Vzdúva sa mocne v búrlivých moriach.
Vedz že, že vzduch, ktorý ty dýchaš,
Zrodený je z dychu
Tvojej Matky Pozemskej,
Dych Jej naplňa blankytom
Výšiny nebeské,
On šumí v horských vrcholoch,
Šepce v lísti lesnom,
Vlní steblá polí,
Drieme v hlbokých dolinách,
Naplňa púšte páľavým žiarom.
Vedz že, že pevnosť kostí tvojich
Zrodená je z kostí
Tvojej Matky Pozemskej,
Zo skál a kameňov.
Vedz, že jemné telo tvoje
Zrodené je z tela
Tvojej Matky Pozemskej,
Jej, ktorej telo nalieva sa jantárom
I purpúrom v plodoch drevín.
Svetlo očí tvojich,
Sluch uší tvojich,
I ony zrodené sú
Z farieb a zvukov
Tvojej Matky Pozemskej,
Ktorá objíme ťa,
Ako vlny morské objímu rybu,
Ako víry vzdušné objímu vtáka.
Pravdivo hovorím ti,
Človek je Syn
Matky Pozemskej,
A od Nej Syn Človečí
Dostáva celé telo svoje,
A takisto ako telo dieťaťa
Rodí sa z brucha matky jeho.
Pravdivo hovorím ti,
Ty si jedno s Matkou Pozemskou,
Ona je v tebe a ty si v Nej.
Z nej si bol zrodený,
V Nej ty žiješ
A k Nej sa opäť navrátiš.
A preto skúmaj zákony Jej,
Lebo nikto nežije ani dlho,
Ani šťastlivo,

Iba ten, kto ctí si Matku Pozemskú
A dodržiava zákony Jej.
Lebo dych tvoj je Jej dych,
Krv tvoja je Jej krv,
Kosti tvoje sú Jej kosti,
Telo tvoje je Jej telo,
Oči tvoje i uši tvoje
Sú v podstate Jej oči a uši.
Najdúvši mier so svojou
Matkou Pozemskou
Nikdy nespozná smrť.
Poznaj tento mier rozumom,
Prahni po ňom srdcom
A naplni týmto mierom telo svoje.

Blahoslavené Dieťa Svetla,
Ktoré hľadá Otca Nebeského,
Lebo jeho bude život večný.
Žijúci pod strechou Najvyššieho
Pod prístreším Všemohúceho leží.
Lebo anjelom Svojim prikazuje On o tebe -
Ochraňovať ťa na všetkých cestách tvojich.
Vedz že, že Hospodin
Bol nám útočiskom
Od rodu po rod.
Predtým než sa zrodili hory,
A On vytvoril
Hory a vesmír,
A od vekov po veky
jestvovala ľúbošť
Medzi Otcom Nebeským
A deťmi Jeho.
A ako pretrhnúť túto ľúbošť?
Od počiatku
Do skončenia čias
Posvätný plameň ľúbošti
Žiari nad hlavami Otca Nebeského
A Detí Svetla:
Ako môže zmiznúť taká ľúbošť?
Lebo nie ako sviečka horí ona,
Nie ako požiar, burácajúci v lese.
Hľa, ona rodí sa plameňom
Života Večného,
A tento plameň stratiť sa nemôže.
Ty že, ľubiaci Otca tvojho Nebeského,
Nasleduj prikázania Jeho:
Kráčaj pred anjelmi svätými Jeho
A nájdi mier s Jeho posvätným Zákomom.
Lebo Zákon Jeho je Zákon jediný:
Áno, on je Zákon zákonov,
Zákomom Svojim stvoril On

Zem i nebo ako jedno,
More i hory
Sú v podstate podstavcom Jeho.
Ruky Jeho stvorili nás
A usporiadali nás
I priviedli k rozumu nás,
Aby sme sa naučili Zákon Jeho.
On sa oblieka Svetlom
Ako plášťom,
Rozprestiera nebesá,
Ako šiator.
On robí oblaky Svojou trigou,
Kráča na krídlach vetra.
On posielala pramene do dolín,
Napĺňa stromy mohutné dychom Svojim.
V Jeho ruke sú hlbiny zeme
I vrcholy hôr Jeho sú.
Jeho je more,
A On stvoril ho,
Aj súš vytvorili ruky Jeho.
Nebesia kážu o sláve Božej,
Aj o Zákone Jeho veští zem.
A deťom Svojim
Zveruje Kráľovstvo Svoje,
Tým, ktorí chodia pred anjelmi Jeho,
A nachádzajú mier so Svätým Zákonom Jeho.
Chcete vedieť viac, deti moje?
Ako vysloviť ústami našimi
To, čo vyslovené byť nemôže?
To je ako plod granátového jablka, zjedený nemým:
Ako má povedať o chuti plodu?
Ak povieme, že Otec Nebeský
Prebýva v nás,
Nebesia sa zahanbia;
Ak povieme, že On prebýva mimo nás,
Tak povieme lož.
Oko, skúmajúce diaľavu pozemskú,
A oko, prenikajúce do srdca ľudí,
On urobil jedným.
On je,
On sa neschováva,
On sa objavuje
A neskrýva sa.
Deti moje, niet slov,
Aby som vám povedal, čo On je!
Len to my vieme:
My sme podstatou deti Jeho
A On je Otec náš.
On je Boh náš,
A my — deti pastvy Jeho
I ovce ruky Jeho.

Najdúvši mier
So svojim Otcom Nebeským
Vošiel do Svätyne Zákona Svätého
A uzatvoril závet s Bohom,
Ktorý bude trvať naveky.
Poznaj tento mier rozumom,
Prahni po ňom srdcom,
Naplni týmto mierom telo svoje.
Zem i nebo môžu zaniknúť,
No ani jedno písmeno Zákona Svätého
Nezmení sa a nezmizne.
Lebo na počiatku bol Zákon,
A Zákon bol u Boha,
A Zákon bol Boh.
Nech že Mier Sedmoraký
Otca Nebeského
Prebýva s tebou naveky».

Fragmenty, identické so zvitkami od Mŕtveho mora

A chodil Enoch pred Bohom; a zomrel,
Preto, lebo Boh ho vzal.

«Bytie» essejov 5:24

Zákon zavedený bol v sade Bratstva,
aby presvietil srdce ľudské
a vyrovnal pred ním všetky cesty skutočnej pravednosti,
pokoru ducha, miernosť povahy, súciti blahosklonnosti,
večnú dobrotu, i poznanie, i preniknutie,
i mocnú múdrosť, ktorá verí všetkým dielam Božím,
i presvedčenú vieru v mnohé požehnanie Jeho,
i ducha poznania všetkých vecí Velikej Hodnosti,
oddanú ľúbosť ku všetkým deťom pravdy,
žiarivú čistotu, ktorá sa odvracia od všetkého nečistého,
i tajomstvá vnútorného poznania.

Z «Poučenia v Pravednosti», zvitky od Mŕtveho mora

Ty si mi odkryl Tvoje tajomstvá hlboké.
Všetky veci existujú v Tebe a niet ničoho pomimo Teba.
Podľa Zákona Tvojho si Ty poučil srdce moje,
aby som nasmeroval kroky moje na cestu pravú
a kráčal som pred tvárou Tvojou.

Z «Knihy hymn VII», zvitky od Mŕtveho mora

Zákon zavedený bol, aby dal deťom svetla
svet liečivý a hojný, život dlhý,
plodné semeno blaženosti večnej,
radosť neustálu v nesmrteľnosti večného Svetla.

Z «Poučenia v Pravednosti», zvitky od Mŕtveho mora

Blahorečím Ti, Otče Nebeský,
lebo Ty si ma postavil k prameňu potokov tečúcich,
ku kľúču životodárnemu v suchej zemi,
zvlažujúcemu sad divov večný,
Strom Života, tajomstvo tajomstiev,
z ktorého vyrastajú večne existujúce odnože porastu večného,
aby kúpali svoje korene v potoku života,
napájaného z prameňa večného.
A Ty, Otče Nebeský, prikázal si zachovať plody ich
Anjelom dňa i noci a plameňom Svetla večného osvecovať každú cestu.

Zo «Žalmov Blahorečenia», zvitky od Mŕtveho mora

Blahorečím Ti, Otče Nebeský,
Lebo Ty si ma vzniesol do výšiny večnej,
kde chodím po planine divov.
Ty si mi ukázal ako vystúpiť z pozemskej hĺbky
do Tvojho spoločenstva večného.
Ty si očistil telo moje,
aby sa spojilo s vojmi Anjelov Zeme,
aj ducha môjho, aby som dosiahol spoločnosť anjelov nebeských.
Ty dávaš človeku večnosť,
aby chválil ráno i večer diela a divy Tvoje
piesňou radostnou.

Zo «Žalmov Blahorečenia», zvitky od Mŕtveho mora

Budem oslavovať diela Tvoje v piesňach Blahorečenia,
neprestajne, od veka do veku,
v akomkoľvek dni a pravidelne;
keď zo svojho zdroja svetlo vychádza
i večer, keď svetlo odchádza,
aj pri konci tmy a nástupe dňa,
neprestajne, od zrodzenia do zrodzenia.

Zo «Žalmov Blahorečenia», zvitky od Mŕtveho mora

Požehná ťa On všetkým blahom,
udrží od každého zla
a presvieti srdce tvoje poznaním života,
a obdaruje ťa múdrosťou večnou.
A zošle ti On Sedmoraké požehnanie
Svoje a večný Mier.

Z «Ponaučenia v Pravednosti», zvitky od Mŕtveho mora

S príchodom dňa ja objímam Mat' svoju,
s príchodom noci sa spájam s Otcom mojím,

a s príchodom večera a rána budem sa živiť Ich Zákonom
a nepreruším tieto Prijímania (Sviatosti) do skončenia vekov.

Z «Ponaučenia v Pravednosti», zvitky od Mŕtveho mora

Dvoch duchov on prideliť človeku, aby ten žil s nimi.
To sú duchovia pravdy a lži;
pravdy, zrodenej v zdroji Svetla,
a lži, zrodenej v hlbine tmy.
Panstvo nad všetkými deťmi pravdy
je v rukách Anjelov Svetla,
aby oni chodili cestami Svetla.
Duchovia pravdy a lži bojujú o srdce človeka,
a skutky jeho — jedne múdre, a iné hlúpe.
A nasledujúc pravdu, človek opúšťa tmu.
Blahoslavení sú všetci tí, ktorí spojili svoj osud so Zákonom,
Ktorí sa na všetkých cestách svojich držia pravej cesty.
Požehná ich Zákon všetkým blahom,
udrží od všetkého zla,
a presvieti ich srdcia poznaním života,
a obdaruje ich poznaním večne existujúcich vecí.

Z «Ponaučenia v Pravednosti», zvitky od Mŕtveho mora

Dosiahol som vnútorné pochopenie
a skrze ducha Tvojho vo mne
počul som krásne tajomstvo Tvoje.
Tvojím dopustením vyrazil vo mne prameň poznania -
kľúč sily, tryskajúci vody životodárne,
prúd ľúbosti a všeobjímajúcej múdrosti,
podobný bleskom večného Svetla.

Z «Knihy hýmn», zvitky od Mŕtveho mora.

Z knihy Učiteľa pravednosti esejev

A Učiteľ prišiel na breh potoka, pri ktorom sa zhromaždili túžiaci počuť slova jeho.
I požehnal On ich a spýtal sa, v čom spočívajú ich žiale. I jeden z ľudí povedal: «Učiteľ,
povedz, čo si máme ceniť a od čoho sa máme odvracať?»
A Učiteľ odvetil, hovoriac: «Všetky bolesti, ktorými trpí človek, sú zosielané tým, čo je mimo
nás; lebo to, čo je v nás, nikdy nám nespôsobí útrapy. Dieťa umiera, hynie bohatstvo, zhoria
dom i polia a ľudia sú bezmocní, oni volajú: «Čo mám teraz robiť? Čo ma ešte postihne?
Kedy to všetko skončí?» To sú slová ľudí, ktorých smútok i radosť je v tom, čo ich postretlo,
k čomu oni sami ruky nepriložili. No ak trúchlime nad tým, čo nie je v našej moci, podobní
sme dieťaťu, ktoré plače, keď Slnko schádza z oblohy. Povedané bolo za starých čias: neželaj
si nič, čo má tvoj sused; teraz tak isto ja ti hovorím: neželaj si nič, čo nie je v tvojej moci, lebo
iba to, čo je v tebe, ti patrí, to, čo je mimo teba, patrí inému. V tom je aj šťastie: vedieť, čo je

tvoje, a čo nie je tvoje. Ak usiluješ o život večný, drž sa tej večnosti, čo je v tebe, a nechvataj po tieňoch sveta ľudského, v ktorých sa skrýva semä smrti.⁵⁴

No to, čo sa stáva mimo teba, či ono je v tvojej moci? Nie, nie je v moci tvojej. A vari znanie tvoje o dobre a zle nie je v tebe? V tebe je. Či potom nie v tvojej moci je nazerať na všetko prebiehajúce, ožarujúc sa svetlom múdrosti a ľúbosti, namiesto zúfalstva a smútku? V tvojej. Či môže ti nejaký človek v tom zabrániť? Nikto nemôže. Takže nehlásaj: «Čo mám teraz robiť? Čo ma ešte postihne? Kedy to všetko skončí?» Lebo hocičo sa môže stať, no ty to posudzuj, ožarujúc sa svetlom múdrosti a ľúbosti, a nazeraj na všetky veci očami anjelov. Lebo vážiť šťastie svoje, kladúc na druhú miskú váh to, čo ťa môže postihnúť, znamená žiť životom otrocka. Žiť že životom anjelov, hovoriacich v tvojom vnútri, znamená byť slobodným. Ži v slobode, ako skutočný syn Boží a skláňaj hlavu iba pred prikázaniami posvätného Zákona. Žiť treba tak, aby, keď Anjel Smrti príde k tebe, si mohol ruky svoje vystrieť k Bohu a povedať:

Sviatosťami, ktoré som od Teba dostal za poznanie Zákona Tvojho a za to, že som chodil cestami anjelov, ja som nepohrdol; ja som nehanobil Teba mojimi činmi; pohľad, ako som používal oko, obrátené do vnútra; vari som čo i len raz Teba potupil? Vari som bedákal nad tým, čo ma postihlo, alebo si želal, aby sa iné stalo? Vari som si prial prestúpiť Zákon Tvoj? Za to, že Ty si mi dal život, som Ti vdáčný, i za všetko, čo si Ty mne dal; do tohto dňa som používal to, čo je Tvoje, a som spokojný; vezmi všetko späť a daj kam chceš, podľa výberu Tvojho, lebo každá vec – Tvoja je, dokonca aj vo večnosti.

Vedz že, že nikto nemôže slúžiť dvom pánom. Nedá sa želať si aj všetky svetské bohatstvá aj Cárstvo Nebeské. Nedá sa želať si vlastniť zeme a moc nad ľuďmi i Cárstvo Nebeské.

Bohatstvo zeme a moc, všetko to nepochádza od človeka, lebo oni sú podstatou tvorenia celého sveta. No Cárstvo Nebeské je Tvoje naveky, lebo je vnútri teba. A ak si budeš priateľ a hľadať to, čo ti nepatrí, potom naisto stratíš to, čo je tvoje. Vedz že, lebo pravdivo ti hovorím, že nič sa nedáva zadarmo. Lebo každá vec vo svete ľudí a anjelov má svoju cenu.

Ten, kto zbiera poklady a bohatstvo, je nútený pobehovať, bozkať ruky tým, koho on nemiluje, padať od únavy pri cudzích dverách, hovoriť a vytvárať mnoho lží, prinášať dary zo zlata a striebra i vonných olejov; toto všetko a mnoho iného musí robiť človek, aby získal bohatstvo a pocty. A všetko toto dosiahnuť, čo si Ty získal? Azda prinesie ti bohatstvo a moc slobodu od strachu, pokoj mysle, deň, prežitý s anjelmi Matky Zeme, noc, prežitú v zaopatreniach anjelmi Otca Nebeského? Očakávaš azda, že za nič dostaneš veci tak veľké? Ak má človek dvoch pánov, tak on buď nenávidí jedného a miluje druhého, alebo jedného sa drží, a od druhého sa odvracia. Nedá sa slúžiť i Bohu i svetu. Studňa môže vyschnúť, drahocenný olej sa rozliať, dom tvoj zhorieť, úroda byť biednou, ale ty musíš hľadiť na to, čo ťa postihne, s múdrosťou a ľúbosťou. Dažde znova naplnia studňu, dom sa nanovo postaví,

⁵⁴ *Všetky bolesti, ktorými trpí človek, sú zosielané tým, čo je mimo nás; lebo to, čo je v nás, nikdy nám nespôsobí útrapy. Možnože niektorí z vás, čitateľov týchto riadkov, zostanú v pomykove. Najmä tí, ktorí navštevujú rôzne duchovné cvičenia, či kurzy. Všade hlásajú a učia vás, že ak sa človeku deje niečo zlé, je príčina v ňom, má sa zamyslieť, akými myšlienkami a akým konaním si to na seba privolať. Aj v KSB sú texty o Božom dopustení a zodpovednosti človeka za svoje myšlienky a konanie, či aj to koránické: „Boh nezmení nič, čo sa deje s ľuďmi, pokiaľ oni nezmenia to, čo sa deje v nich.“ Tak ako teraz? Kto má pravdu?*

Všetci! Ak si prečítame celý odsek, v ktorom sa nachádza vyššie zmieňované Ježišovo prehlásenie, a aj nasledujúce odseky a zamyslíme sa nad tým, tak v podstate zistíme, že si to neodporuje. Všetky tieto priania, túžby a ľpenie na pomínutelných veciach vychádzajú z nás, z našej psychiky, a zároveň tieto priania, túžby po márnostiach boli do našej psychiky zoslané tým, čo je mimo nás: kultúrou danej spoločnosti, jej zvykmi, tradíciami, hodnotovými rebríčkami, vštepovanými do nás od mala... Majú pravdu všetky duchovné školy, KSB i Korán – útrapy si zapríčiňuje jediniec sám. No pravdu má aj Ježiš, lebo to, čo v psychike jedinca k týmto útrapam vedie, prišlo k nemu zvonku a je typu usporiadania psychiky Človek cudzie. – pozn. prekl.

zasiate bude nové osivo: všetky tieto veci odídu a znova prídu, aj znova odídu. Cárstvo nebeské je večné, ono neodíde. Nemeň to, čo je večné, na to, čo hneď umrie».

* * *

«Keď sa ťa ľudia spýtajú, z ktorej si krajiny, nehovor, že si z tej či onej krajiny, lebo vskutku, jedno len biedne telo sa rodí v malom kúte tejto zeme. No ty, ó, Dieťa Svetla, patíš k Bratstvu, objímajúcemu všetky nebesá i všetko, čo je za nimi, a od Otca Nebeského bolo zoslané semeno nielen otca tvojho i deda, ale všetkých tvorov, na zemi narodených. Vskutku, ty si syn Boží a všetci ľudia sú ti bratia; a ak je Boh tvoj stvoriteľ, i otec tvoj, i vodič, či neodháňa to od nás všetok žiaľ a strach?

A preto ti hovorím, nepomýšľaj na hromadenie svetských bláh, lebo oni prinášajú len rozklad a smrť. Lebo čím viac bohatstiev zozbieraš, tým hrubšie budú steny tvojej hrobky. Roztvor že dokorán okná duše tvojej a dýchaj svieži vzduch slobodného človeka! A čo sa staráš o odev? Pohľad na poľné ľalie, ako oni rastú: nepracujú, nepradú; ale hovorím vám, že ani Šalamún vo všetkej svojej sláve sa neobliekal tak, ako hocktorá z nich. Aj o obživu, čo sa staráš? Pohľadni na dary Matky Zeme: zrelé plody drevín, zlatisté zrno na poliach. A o domy, i o zeme, čo sa staráš? Nemôže ti človek predať to, čo nemá, a nemôže mať to, čo už je spoločné.⁵⁵ Tebe patrí táto zem široká a všetci ľudia sú v podstate bratia tvoji. Anjeli Matky Zeme chodia pred tebou vo dne, anjeli Otca Nebeského ťa poučujú v noci, — v tebe je svätý Zákon. Syn cára si nemá želať hrkálku siroty. Zaujmi že miesto svoje za stolom sviatočným a čestne spravuj dedičstvo svoje. Lebo v Bohu my žijeme a hýbeme sa, i máme našu existenciu. V skutku, my sme Jeho synovia (a dcéry)* a On je Otec náš.

* * *

«Slobodným je len ten, kto žije, ako si želá žiť; kto nie je rušený v záležitostiach svojich, ktorého želania dosahujú svoje ciele. Kto nie je spútaný — je slobodný, ten kto je spútaný alebo rušený, ten je otrokom. No, kto že nie je otrokom? Len ten, kto neželá si nič, čo druhému patrí. A čo patrí vám? Deti moje, iba Cárstvo Nebeské vo vás, tam, kde žije Zákon Otca Nebeského, len ono je aj vaše. Cárstvo Nebeské je podobné kupcovi, majúcemu dobré perly, ktorý našiel jednu drahocennú perlu, išiel a predal všetky, čo mal, aby ju kúpil. A ak táto drahocenná perla bude žiarit' naveky, prečo ju meníš na kremene a kamene? Vedz že, že dom tvoj, zem tvoja, synovia a dcéry tvoje, aj všetky radosti úspechu i žiale trúchlosti, áno, aj názor o tebe, ktorého sa iní držia, všetko toto ti nepatrí. A ak chtiť ťa ženie za týmito vecami, i držíš sa ich, i nariekaš nad nimi, i raduješ sa im, tak ty si vskutku otrok a v otroctve zostaneš. Deti moje, nech nevládne vám to, čo nie je vaše! Nech nesplynie s vami svet, podobne divému viniču, obvíjajúcemu dub, aby ste nezakúšali trápenia, keď ho od vás odorvú. Nahým vychádzaš z brucha matere svojej, nahým sa musíš tam aj vrátiť. Svet dáva i svet berie. No žiadna sila na nebesiach i na zemi ti nezoberie svätý Zákon, ktorý leží v tebe. Ty môžeš uvidieť smrť svojich rodičov, aj zo svojej krajiny môžeš byť vyhnaný. Chod' vtedy s veselosťou srdečnou žiť do inej krajiny a so súcitom hľad' na vraha svojich rodičov, vediac, že seba samého on zabil svojim činom. Lebo ty poznáš svojich skutočných rodičov a zo skutočnej krajiny tvojej ťa nikto nevyženie. Lebo skutoční rodičia tvoji sú Otec tvoj Nebeský a Matka Zem a skutočná krajina tvoja — to je Cárstvo Nebeské. Smrť nerozlúči ťa so

⁵⁵ A preto je najväčšou zločinou a porušením Zákona privatizácia zdrojov, daných Bohom a Zemou celému ľudstvu – vody, pôdy, lesov, nerastného bohatstva... A žiaľ, samotná cirkev, ktorá sa verejne hlási k odkazu Ježiša, hrubo porušila a porušuje tento Zákon, siahnuc na pôdu a lesy našich krajín v podvodných reštitúciách. – pozn. prekl.

skutočnými rodičmi tvojimi a zo skutočnej krajiny tvojej niet vyhnania. A v tebe, je doslova skala, ktorá ustojí každú búrku, svätý Zákon, pevnosť tvoja aj spasenie».

Fragmenty z Evanjelia esejev od Jána

Na počiatku bol Zákon, a Zákon bol u Boha, a Zákon bol Boh. On bol na počiatku u Boha. Všetko skrze Neho začalo byť, a bez Neho nič nezačalo byť, čo začalo byť. V ňom bol život a život bol svetlom ľudí. A svetlo vo tme svieti, a tma ho nepohltila.

Z ďalekého miesta v púšti prišli bratia, aby svedčili o svetle, aby všetci chodili skrze nich pred svetlom svätého Zákona. Lebo skutočné svetlo presvecuje každého človeka, prichádzajúceho na svet, no svet ho nepozná. A tým, ktorí prijali Zákon, sa dáva moc byť Božími ratolesťami a vojsť do mora Večného, kde stojí Strom Života.

A Ježiš ich učil, hovoriac: Skutočne, pravdivo ti hovorím, kto sa zhora nenarodí, nemôže vidieť Cárstvo Božie.

A jeden človek povedal: Ak sa môže človek narodiť, ak je starý? Azda môže druhýkrát vojsť do útroby matky svojej a narodiť sa?

Ježiš odpovedal: Skutočne, pravdivo ti hovorím: ak sa niekto nenarodí z Matky Pozemskej a Otca Nebeského a nebude chodiť pred Anjelmi Dňa a Noci, nemôže vojsť do Cárstva Večného. Z tela zrodené je telo, a zrodené z Ducha je duch. Telo tvojho tela je telom Matky Zeme, a duch tvoj je splodenie Otca Nebeského. Duch dýcha, kde chce a hlas jeho počuješ, a nevieš, odkiaľ prichádza i kam odchádza. Takto je aj so Zákomom posvätným. Všetci ľudia ho počujú, no nepoznajú, lebo od prvého ich nádychu je on s nimi. Narodivší sa zhora z Otca Nebeského a Matky Pozemskej bude počuť novými ušami a vidieť novými očami a plameň Zákona svätého sa rozhorí v ňom.

A jeden človek sa opýtal: Ako to môže byť?

Ježiš mu povedal: Vskutku, pravdivo ti hovorím: My hovoríme o tom, čo poznáme, a dosvedčujeme to, čo sme videli, a vy svedectvo Naše neprijímate. Lebo človek je splodený, aby chodil pred anjelmi, a namiesto toho hľadá v bahne kamene drahocenné. Jemu prisľúbil Otec nebeský dedičstvo Svoje, aby vytvoril Cárstvo Božie na zemi, no človek sa otočil k Otcovi chrbtom svojim a klania sa svetu a jeho idolom. Súd spočíva v tom, že svetlo prišlo do sveta; no ľudia si viac obľúbili tmu, než svetlo, pretože ich činy boli zlé. Lebo každý, činiaci zlo, nenávidí svetlo a neide k svetlu. Lebo všetci my sme Ratolesti Božie a v nás sa oslavuje Boh. Svetlo, žiariace okolo Boha a ratolestí jeho, je Svetlom Zákona svätého. A nenávidiaci svetlo sa zrieka Otca svojho i Matky svojej, ktorí ho zrodili.

A jeden človek sa spýtal: Ako spoznáme svetlo?

Ježiš odpovedal: Vskutku, pravdivo ti hovorím: prikázanie nové vám dám, ľúbte druh druhu, ako ľúbili druhu tí, ktorí pracujú v Sade Bratstva. Podľa toho spoznajú všetci, že v podstate ste bratia, tak ako my všetci sme Ratolesti Božie.

A jeden človek povedal: Ty nám hovoríš o bratstve, no nemôže byť každý bratom každému.

A že všetci môžeme slúžiť svetlu a strániť sa tmy, lebo niet medzi nami takých, či si prajú zlo.

Ježiš odpovedal: Nech sa neznepokojuje srdce vaše, verte v Boha. V dome Otca môjho obyvateľov je mnoho, naše bratstvo je len tmavé sklo, odrážajúce Bratstvo Nebeské, ku ktorému patria všetky tvory nebeské i pozemské. Bratstvo je vinič a Otec náš Nebeský je Vinohradník; každú našu vetvu, neprinášajúcu plody, On usekáva; a každú, plody prinášajúcu, očisťuje, aby viac priniesla plodov. Prebývaj v nás a my v Tebe. Ako vetva nemôže plody sama o sebe prinášať, ak nebude na viniči, tak aj vy, ak nebudete v Zákone svätom, ktorý je kameňom, na ktorom stojí naše bratstvo. Kto prebýva v Zákone, ten prináša mnoho plodov, lebo bez Zákona nemôže nič robiť. Ak niekto neprebýva v Zákone, vyhodí sa von ako vetva a uschne; a takéto vetvy zbierajú a hádžu do ohňa a ony zhoria.

A ako bratia prebývajú v ľúbosti druh k druhovi podľa návodu Anjela Ľúbosti, tak aj My prosíme, aby ste ľúbili druh druhu. Niet väčšej ľúbosti než tej, ako učiť druh druhu Zákonu

svätému a ľúbiť každého ako seba. Otec Nebeský je v nás a my sme v Ňom, a my vystierame s ľúbosťou ruky svoje a modlíme sa, aby aj ty si bol s nami jedno. Slávu, ktorú On dal nám, my dáme tebe, aby si bol jedno, ako my sme jedno. Lebo Otec Nebeský ťa ľúbil už pred osnovaním sveta.

Tak učili bratia Zákonu svätému tých, kto ich počúval, i povedané je, že oni tvorili divy mnohé a uzdravovali chorých a nemocných rôznymi bylinami i divotvorným vplyvom Slnka a vody. Mnohé i iné oni tvorili, no ak by sme mali podrobne o tom písať, tak ani samotný svet by nepojal napísané knihy. Amen.⁵⁶

Fragmenty zo Zvestovania esejev

Hľa, Anjel vzduchu privedie Ho,
A uzrie Ho každé oko,
I bratstvo,
Celé ohromné bratstvo pozemské
Pozdvihne hlas svoj, ako jeden človek,
I zaspieva pred Ním
Ej, Amen.

Ja som Alfa i Omega, začiatok i koniec,
Ktorý je i bol i príde.

A hovoril mne hlas, a ja som sa obrátil, aby som uvidel,
Či je hlas, hovorivší so mnou,
I, obratiac sa, uvidel som sedem zlatých svetiel;
A v oslepujúcom svetle ich
Uvidel som podobného Synu Človeka,
Odetého do bieleho, bieleho ako sneh.
A hlas Jeho naplnil vzduch šumom vôd zurčiacich;
A v rukách jeho bolo sedem hviezd,
Plných svetla plamenného z nebies, odkiaľ oni prišli.
A keď On hovoril, svetlo vyžarovalo z tváre Jeho,
Oslepujúce a zlaté, doslova tisícich slnc.

A On povedal: «Neboj sa; Ja som prvý i posledný,
Začiatok i koniec.
Napíš, čo si videl,
I čo je, čo bude po všetkom;
Tajomstvo siedmich hviezd, ktoré sú v rukách Mojich,
A siedmich zlatých svetiel, horiacich svetlom večným.
Sedem hviezd sú v podstate anjeli Otca Nebeského,
A sedem svetiel sú v podstate anjeli Matky Pozemskej.

⁵⁶ *Verte v Bohu a Amen*. Toto by žiadny skutočný učeník Ježiša nepoužil a nepovedal – tobôž napísal. Otázkou je, či v duchu zaužívanej tradície namiesto *Verte Bohu* chybné preložil a na záver slov *Amen* samoiniciatívne doplnil niektorý z prekladateľov, vrátane E.B. Szekelyho (ktorý, ako v preambule tejto druhej knihy sám napísal, ju preložil voľne a mnohé časti prebásnil). No natíska sa aj otázka, prečo je Ježiš v posledných rokoch tak vehementne pre komunity mimo oficiálnych cirkevných prúdov spájaný s essénmi a ich učením. Jednou z takýchto snáh je aj kniha Jozefa Banáša „Kód deväť“. A kto boli vlastne esséni? Je ich učenie skutočne učením privádzajúcim k Bohu, alebo len ďalšia sofistikovanejšia snaha skutočného Boha jeho falošným obrazom zameniť? Preto, milý čitateľ, pristupuj kriticky k týmto i nasledujúcim textom Fragmentov... – pozn. prekl.

Duch človečí je plameň,
Prúdiaci medzi svetlom hviezdny a horiacou sviecou:
Most svätého svetla medzi zemou a nebom». Tak hovorí On, ktorý drží v rukách sedem hviezd zlatých,
A chodí v hmlistom plameni siedmich zlatých svetiel,
Majúci ucho počuje, čo Duch hovorí:
«Vít'aziacemu dám jesť zo Stromu Života,
Ktorý je uprostred žiariaceho Raja Božieho».

Po tomto som pozrel, a hľa,
Dvere otvorené na nebi,
A hlas, zvučiaci zovšadiaľ, akoby zvuk trúby,
Povedal: «Vystúp sem,
I ukážem ti, čo bude po všetkom».
I vzápätí som bol, v duchu,
Na prahu dverí otvorených,
I vošiel som cez otvorené dvere
Do mora oslepujúceho svetla.
A uprostred oceána oslepujúceho a žiariaceho bol trón;
A na tróne bol Sediaci, s tvárou zahalenou,
A dúha okolo trónu,
Vzhl'adom podobná smaragdu.
A okolo trónu trinásť trónov,
A na trónoch som videl trinásť sediacich starcov,
Ktorí boli odetí do bielych odevov;
Tváre ich skrývali krúžiace oblaky svetla.
A sedem svetiel ohnivých horelo pred trónom
Ohňom Matky Pozemskej.
A sedem hviezd nebeských žiarilo pred trónom
Ohňom Otca Nebeského.
A pred trónom moré sklenené, podobné krištálu;
A odrážali sa v ňom
Všetky hory, doliny i moria pozemské
I všetky tvory, v nich prebývajúce.
A trinásť starcov sa sklonilo pred žiarou Jeho,
Čo sedel na tróne, s tvárou zahalenou,
A rieky svetla vytryskli z ich rúk jedna k druhej,
I zvolali oni: «Svätý, svätý, svätý
Hospodin Boh Všedržiteľ,
Ktorý bol, je a príde
Prijať slávu i česť i silu,
Lebo Ty si stvoril všetko».

A vtedy som uvidel v pravej ruke
U Sediaceho na tróne,
S tvárou zahalenou,
Knihu, napísanú vo vnútri i zvonku,
Zapečatenú siedmimi pečaťami.
A videl som anjela, prevolávajúceho hlasným hlasom:
«Kto je hoden otvoriť túto knihu
A sňať pečate jej?»

A nikto nedokázal, ani na nebi, ani na zemi, ani pod zemou,
Otvoriť túto knihu, ani nazrieť do nej.
A ja som plakal nad tým, že sa nedá otvoriť kniha
A nedokážem čítať v nej napísané.
A jeden zo starcov mi povedal: «Neplač.
Vystri ruku svoju a vezmi knihu,
Áno, knihu zo siedmimi pečaťami,
Lebo ona je pre teba napísaná,
Ktorý je naraz aj nižší z nízkych,
I vyšší z vysokých».

A ja som vystrel ruku svoju a dotkol som sa knihy.
A hľa, zodvihol sa obal,
A ruky moje sa dotkli zlatých stránok,
I uzreli oči moje tajomstvo siedmich pečatí.

A ja som videl i počul hlas mnohých anjelov
Okolo trónu,
A počet ich bol hromadou tým
A tisíce tisícov, ktorí hovorili hlasným hlasom:
«Všetka sláva a premúdrost' i pevnosť
I sila na veky vekov
Tomu, kto odhalí Tajomstvo Tajomstiev».
I uvidel som krúžiace oblaky zlatého svetla,
Ležiace, doslova most ohnivý, medzi mojimi rukami
A rukami trinástich starcov,
A nohami Sediaceho na tróne,
S tvárou zahalenou.

A sňal som prvú pečať,
A pozrel som i uvidel Anjela Vzduchu.
A z pier jeho vytekal dych života,
A pokľakol on pred zemou,
Aby dal človeku ducha Múdrosti.
A vdýchol ho človek.
A keď on vydýchol, nebesá potemneli,
A sladký vzduch sa stal smradľavým a špinavým,
A oblaky zlého dymu zavisli nad celou zemou.
A zahanbiac sa, odvrátil som tvár svoju.

A sňal som druhú pečať.
A pozrel som a uvidel Anjela Vôd.
A z pier jeho vytekala vlaha života,
A pokľakol on pred zemou,
Aby dal človeku more Lúbsti.
A vošiel človek do priezračných, svetlých vôd.
A keď sa dotkol vôd, čistý prúd potemnel,
Hustou smolou sa pokryli krištáľové vody,
A ryba ležala, zadusiac sa v nečistej temnote,
A všetky tvory trpeli smädcom.

A zahanbiac sa, odvrátil som tvár svoju.

A sňal som tretiu pečať.
A pozrel som a uvidel Anjela Slnka.
A z pier jeho vytekalo svetlo života,
A pokľakol on pred zemou,
Aby dal človeku plameň Sily.
A sila Slnka vošla do srdca ľudského,
A prijal on silu a vytvoril ňou falošné slnko,
A hľa, zapálil on požiare zhubné,
Spaľujúc lesy, obracajúc na púšť zelené údolia,
Zanechávajúc len obhorené kosti bratov svojich.
A zahanbiac sa, odvrátil som tvár svoju.

A sňal som štvrtú pečať.
A pozrel som a uvidel Anjela Radosti.
A z pier jeho vytekala hudba života,
A pokľakol on pred zemou,
Aby dal človeku pieseň Mieru.
A mier a radosť, podobné hudbe,
Omyli dušu človeka.
No on počul len ostrý škripot bezútešných žiaľov,
A pozdvihol meč svoj,
A odsekol ruky darcom mieru,
A znova pozdvihol meč
A odsekol spievajúcim hlavy.
A zahanbiac sa, odvrátil som tvár svoju.

A sňal som piatu pečať.
A pozrel som a uvidel Anjela Života.
A z pier jeho
Vytekalo sväté spojenie Človeka a Boha,
A pokľakol on pred zemou,
Aby dal človeku dar Tvorenia.
A človek vytvoril kosák železný, majúci tvar hada,
A zožal úrodu hladu a smrti.
A zahanbiac sa, odvrátil som tvár svoju.

A sňal som šiestu pečať.
A pozrel som a uvidel Anjela Zeme.
A z pier jeho vytekala rieka Života Večného,
A pokľakol on pred zemou,
Aby dal človeku tajomstvo večnosti.
A prikázal mu otvoriť oči
A uzrieť tajomstvá Stromu Života v Mori Nekonečnom,
No človek pozdvihol ruku a zaclonil oči svoje
A povedal, že večnosti niet.
A zahanbiac sa, odvrátil som tvár svoju.

A sňal som siedmu pečať.
A pozrel som a uvidel anjela Matky Pozemskej,

Prinesúvšieho posolstvo svetla žiariaceho
Z trónu Otca Nebeského.
A určené bolo toto posolstvo len pre uši človeka,
Chodiaceho medzi zemou a nebom.
A zašepkal on posolstvo do ucha ľudského.
A človek ho nepočul.
No neodvrátil som, zahanbiac sa, tvár svoju.
A tu vystrel som ruku moju ku krídlam anjelským, hovoriac:
«Odhaľ mi posolstvo. Lebo ja budem jesť plod
Stromu Života, rastúceho v Mori Večnosti».

A anjel pozrel na mňa v zármutku veľkom,
A nastalo mlčanie na nebi.
A hlas, ktorý som počul, opäť prehovoril ku mne
A povedal, podobný hlasu trúby:
«Ó, človek, či nepozrieš na zlo, tebou natvorené,
Keď odvrátil si tvár svoju od trónu Božieho,
Keď nepribehol si k darom
Siedmych anjelov Matky Pozemskej
A siedmych anjelov Otca Nebeského?»
A bolesť strašlivá prebodla ma, lebo pocítil som v sebe
Duše všetkých oslepivších sa,
Aby videli len želania tela svojho.
A videl som sedem anjelov, ktorí stáli pred Bohom;
A dané im bolo sedem trúb.
A prišiel iný anjel a postavil sa pred obetník,
Držiac zlatú kadidelnicu;
A dané mu bolo množstvo kadidla,
Aby s modlitbami všetkých anjelov
Položil ho na zlatý obetník, ktorý bol pred trónom.
A vzniesol sa dym kadidla
Z ruky anjela pre Boha.
A zobral anjel kadidelnicu
A naplnil ju ohňom z obetníka,
A prevrhol ju na zem:
A zazneli hlasy a hromy
A blesky a zemetrasenia.
A sedem anjelov, majúcich sedem trúb,
Sa prichystalo trúbiť.

Prvý anjel zatrúbil,
A vznikol ľadovec a oheň, zmiešané s krvou,
A padali na zem,
A zelené lesy i stromy zhoreli,
A všetká tráva zelená sa zmenila na popol.

Druhý anjel zatrúbil,
A akoby veľká hora, blčiacca ohňom,
Padla do mora:
A krvavou hmlou zahalilo zem.

Tretí anjel zatrúbil,
A nastalo veľiké zemetrasenie,
A Slnko potemnelo, ako kutňa,
A Luna sa stala krvavou.

Štvrtý anjel zatrúbil,
A hviezdy nebeské spadli na zem,
Ako figovník, trasený silným vetrom,
Stráca nezrelé figy svoje.

Piaty anjel zatrúbil,
A nebo sa schovalo, zvinúc sa ako zvitok.
A na celej zemi nezostal ani jeden strom,
Ani kvet, ani steblo trávy.
A ja som stál na zemi,
A nohy moje sa utopili v pôde, hustej a mäkkej od krvi,
Tiahnucej sa tak ďaleko, ako dohľadli oči.
A na celej zemi bolo ticho.

Šiesty anjel zatrúbil,
A ja som uvidel bytosť silnú, zostupujúcu z neba,
Oblečenú oblakom: nad jej hlavou bola dúha,
A tvár jej ako Slnko,
A nohy jej ako stĺpy ohnivé.
V jej ruke bola knižka otvorená;
A postavila ona svoju pravú nohu na more a ľavú na zem,
A zvolala hlasným hlasom, divným pre sluch:
«Ó, Človek, či si želáš, aby pominulo toto videnie?»
A ja som odpovedal: «Ty vieš, ó Svätý,
Všetko by som spravil,
Aby tieto hrôzy nenastali».

A povedal on: «Človek stvoril tieto sily zhubné,
On ich vytvoril v mysli svojej.
On odvrátil tvár svoju
Od anjelov Otca Nebeského a Matky Pozemskej,
A určil záhubu svoju».

A povedal som: «Teda, niet nádeje, ó, svetlý anjel?»
A oslepujúce svetlo riekou tieklo z rúk jeho,
Keď on odpovedal: «Vždy je nádej,
Ó, ty, pre ktorého sú vytvorené nebo i zem».

A anjel,
Stojaci na mori a zemi,
Pozdvihol ruku svoju k nebu
A zaprisahal sa Žijúcim na veky vekov,
Ktorý stvoril nebo a všetko, čo je na ňom,
I zem a všetko, čo je na nej,
I more a všetko, čo je v ňom,
Že času už nebude;

Ale v tie dni, keď zvolá siedmy anjel,
Keď on zatrúbi,
Tajomstvá Božie odhalia sa tým,
Ktorí sa sýtili Stromom Života,
Odveky stojaceho v Mori Večnom.
A hlas opäť začal so mnou hovoriť a povedal:
«Pod', vezmi otvorenú knižku z ruky anjela,
Stojaceho na mori a na zemi».
A ja som pristúpil k anjelovi a povedal mu:
«Daj mi knižku,
Lebo ja sa budem sýtiť Stromom Života,
Stojacím v Mori Večnom».
A anjel dal mi knižku,
A ja som otvoril ju a čítal
O tom, čo bolo pred vekmi, čo je
I čo ešte bude.

Ja videl som záhubu, ktorá pohltí zem,
A ničenie veľké,
Čo utopí všetky národy pozemské v mori krvi,
A nekonečné odpustenie všetkého Všemohúceho.
Duše ľudské boli ako čisté stránky v knihe,
Vždy pripravené prijať nový spev piesní.

A pozdvihol som tvár svoju
K siedmim anjelom Matky Pozemskej
A k siedmim anjelom Otca Nebeského
A pocítil, ako sa chodidlá moje dotkli svätého čela Matky Pozemskej,
A prsty moje sa dotkli svätých chodidiel Otca Nebeského,
A zaspieval som hymnu Blahorečenia:

«Blahorečím Ti, Otče Nebeský,
Lebo Ty si ma postavil
K prameňu potokov prúdiacich,
Ku kľúču oživujúcemu v suchej zemi,
Zvlažujúcemu sad divov večný,
Strom Života, Tajomstvo Tajomstiev,
Čo necháva vyrásť večne jestvujúce odnože výsadby večnej.
Aby kúpali korene svoje v potoku života,
Sýtenom zo zdroja večného.
A Ty, Otče Nebeský,
Postavil si Anjelov Dňa a Noci
Chrániť plody ich
A plameňom Svetla Večného osvecuješ každú cestu.»

No znova bolo počuť hlas,
A znova som odvrátil oči moje
Od vznešenosti kráľovstva svetla.
«Počúvaj, Človek!
Ty môžeš vstúpiť na cestu pravú
A chodiť pred anjelmi.

Ty môžeš spievať vo dne pred Matkou Pozemskou,
A v noci pred Otcom Nebeským,
A zlatý potok Zákona bude tiecť skrz teba.
Ale či necháš bratov svojich
Topiť sa v rozzevenej priepasti krvavej,
Keď otriasa sa od bolesti zem
A stone pod reťazou kamennou?
Či môžeš piť z čaše života večného,
Keď bratia tvoji hynú od smädu?»

A srdce moje sa naplnilo súcitom,
A pozrel som sa i, hľa,
Zjavilo sa na nebi veľké znamenie -
Žena, oblečená do slnka; pod jej nohami luna,
A na hlave jej veniec zo siedmich hviezd.
A vedel som, že Ona je prameňom potokov tečúcich
A Matka Lesov.

A stál som na piesku morskom,
A uvidel som z mora vychádzajúcu šelmu.
A z nozdier jej vychádzal vzduch nečistý a ohavný,
A tam, kde vystúpila z mora, na smolu sa premenili priezračné vody,
A telo jej pokrýval kameň čierny a pariaci.
A žena, oblečená do slnka,
Vystrela k šelme ruky svoje,
Šelma sa priplazila a objala ju.
A tu perleťová koža jej zoschla od nečistého dychu,
A chrbát jej sa prelomil v rukách jej, drviacich skaly,
A so slzami krvavými ona padla do jazera smolného.
A z papule šelmy vytiekli armády ľudské,
Trasúce mečmi a bijúce sa jedna s druhou,
A bili sa tí ľudia so zúrivosťou veľkou,
Odtínajúc jeden druhému údy a vypichujúc oči,
Pokiaľ nepadli do preliačiny smolnej,
Revúc od múk a bolesti.

A podošiel som k okraju preliačiny a načiahol dole ruku svoju,
A uvidel krvavý vír
A ľudí v ňom. Chytených presne ako muchy v pavučine.
A prehovoril som hlasom silným, povediac:
«Bratia, spustite meče svoje a príjmite ruku moju.
Prečo špiníte a poškrňujete Tú,
Čo dala vám zrodenie,
A Toho, kto vám dal dedičstvo vaše?
Lebo skončili sa dni, keď ste kupovali a predávali,
Skončili sa dni, keď ste lovili a zabíjali.
Lebo kto vedie do zajatia, ten sám pôjde do zajatia;
Kto zabíja mečom, tomu samému patrí byť zabitý mečom.
A kupci pozemskí zaplačú a zosmutnejú,
Pretože tovary ich nikto už nekupuje;
Tovary zlaté a strieborné, i kamene drahocenné

I perly, i visson a porfýr⁵⁷, i hodváb a šarlátové plášte,
I mramor a dobytok, i ovce a kone,
I trigy, i telá a duše ľudské.
Lebo všetko sa potopilo v mori krvavom,
Pretože ste sa odvrátili od otca i matky vašej
A klaňali ste sa šelme, ktorá vytvorila raj kamenný.
Spustite meče, bratia, a prijmite ruku moju».

A keď sa naše prsty preplietli,
Uvidel som mesto veľiké,
Biele, žiariace v diaľke, svietiace alabastrom,
A prišli blesky, hromy a hlasy
A nastalo veľké zemetrasenie,
Akého nebolo od čias, čo sú ľudia na zemi.
Také zemetrasenie! Tak veľké!
A mesto veľké rozpadlo sa na tri časti,
A mestá jazykov padli,
A mesto veľké vspomenú pred Bohom,
Aby mu bola daná čaša vína
Zúrivosti hnevu Jeho.⁵⁸
A každý ostrov zmizol a hory nezostali.
A ľadovec veľkosti talentu⁵⁹
Padal z neba na ľudí.
A jeden silný anjel zobral kameň, podobný veľkému žarnovu,
A vrhol ho do mora, hovoriac:
«S takýmto úsilím zvrhnuté bude veľiké mesto
A už ho nebude.
A hlasy hrajúcich na husliach i spievajúcich,
A hrajúcich na fujarách, i trúbiacich trúbami
V tebe už počuť nebude;
Nebude už v tebe žiadneho umelca,
Žiadneho umenia,
A šumu žarnovov
Nebude počuť už v tebe;
A svetlo svietidla
Už neobjaví sa v tebe;
A hlasy ženícha a nevesty
Nebude už počuť v tebe,

⁵⁷*visson* – veľmi drahocenné staroveké plátno, ktoré sa cenilo nad zlato pre svoju jemnosť, často spomínané v biblických a iných starovekých textoch. *Porfýr* – v danom kontexte purpurový odev, ktorý pre drahocennosť a sýtosť sfarbenia už od starovekých čias prináležal vladárom a hodnostárom. - pozn. prekl.

⁵⁸ O kom to je vlastne reč v tomto verši? Ak Boh, Otec Nebeský je milosrdný a milostivý, koho zúrivý hnev je tu opísaný? O kom je tu vlastne reč? Tzv. veriaci, veď si len spomeňte, keď rozjímate pred cirkevnou spoveďou (niektorí raz, dvakrát do roka, iní pravidelne mesačne), keď si sputujete svedomie podľa modlitebnej knižky, či tam nie je otázka: Hneval som sa? – ako jeden z hriešov. Je snád skutočný Boh hriešny? Alebo len niekto nevhodným spôsobom chcel priblížiť obraz Božieho dopustenia? - pozn. prekl.

⁵⁹ *Talent* – staroveká peňažná a hmotnostná jednotka. Wikipédia uvádza váhu talentu cca 30 kg v prípade hmotnostnej jednotky, v prípade peňažnej je to hmotnostný ekvivalent 240 mincí - pozn. prekl.

Lebo kupci tvoji boli veľmožmi zeme,
A kúzlom tvojim vovedené v zablúdenie všetky národy.
A v ňom je nájdená krv prorokov a svätých
I všetkých zabitých na zemi».

A bratia moji držali ruku moju,
A dostali sa z jazera smolného,
A stáli v rozpakoch na pieskoch morských,
A nebesá sa otvorili a omyli dažďom ich nahé telá.
A počul som hlas z neba,
Ako šum množstva vôd
I ako zvuk silného hromu;
A počul som hlas akoby huslistov, hrajúcich na husliach svojich.
Oni spievajú akoby novú pieseň pred trónom.

A uvidel som druhého anjela, letiaceho stredom neba,
Ktorý mal spev piesní dňa a noci
I večné Evanjelium, aby blahorečil
Žijúcim na zemi,
Tým, ktorí sa vydrali z priepasti smolnej
A stoja nahí a omytí dažďom pred trónom.
I zvolal on: «Bojte sa Boha a vzdajte Mu slávu,
Lebo nastúpil čas súdu Jeho,
A pokloňte sa Vytvorivšiemu nebo i zem,
I more a iné zdroje vôd».

A uvidel som otvorené nebo a, hľa, kôň biely,
A sediaci na ňom sa volá Verný a Pravdivý,
Ktorý pravedne súdi.
Oči Jeho sú ako plameň ohnivý,
A na hlave Jeho je mnoho diadémov,
A odený bol oslepujúcim svetlom,
A chodidla Jeho boli bosé.
Jeho meno: Slovo Božie.
A sväté Bratstvo Ho nasledovalo na koňoch bielych,
Oblečených do vissonu bieleho a čistého.
A vošli oni do večného Nekonečného Sadu,
V strede ktorého stojí Strom Života.
A nahý, dažďom omytý dav šiel pred nimi,
Chvejúc sa v očakávaní súdu svojho.
Lebo hriechy ich boli mnohé a oni poškvŕňovali zem,
Áno, vyhubili tvory pozemské i morské,
Otrávil pôdu, znečistili vzduch
A pochovali zaživa Mať, čo ich zrodila.

No nevidel som, ako dopadli, lebo videnie moje sa zmenilo,
A uvidel som nové nebo i novú zem,
Lebo predošlé nebo i predošlá zem sa minuli
A mora už niet.
A uvidel som sväté mesto Bratstva,
Zostupujúce od Boha z neba,

Prihotovené ako nevesta, skráslená pre muža svojho.
A počul som hlasný hlas z neba, hovoriaci:
«Hľa, hora domu Hospodina,
Postavená do čela hôr
A povýšená nad kopcami;
A budú k nej prúdiť všetky národy.
Príďte a vystúpime na horu Hospodina,
Do domu Boha,
A naučí On nás Svoje cesty;
A budeme chodiť po cestách Jeho.
Lebo od Bratstva svätého vzíde Zákon.
Hľa, svätostánok Boha s ľuďmi,
A On bude prebývať s nimi; oni budú Jeho národom,
A Sám Boh s nimi bude Bohom ich.
A utrie Boh každú slzu z očí ich,
A smrti nebude už;
Ani plaču, ani nárekov,
Ani chorôb už nebude,
Lebo predošlé prešlo.
A tí, ktorí bojujú, prekujú meče na pluhy
A kopie svoje na kosy;
Nepozdvihne národ na národ meč,
A nebudú viac učiť sa bojovať:
Lebo predošlé prešlo».

A povedal On ešte: «Hľa, tvorím všetko nové.
Ja som Alfa i Omega, počiatok i koniec.
Smädnému dám darom
Z prameňa vodu živú.
Vítaziaci zdedí všetko,
A budem mu Bohom a on bude Mne synom.
Bojazliví a neverní
A zlí i vrahovia i všetci klamári
Sami vykopú sebe jamu, horiacu ohňom a sírou».

A znova sa moje videnie zmenilo,
A počul som hlasy svätého Bratstva, vznášajúce pieseň,
Hovoriacu: «Príďte, budeme chodiť vo svetle Zákona»,
A uvidel som sväté mesto,
A bratia prúdili k nemu.
A mestu nechýbalo ani Slnko,
Ani Luna pre osvetlenie svoje,
Lebo sláva Božia osvecovala ho.
A ja som uvidel čistú riekku Vody Života,
Priehľadnú ako krištál, vyvierajúcu z trónu Boha.
A uprostred rieky stál Strom Života,
Štrnásťkrát prinášajúci plody
A dajúci plod svoj tomu, kto sa bude sýtiť ním,
A lístie stromu na uzdravenie národov.
A noci nebude tam,
A nebudú potrebovať ani svietidlá, ani svetlo slnečné,

Lebo Hospodin Boh osvecuje ich;
A budú kráľovať na veky vekov.

Dosiahol som pochopenie vnútorné
A skrze ducha Tvojho vo mne
Počul som divné tajomstvo Tvoje.
Tvojim dopustením zdroj poznania
Vyrazil vo mne -
Kľúč sily, vylievajúci vody oživujúce,
Prúd ľúbosti
A všeobjímajúcej múdrosti,
Podobný jasom večnému Svetlu.⁶⁰

Z ruštiny preložil popolvár.

⁶⁰ A teraz, milý čitateľ, prečítaj si Zjavenie Jána z kresťanskej Biblie (napr. tu: <https://www.jw.org/sk/publikacie/biblia/bi12/biblicke-knihy/zjavenie/1/>), porovnávaj a premýšľaj. Vyvstanú pred tebou mnohé otázky. Nedám ti odpovede – tie hľadaj vo svojom vnútri. K niektorým odpovediam dôjdeš hneď, k niektorým dospeješ časom. Klád' si správne otázky a dbaj aj o ich formuláciu. Správne vyskladaná otázka je 50% správnej odpovede... - pozn. prekl.